

அல்வாய்

வேவிலந்தை முத்தமார் அம்மன் ஆலய
சீத்திரத்தோ பிள்ளைளாட்ட சீர்ப்பு மலர்

உ
 ஓம் சக்தி
 அஸ்வாய்
 வேவிலந்தை முத்துமாரி அம்மன்
 தேவஸ்தான
 தேர் வெள்ளோட்டச்
 சிறப்பு மலர்

வெளியீடு
 தேர்த் திருப்பணிச்சபைவேவிலந்தை முத்துமாரி அம்மன்
 தேவஸ்தானம்
 அஸ்வாய்
 25-07-2001

நால் : அல்வாய் வேவிலந்தை
முத்துமார் அம்மன் தேவஸ்தான
தேர் வெள்ளோட்டச் சிறப்பு மலர்.

வெளியீடு : தேர்த்திருப்பண்ச்சுபை
வேவிலந்தை முத்துமார் அம்மன்
தேவஸ்தானம்
அல்வாய்.

காலம் : 25-07-2001.

பதிப்பகம் : மருதம் பதிப்பகம் (பிறைவேற் லீமட்டட்)
ம.ம.வீ.வீத்,
நெல்லியடி,
கரவெட்டி.
☎ 070-212229, 070-212329, 070-212371.

பொருளடக்கம்

01.	ஆசியுரைகள்	
02.	வாழ்த்துரைகள்	
03.	முத்துமாரியம்மை ஊஞ்சல்	01
04.	அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரியம்மை பதிகம்	05
05.	ஆலய நிகழ்வுகள்	10
06.	அல்வை வேவிலந்தை முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தானம்	11
07.	அம்பிகை தத்துவமும் முத்துமாரியம்மன் தோற்றமும்	18
08.	தேர்க்கலை அரசு கலாபூஷணம் ஆ.ஜீவரத்தினம் அவர்கள்	23
09.	கோடி நலம் செய்திடுவாய்	25
10.	மகோற்சவ தத்துவம்	27
11.	தேரேறி வரகிறாள் தேவி	33
12.	அம்மன் வழிபாடு	36
13.	தேடி உன்னைச் சரணடைந்தேன் தேசமுத்துமாரி....	39
14.	புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை	42
15.	இறைவனின் திருநடனம்	46
16.	அம்பிகைக்கு ஆலயத்தில் நிகழும் வழிபாடுகளில் ஆடிப்பூர விழாவிற்கு சிறப்பான இடமுண்டு	49
17.	ஆலயம் சார் கலைகளின் சமூக இருப்பும் இயக்கமும்	53
18.	சக்தி வழிபாடு	56
19.	அம்பிகை வழிபாட்டால் அருள்பெற்ற அருளாளர்	59
20.	விழாக்களும் உபயகாரர்களும்	62
21.	நன்றி நவிலல்	64

அஸ்வாய் வேவிலந்தை முத்தமாரியம்மன் ஆம்மன் ஆலய பரிபாலன சபை

திரு. ச. பரமேஸ்வரன்	(தலைவர்)
திரு. வே. பரராசசிங்கம்	(செயலாளர்)
திரு. நா. சந்திரசேகரம்	(பொருளாளர்)
திரு. சோ. விவேகானந்தம்	
திரு. தி. சிதம்பரநாதன்	
திரு. சி. கணேசமூர்த்தி	
திரு. ந. விவேகானந்தா	
திரு. க. சுந்தரலிங்கம்	
திரு. மு. சுந்தரலிங்கம்	
திரு. இ. சோமசுந்தரம்	
திரு. க. தங்கராசா	
திரு. த. சந்திரதாஸ்	
திரு. தி. இராமச்சந்திரன்	
சிவத்திரு ந. சிவனேசக்குருக்கள்	
திரு. சி. தெய்வேந்திரநாதன்	
திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை	
திரு. கா. சிவகேசன்	
திரு. ஐ. தேவராசா	
திரு. சு. செந்திவேலாயுதம்	
திருமதி. செ. செல்லத்தம்பி	
திருமதி. ந. சரஸ்வதி	

100

INDEX

CONTENTS

1. Introduction	1
2. The History of the	2
3. The Development of the	3
4. The Role of the	4
5. The Importance of the	5
6. The Future of the	6
7. The Conclusion	7
8. The Appendix	8
9. The Bibliography	9
10. The Index	10
11. The Glossary	11
12. The List of Figures	12
13. The List of Tables	13
14. The List of Plates	14
15. The List of Maps	15
16. The List of Photographs	16
17. The List of Illustrations	17
18. The List of Diagrams	18
19. The List of Equations	19
20. The List of Symbols	20
21. The List of Abbreviations	21
22. The List of Acronyms	22
23. The List of Initials	23
24. The List of Surnames	24
25. The List of Names	25
26. The List of Titles	26
27. The List of Degrees	27
28. The List of Honors	28
29. The List of Awards	29
30. The List of Prizes	30
31. The List of Medals	31
32. The List of Orders	32
33. The List of Decorations	33
34. The List of Honorary Degrees	34
35. The List of Honorary Members	35
36. The List of Honorary Officers	36
37. The List of Honorary Secretaries	37
38. The List of Honorary Treasurers	38
39. The List of Honorary Directors	39
40. The List of Honorary Trustees	40
41. The List of Honorary Advisors	41
42. The List of Honorary Consultants	42
43. The List of Honorary Advisors	43
44. The List of Honorary Consultants	44
45. The List of Honorary Advisors	45
46. The List of Honorary Consultants	46
47. The List of Honorary Advisors	47
48. The List of Honorary Consultants	48
49. The List of Honorary Advisors	49
50. The List of Honorary Consultants	50

ஆலய பரிபாலன சபையினர்

இடமிருந்துவலமாக நற்போர்

திருவாளர்கள் கா.சிவகேசன், தி.இராமச்சந்திரன், க.சுந்தரலிங்கம், ந.சிவநேசக்குருக்கன், சி.கணேசமுர்த்தி, ஐ.தேவராசா, வே.பரராசசிங்கம், (செயலாளர்) தி.சிதம்பரநாதன், சி.தெய்வேந்திரநாதன்.

இடமிருந்து வலமாக இருப்போர்:-

திருமதி.ந.சரஸ்வதி, திருவாளர்கள்.க.கணபதிப்பிள்ளை, க.தங்கராசா, நா.சந்திரசேகரம் (பொருளாளர்), ந.விவேகானந்தர், க.செந்தவேலாயுதம், திருமதி செ.செல்லம்மா.

(படத்தில் இல்லாத நிர்வாகிகள் திருவாளர்கள் ச.பரமேஸ்வரன் (தலைவர்), மு.சுந்தரலிங்கம், இ.சோமசுந்தரம், த.சந்திரதாஸ், சோ.விவேகானந்தம்)

சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை

சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை

சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை
சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை
சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை

சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை

சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை
சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை
சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை

சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை
சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை
சென்னை நகராட்சி கல்வித் துறை

அல்வாய் வேவ்லந்தை ஸ்ரீமுத்துமார் அம்மன் திருப்பணிச்சபை

01)	திரு. சி. கணேசமூர்த்தி	தலைவர்
02)	திரு. சு. கணபதிப்பிள்ளை	உபதலைவர்
03)	திரு. இ. சோமசுந்தரம்	இணைச்செயலாளர்
04)	திரு. க. புவனேந்திரன்	
05)	திரு. நா. சந்திரசேகரம்	பொருளாளர்
06)	திரு. வி. சிவகுமார்	
07)	திரு. க. தங்கராசா	
08)	திரு. செ. சிவசுப்பிரமணியம்	
09)	திரு. சோ. விவேகானந்தம்	
10)	திரு. க. சுந்தரலிங்கம்	
11)	திரு. வே. பரராசசிங்கம்	

மலர்க்குழு

01)	திரு. ஆ. சிவநாதன்
02)	திரு. கி. நடராசா
03)	திரு. நா. சந்திரசேகரம்

நெட்டியை உணர்வதற்கு உதவும் நெட்டியை உணர்வதற்கு உதவும்

உணர்வதற்கு உதவும்

முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை
முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை
முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை
முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை
முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை
முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை
முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை
முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை
முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை
முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை

நெட்டியை உணர்வதற்கு உதவும்

முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை
முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை
முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை	முன்னுரை

திருப்பணிச்சபையினர்

இடமிருந்து வலமாக நிற்போர்

திரு.வே.பரராசசிங்கம், திரு.க.நங்கராசா, திரு.செ.சிவசுப்பிரமணியம்
திரு.வி.சிவகுமார், திரு.க.சுந்தரலிங்கம்,

இருப்போர்:

திரு.க.புவனேந்தரன்

இணைச்செயலாளர்

திரு.க.கணபதியிள்ளை

உபதலைவர்

திரு.சி.கணேசுமூர்த்தி

தலைவர்

திரு.நா.சந்திரசேகரம்

பொருளாளர்

(படத்தில் இல்லாத திருப்பணிச்சபையினர்)

திருவாளர்கள்

இ.சோமசுந்தரம்

(இணைச்செயலாளர்),

சே.விவேகானந்தம்

அருளாசிச் செய்தி

சிவதேயச் செல்வர்களே,

அல்வாய் வேவிலந்தைப் பதியில் எழுந்தருளியிருந்து அருளாட்சிபுரியும் முத்துமாரி அம்பாளுக்கு புதிதாக அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்டம் விடுவதையிட்டு மனமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். பழமைவாய்ந்த இவ் ஆலயத்தில் அம்பாளுக்கென சித்திர வேலைகளோடு கூடிய தேர் ஒன்று அமைந்திருப்பது இவ் ஆலய வரலாற்றில் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றது. ஆலய விழாக்களில் தேர்த்திருவிழா எல்லோருடைய மனதிலேயும் உற்சாகத்தையும் நல்ல சிந்தனையையும் தூண்டுவதாக அமைந்ததாலேயே தேர்த்திருவிழா புனிதமான இடத்தை வகிக்கின்றது. தேரின் வடத்தை பிடித்தால் வானத்தில் இடம்பிடிக்கலாம் என்பது முதுமொழி தேரின்னுடைய தத்துவம் ஆழமானதும் அகலமானதும் கூர்மையானதும் பாதாளத்தையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் மறிக்கின்றது. தேர்பல வடிவங்களில் அமைவதும் பலசந்தர்ப்பங்களில் உபயோகப்படுவதுமாக அமைந்துள்ளது. இறைவனுக்கு அமையும் தேர் ஆன்மாக்களுக்கு பிடித்திருக்கும் மாயையை அகற்றுவதாக அமைந்துள்ளது. இத்தேரை சர்வலோக நாயகியாகிய அம்பிகைக்கு அமைத்து அம்பிகையை அதில் எழுந்தருளச் செய்து அருளாட்சியை தரிசனம் செய்வது பலபிறவிகளில் செய்த புண்ணியமாகும். இத்தேரை செய்த சிற்பக்கலைஞர்கள், ஆலய பரிபாலன சபையினர்களுக்கும், அல்வாய்வாழ் மக்களுக்கும் அம்பிகை அருள் கிடைப்பதாக.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

இரண்டாவது குருமஹா சந்திகானம்.

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்,

நல்வார,

யாழ்ப்பாணம்.

19-07-2001

ஆசியுரை

ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்பது ஆன்றோர்வாக்கு. அதற்கிணங்க ஊர்கள்தோறும் ஆலயங்கள் அமைத்து இறைவனை வழிபட வசதிசெய்தனர். நம்முள்ளோர். இறைவனை திருவருவமாக செய்து ஆலயங்களில் ப்ரதிஷ்டை செய்து வழிபடும் முறைகளை சிவாகமங்கள் விரித்துக்கூறுகின்றன.

தேர்த் திருவிழாவானது ஆலய விழாக்களிலே மிகச் சிறந்த ஒரு விழாவாகும். ஊர்மக்கள் அனைவரையும் ஒன்று சேர்ப்பதும், உயர்ந்த தத்துவ உண்மைகளைப் புலப்படுத்துவதும், உன்னதமான கலைஉணர்வை மேம்படுத்துவதும் இந்த தேர்த்திருவிழா ஆகும்.

தேரின் அமைப்பிலே சமய தத்துவங்கள் பொதிந்திருப்பதுடன், அது ஒரு கலைப் பொக்கிஷமாகவும் திகழ்கிறது. இதிகாசுபராணக் கதைகளையும், தலபராண வரலாறுகளையும், சிற்ப, சித்திரக் கலைகளின் வடிவிலே தேர் நமக்கு அறிவுறுத்துகிறது. எமது இந்து கலைமரபுகளைப் பேணுவதில் தேர் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு தேர் இன்று நம் அன்னை முத்துமாரி அம்பாளாக்கு அமைக்கப்பட்டு வெள்ளோட்டம் வருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். சாதாரண மக்கள் மத்தியிலே அதிக செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கும் மாரியம்மன் வழிபாடு. ஆகம ரீதியிலும் உரிய தகுதியைப் பெற்றிருப்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே, அன்னைமகமார்க்கு அருட்தேர் செலுத்தி நாம் ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற்றுய்வோமாக....

தேர்விழா சிறக்கவும், வெள்ளோட்ட மலர் வெளியீடு பொலிவுறவும் வாழ்த்தி அன்னை அடியினைத் தொழுது அமைகின்றேன்.

சுபம்

பீரம்மயூ ப.மனோகரக்குருக்கள்
கலைவர் சர்வதேச இந்துகுருமார் ஒன்றியம்
பீரவுண் வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

அலய பிரதம குரு சி.கரேஸ்வரக்குருக்கள்

ஆசிச்செய்தி

உலகம் உயிர் இறைவன் ஆகியவற்றினுள்ளே ஊடுருவியுள்ள ஆற்றலே பராசக்தி ஆகும். அந்த சக்தி தேவி எல்லாம் வல்லவள். எங்கும் எதிலும் நிறைந்தவள் உலகத்தை பிரமன் உருவாக்கி படைக்கும் போதும் மகாவிஷ்ணு உலகத்தைக் காக்கும் போதும் காலாக்கினியாக ருத்ரா உலகங்களை எல்லாம் அழிக்கும் போதும் இந்த சக்தி தேவியே ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்று முத்தொழில்களுக்கும் மூலதேவதையாக விளங்குகின்றாள். பிரபஞ்சத்துள் அனைத்தும் அவளுக்கு விளையாட்டுப் பொருட்களே.

படைப்புக் கடவுளான பிரம்மதேவனுக்கு கலைமகள் (சரஸ்வதி) என்ற நாயகி வடிவமாகவும் காத்தல் கடவுளான மகாவிஷ்ணுவுக்கு திருமகள் (மகாலக்ஷ்மி) என்ற நாயகி வடிவமாகவும் அழித்தல் கடவுளான உருத்திரனுக்கு மலைமகள் (துர்க்கை) என்ற நாயகி வடிவமாகவும் அந்தசக்தி தேவியின் அம்சங்களாக இருந்து அக்கடவுள்களின் தொழில்களை எல்லாம் இயங்கச் செய்கின்றன. மனிதன் யிருகம், பறவை, ஊர்வன, நீந்துவன ஆகிய உயிர்வகைகளிலும் உயிரின் ஆற்றலாகவும், ஊக்கமாகவும், ஊட்டமாகவும் பெண்மைச் சக்தியே இயங்கி வருகிறது. பெண் இல்லை எனில் பிறவிகளே இல்லை எதுவுமே இல்லை அந்த பெண்மையின் ஆற்றல்தான் சக்திதேவி. அவளே ஆண்மையின் ஆற்றலாகவும் இயங்கி இயங்கவும் வைக்கின்றாள்.

ஆனந்தமாய் அறிவாய் அமுதமாய் இன்பம் தருபவள் அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரி பக்தியோடு தொழுவார்க்கு ஓர் தீங்கும் இல்லையே. அவர்களுக்குத் தனம் கல்வி தளர்வறியா மனம் தெய்வவடிவு வஞ்சமில்லா இனம் இன்னும் நல்லன உண்டே விஷுவருஷ மகோற்சவத்தின் போது அழித்தல் திருவிழா என கருதப்படும் இரதோற்சவத்திற்கு புதிய சித்திரதேர் சிற்ப சாஸ்திரங்களுக்கு அமையப் பெற்று அம்பிகை மகோற்சவத்தில் ரதத்திலே அம்பிகை வீற்றிருந்து மக்களுக்கெல்லாம் அவளுடைய கடைக்கண் பார்வையினால் தீயவற்றை அழித்து மக்களை எல்லாம் இராட்சிக்கும் பொருட்டு அருள்பாலிப்பாளாக. இத்தேரை செய்த சிற்பாசாரியார் அமரர் ஜீவரட்ணம் அவர்களுடைய ஆத்மா சாந்தியடைய அம்பிகையின் பாதகமலங்களை பணிந்து இச்சித்திரத்தேரை செய்வதற்கு முன்வந்து உதவிய திருப்பணி சபைக்கும் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அடியவர்களுக்கும் அம்பிகையினுடைய அருளும் ஆசியும் கிடைக்க ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

நன்றி

இப்படிக்கு,

ஆயயபிரதமரு

சிவாகம கிரியாநிதி கிரியா தூந்தர்

சிவப்பிரம்மாநீ, சி.கரேஸ்வரக்குருக்கள்.

ஆசிச்செய்தி

அல்வாய் பதி அமர்ந்து அருள் நல்கும் கருணைக் கடலாகிய
ஸ்ரீமுத்தமாரி அம்பாள் ஆலய, சித்திர ரத பவனி வீழா

அம்மையே அப்பா என்ற அருள்நிறைந்து விளங்கும் அகிலபுவன மாதாவாக அருள் நல்கும் ஸ்ரீமுத்தமாரி அம்பாள் ஆலய மகாகும்பாபிஷேகப் பெரும் சாந்தி விழாவினை எமது கையால் செய்து வைத்த அருள்பிரவாகத்தை பெற்றயான் இன்று அன்னைக்கு கொடியேற்றவிழா நடப்பதை அறிந்து மிகவும் சந்தோஷம் அடைவதுடன் அன்னைக்கு அண்டசராசரங்கள் மத்தியாகக்கொண்ட சித்திரக் கலையமைப்புடன் அமைந்த சித்திரரத விழா நடப்பதைக் கேட்டு மிகவும் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். அருள்தெய்வ நாயகியாக வேவிலந்தைப்பதியில் அமர்ந்து மக்கள் வாழ்வுக்கு அரும்பெரும் அருள்கடலாகிய அன்னையின் சித்திரரத உற்சவம் பதினாங்கு இலக்ஷணம் கொண்ட சித்திரஅமைப்புடன் கூடிய பதினான்கு உலகமத்தியில் அமர்ந்து அழகிய ஆபரணஉடை மலர்மாலைகள் கொண்டு பக்தப் பெருமக்களின் அருள்நிறைந்த அரோஹரா கோஷத்துடனும் வேதமங்கள் வாத்திய இசையுடன் எமது கண்ணுக்கு தோற்றாத நிலையில் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் புடைகுழ அம்பாள் சித்திரரதத்தில் அலங்கார பூஷணியாக அமர்ந்து நடத்தும் இவ்வற்புத இரதோற்சவிழா சிறப்பாக நடைபெறவும் மக்கள் உள்ளங்களில் ஏற்பட்டு கொண்டு இருக்கும் யுத்தபயம் விரைவில் நீங்கப் பெற்று மக்கள் மனஉறுதியுடன் வாழ்வு பெறவேண்டும் நாட்டில் சாந்தி சமாதானம் மெய்யுணர்வு வேதனைகள் தீர்க்கும் அன்னையின் திருக்கருணை பேரருளால் யாவும் அமைதிபெறவும் மக்கள் வேதனை துயர்துன்பம் வறுமை யுத்தபயம் அரசபடையினரின் ஆக்கிரமிப்பு நீங்கி அரசும் மக்களும் அன்பு கொண்டு வாழ அன்னை பராசக்தியின் பாதம் பணிந்து எமது ஆத்மீகப் பிரார்த்தனையையும் நிறைவுபெறும் நல்வாழ்வையும் அன்னை மக்களுக்கு சிறப்பாக அருள்கிடைக்க எமது பிரார்த்தனையையும் ஆசியையும் சமர்ப்பிக்கிறேன் வாழ்க வையகம் முன்துயர் தீர்கவே.

கொழும்பு
15.06.2001

பிரதிஷ்டா சிரோமணி
சாம் வீஸ்வநாத குருக்கள்
நவாலியூர்

வாழ்த்துரை

சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்டவிழா

வடமராட்சியிலே அல்வாய்ப் பகுதியிலே எழுந்தருளி அருட்காட்சி தரும் அம்பாள் அருள்மிகு முத்துமாரித் தாயாவாள். இவ்வாலயத்தில் மகோற்சவம் நடைபெறுகின்ற காலம் மிக எழுச்சி மிக்க காலமாகும். அவ்வூர் அன்பர்களும் ஏனையோரும் மகோற்சவ காலத்திலே இங்கு திரளாக வருகை தந்து வழிபாடு செய்து செல்வதை நான் நேரிலே அவதானித்துள்ளேன். பூசை ஒழுங்கும், நேரக் கட்டுப்பாடும், பக்தி மார்க்கமும், சேர்ந்து ஒருசேர அங்கு மிளிர்வதை நான் நன்கு அறிவேன். முத்துமாரி அம்பாள் இவ்வூர் மக்களுக்கு அருட்காட்சி நல்கி நன்கு ஆதரித்து வருகின்றாள் என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. அருளை மாரி போன்று வாரி வழங்குபவள் முத்துமாரித்தாய். சொல்லும் பொருளும் என நடமாடும் துணைவருடன் புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியாக விளங்குபவள் அம்பாள். அருட்கோலமும் அழகுக்கோலமும் முத்துமாரி அம்பாளிடத்தே ஒன்றாகக் காணலாம். பக்தர்களால் "தாயே தஞ்சம்" என்று அழைத்து நிற்கும் இக்கோயிலில் சித்திரத்தேர் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு வெள்ளோட்டவிழா நடைபெறுவது குறித்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இக்காலச் சூழ்நிலையில் நாம் தஞ்சமடைய வேண்டிய இடம் திருக்கோயில்களே ஆகும். காலத்துக்குக் காலம் திருக்கோயில்களைப் புனரமைப்பினால் எழுச்சி பெறச் செய்யவேண்டியவர்களும் நாங்களே. மகோற்சவத்தின் உன்னதமான அங்கம் இரதோற்சவமாகும். இவ்வற்சவம் நிறைவுபெற சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் சேர்ந்த சித்திரத்தேர் இன்றியமையாதது. எனவே வெள்ளோட்டவிழா சிறப்புறவும் தேர் உற்சவம் நிறைவு பெறவும் எல்லாம்வல்ல முத்துமாரித் தாயை வணங்கி அமைகின்றேன்.

கலாநிதி.செல்வ்.தங்கம்மா அப்பாக்குட்பு.

சமாதான நீதிபதி

தலைவர்

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பளை.

10.06.2001

வாழ்த்துச் செய்தி

தேரேறி வரும் அம்பாள்

அல்வாய் முத்துமாரி அம்பாளுக்குப் புதிய சித்திரத்தேர் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தேரேறிப்பவனிவரும் அம்பாளுடைய அருட்பார்வை எல்லோர்மீதும் பரவவுள்ளது. அப்பார்வை அன்பர்கள் எல்லோருக்கும் செல்வத்தைக் கொடுக்கும்; கல்வியை வழங்கும்; ஒருநாளும் எக்காரணம் கொண்டும் தளர்வு அடையாத மனத்தைக் கொடுக்கும்; உலகத்தில் நல்லன என்பன யாவற்றையும் வழங்கும்.

ஆண்டுக்கு ஒருதடவை ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வம் தேரேறி வருதல், அடியார்களாகிய எம்பால் அத்தெய்வம் கொண்டுள்ள கருணையேயாகும். கர்ப்பகிருகத்திலேயுள்ள தெய்வத்தினை சில வேளைகளில் எல்லோராலும் பார்க்கமுடிவதில்லை. ஆனால் தேரேறிவரும் அம்பாளை எல்லோருமே பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது. எமக்கெல்லாம் மேலாய தெய்வஅருள் அந்த உயரமான தேரில்நின்று வருவது பொருத்தமானதேயாகும்.

அம்பாளுடைய சித்திரத்தேர் சிறப்புற்றமையவும், அம்பாளைப் பொலிவுடன் ஏற்றித் திருவீதி வரவும் எல்லாம்வல்ல அருள்மிகு அல்வாய் முத்துமாரியம்மனை வேண்டுகிறேன்.

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்

முதுநிலைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
பீடாதிபதி, உயர்பட்ட ஆய்வுபீடம்
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரியம்மன் தேர் வெள்ளோட்ட நிகழ்வு அறிந்து பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்திற்கும் இன்பர்சிட்டி சித்தி விநாயகர் ஆலயத்திற்கும் தாய் - பிள்ளை தொடர்பு நீண்டகாலம் இருந்து வந்துள்ளது. அம்மை கடல்தீர்த்தம் ஆடிவந்து தனது பிள்ளையின் ஆலயமாகிய இன்பர்சிட்டி சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் ஆறி அமர்ந்து அடியார்களுடன் உணவுண்டு செல்வது நீண்டகால வரலாறாகும்.

அத்துடன் தீர்த்தத் திருவிழாவன்று அல்வையூர் இளைஞர்கள் நேரத்தியாக சித்தி விநாயகர் ஆலயத்திலிருந்து அம்மன் ஆலயத்திற்கு ஆனந்தக் காவடி எடுப்பதும் தொடர்பினை வலுப்படுத்துவதாக உள்ளது.

இவ்வகையில் முத்துமாரி அம்மனுக்கு புதிய சித்திரத்தேர் அமைத்து வெள்ளோட்டம் நடைபெறவுள்ளது என்பது அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இச்சித்திரத்தேரை அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்ட கலாபூஷணம் ஜீவரத்தினம் குடும்பத்தவர்கள், திருப்பணிச்சபையினர், நிதிவழங்கியோர், ஒத்துழைப்பு நல்கியோர் அனைவருக்கும் அம்மனதும் விநாயகரதும் அருள்கிடைக்க வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

சாந்தி

மகாகணபதி சீவானந்தராஜகுருக்கள்
ஆதீனகுரு
இன்பர்சிட்டி சித்திவிநாயகர் ஆலயம்
வியாபாரிமுலை

வாழ்த்துச் செய்தி

அல்லை வேவிலந்தை ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்பாளின் அருட் பாதார விந்தங்களைப் பரவிப் பணிந்து....

ஸ்ரீ தட்சண கைலாசம் என்று போற்றப்படும் ஈழவள மணித்திருநாட்டின் வட திக்கிலமைந்துள்ள வடமராட்சி, அல்லை மாநகரிலே வேவிலந்தைப் பதியிலே குடிகொண்டு எழுந்தருளி மக்களுக்கெல்லாம் அருளாட்சி செய்யும் ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்பாளுக்கு பல கலையம்சத்துடன் கூடிய சித்திரத்தேர் செய்யப்பட்டு அஃது இன்று வெள்ளோட்டமிடப்படுவதையிட்டு யாம் பெருமகிழ்வு அடைகின்றோம். அன்னையின் அருளை அண்மையிலே அறிந்து கொண்ட யாம் அன்னையினால் பூரணமாக ஆட்கொள்ளப்பட்ட நிலையில் அன்னையின் ஆலயம் ஒவ்வொரு கணமும் வளர்ச்சி அடைவதைக் கண்டு புளகாங்கிதம் அடைகின்றோம்.

இந்த மங்களகரமான விஷு வருஷத்தில் பெரும்பாலான ஆலயங்கள் உயர்ச்சியைக் கண்டு வளர்ந்து கொண்டு இருப்பது, இத்துணை இடர்களுக்கு மத்தியிலும் சைவப் பெருமக்களாகிய நாம் பெற்ற பாக்கியம் ஆகும். அந்த வகையிலே அல்லை வேவிலந்தை ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்பாள் தேவஸ்தானத்தில் இடம்பெறும் முன்னேற்றகரமான வேலைகளை யாம் பாராட்டுகின்றோம்.

இன்றைய வெள்ளோட்டத்தில் நடுநாயகமாக திகழும் சித்திரத்தேர் ஆனது 1999ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் அம்பாளின் கொடியேற்ற தினத்தன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிற்ப வேலைகளில் கைதேர்ந்த ஸ்தபதி அமர் கலாபூசனம் ஆறுமுகம் சீவரன்ணம் ஆச்சாரியாரினதும் அவரது மாணவர்களினதும் கைவண்ணத்தில் பல வேலைப்பாடுகளுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அன்னார் அவரது அண்மைய மறைவிற்கு முன்பதாக தனது 130 ஆவது படைப்பாக அம்பாளின் சித்திரத்தேரை ஆக்கியுள்ளார். அந்தப்பெரும் கைங்கரியத்தின் மூலம் அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடையும் என்பதில் மறு பேச்சிற்கு இடமேயில்லை.

இந்த முப்பத்திநான்கு அடி உயர சித்திரத்தேரை ஆக்குவதற்காக வடமராட்சி வாழ் சைவப்பெருமக்கள் குறிப்பாக அம்பாளின் உறைபதியைச் சேர்ந்த வெளிநாடுகளில் வாழும் அம்பிகை அடியார்கள் பெரும் பங்களிப்பை செய்துள்ளார்கள் என அறிகின்றோம். அந்த பங்களிப்பை பாராட்ட சொற்களே போதாது. மேலாக வேவிலந்தை ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்பாளின் தேவைகளை உணர்ந்து அவ்வப்போது எத்தனையோ இடர்களுக்கு மத்தியில் அவற்றை நிறைவேற்றிவரும் ஆலய பரிபாலன சபையினரையும் குறிப்பாக திருப்பணி வேலைகளில் ஈடுபடும் திருப்பணிச் சபையினரையும் இந்த செய்தியின் மூலம் பாராட்டுவதிலும், வாழ்த்துவதிலும் யாம் பெரும் மகிழ்வடைகின்றோம்.

அல்லை வேவிலந்தை ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்பாளின் அருட்கடாட்சம் அனைத்து மக்களுக்கும் குறிப்பாக அம்பிகையினடியிலிருக்கும் பக்த கோடிகளுக்கு பொழிய அம்பிகையின் பாதாரவிந்தங்களை பணிந்து அம்பிகையின் ஆலயம் மேலும் வளர்ந்து செழித்து எழில் பெற்று சிறக்க வாழ்த்துகின்றோம்.

அம்பிகையின் அருளினால் அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்தேரின் வெள்ளோட்ட நிகழ்வு சிறப்புற எல்லாம்வல்ல சர்வலோக நாயகியின் அனுக்கிரகத்தை வேண்டி அமைகின்றோம்.

நன்றி

அம்பிகையினால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட
அ.பீரேமசங்கர்

மாவட்ட நிதிபதி - சாவகச்சேரி

20.07.2001

வார்த்துரை வேவிலந்தை மகாதேவி

வெடமராட்சி கல்விமாண்களையும் ஞானிகளையும் தோற்றுவித்த மண். கணித வல்லுனர்களும், சட்ட வல்லுனர்களும், இந்த மண்ணிலே தோன்றி இலங்கைத் தீவிலே தமது முத்திரையைப் பதித்தவர்கள். அமரர்களான ஜீ.ஜீ.பொன்னம்பலம், கியூ.சீ.பீ.நடரெத்தினராசா, கியூ.சீ. ஆகிய இருவரும் சமீபகாலம் வரை வாழ்ந்து மறைந்த சட்டமேதைகள். அவர்களைப்போன்று இன்னும் பல பெரியார்கள் இம்மண்ணில் வாழ்ந்து மறைந்துள்ளனர். தென்புலோலி நா.கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ்த்தாய்க்குச் செய்த தொண்டு அழியாப்புகழ் கொண்டது. வெடமராட்சி மண்ணுக்கு இவ்வளவு பெருமை எப்படி ஏற்பட்டதென்று நான் சிந்தித்தேன். எனக்கு தெய்வீகமான ஒரு விடை கிடைத்தது. என்ன தெரியுமா? வெடமராட்சி மண்ணை ஆளும் தெய்வங்களில் அம்பிகை பதினொரு பிரசித்தி பெற்ற திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளியிருந்து திருவருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் என்பதே அவ்விடையாகும். வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரியம்மன் கோவில், அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரி அம்பாள் தேவஸ்தானம், பருத்தித்துறை கோட்டு வாசல் அம்மன் ஆலயம், துன்னாலை அத்துள அம்மன் ஆலயம், மாதனை முத்துமாரியம்மன் ஆலயம், மாதனை காளிகோவில், தும்பளை நெல்லண்டை பத்ரகாளியம்மன், மந்திகை கண்ணகை அம்மன், கெருடாவில் முத்துமாரியம்மன் கோவில், கெருடாவில் காளி கோவில், வதிரி உல்லியன் ஓல்லை அம்மன் கோவில், ஆகிய அம்மன் கோயில்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வாலயங்களை விட இன்னும் பல அம்மன் ஆலயங்கள் இருப்பதாக அறிகின்றேன். ஆகா! இவ் அம்பிகை ஆலயங்களிலிருந்து பிரகாசிக்கும் அருள் வெள்ளத்தின் சக்தி எத்துணை பெரியது. இந்த மண்ணில் வாழும் மக்கள் எவ்வளவு புண்ணியசாலிகள்.

கடமையின் நிமித்தம் பருத்தித்துறைக்கு மாற்றலாகி வந்தபின் என்னை முதலில் ஆட்கொண்டவள் வேவிலந்தை முத்துமாரி அம்மாளே. அவளின் உருவத்தில் நான் எனது தாயாகிய நயினை நாகபூஷணி அம்மாளின் தோற்றத்தையும் கடாட்சத்தையும் கண்டு மகிழ்கின்றேன்.

ஓரே தெய்வத்தை பல வடிவங்களில் பாவனை செய்து வழிபடும் மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நாங்கள். தாயாய், தந்தையாய், தனயனாய் வெவ்வேறு மூர்த்திகளாய்த் தோன்றி தெய்வம் நம்மை ஆள்கின்றது. தாயாகத் தெய்வத்தை வழிபடும்போது அதில் கிடைக்கும் இன்பமே அலாதி. தாய்க்கு நிகர் யார் அவளையன்றி.

அல்வாய் வேவிலந்தையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முத்துமாரி அம்பாள் பழமை வாய்ந்த ஆலயம். இருநூறு ஆண்டுகட்கு மேலான வரலாற்றுப் பெருமை கொண்டது. வீரமாப்பாணர் என்ற தனவந்தரின் மகளாக அவதரித்த வள்ளிநாயகி என்ற பெயர் கொண்டவளும் உடைச்சி என்று எல்லோராலும் அன்பால் அழைக்கப் பட்டவருமான பக்தை இவ் ஆலயத்தின் மூலவேராக இருந்திருக்கின்றார். இளவயதில் விதவையாகி சக்தி வழிபாட்டையே தனது சிந்தனையாக்கி வாழ்ந்த அந்தத் தாய் மதுரை மீண்டசி அம்பாளைத் தரிசிக்கச்சென்ற ஒருசமயத்தில் அங்கிருந்து அழகிய வடிவான வெண்கலத்திலான அம்பிகையின் திருவுருவத்தைத் தமதாக்கிக் கொண்டு தன் நாடு மீண்டு, அம்பாளை தான் வாழ்ந்த வீட்டில் புனிதமான ஒரு பகுதியில் எழுந்தருளச் செய்து வழிபாடு இயற்றி வந்தாராம். உடைச்சி ஆச்சியின்

இறுதிக்காலத்தில், தனது காலத்தின் பின்னர் அம்பாளை ஆதரிப்பார் யார் என்ற கவலை அவரை வருத்தத் தொடங்கியது. அம்பாள் உடைச்சி ஆச்சியின் கனவில் தோன்றி வேம்பும், இலந்தையும் நிற்கின்ற காணியில் தனக்கு ஆலயம் அமைத்துத் தன்னை எழுந்தருள் செய்யும்படி அருள் வாக்குரைத்துள்ளார். அதன்பிரகாரம் வேம்பும் (வே) இலந்தையும் நின்ற காணியில் "வேவிலந்தை" என்று பின்னால் பெயர் பெற்ற தலத்தில் அன்னை முத்துமாரி ஆலயங்கொண்டாள்.

ஆதியில் தனியார் ஆலயமாக இருந்து அம்மக்கள் பெருமனதுடன் ஆலயத்தை பொதுநம்பிக்கைச் சொத்தாக்கி விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். ஆலயத்தின் நிர்வாகம் பொதுமக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அறங்காவலர் சபை ஒன்றினால் சிறப்புடனும் திறமையுடனும் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

அம்பிகையின் ஆலயச் சுற்றாடல் அழகாக இருக்கின்றது. ஆலய முன்றலிலும் வடக்கு வீதியிலும் காணப்படும் முதிர்ந்த பசுமையான மரங்கள் ஆலயச் சூழலுக்கு மெருகூட்டி நிற்கின்றன. விசாலமான வீதிகள், இயற்கை அன்னையின் வண்ணத்துடன் அம்பிகை எழுந்தருளியிருக்கும் கண்கொள்ளாக்காட்சி. ஆலயத்தில் நித்திய, நைமித்திய கிரிகைகளை நிறைவேற்றும் அந்தணப்பெருமக்கள் தெய்வீக சாந்தியுடன் செய்கின்றார்கள். எல்லாவற்றையும் விடச் சிறப்பு அம்பிகையை வழிபட அவளிடம் வரும் பக்தைகளின் வழிபாட்டு ஒழுங்கும் சிறப்பும். அம்பிகையின் தெற்கு வாசலில் அவர்கள் அமர்ந்திருந்து அம்பிகையையே கண்கொட்டாது பார்த்து அருள்பெறும் காட்சி அரியது.

இத்தகைய சிறப்புமிக்க வேவிலந்தை தாய்க்கு அறங்காவலர்களும் அடியவர்களும் அழகிய தேரொன்றை அமைக்க சித்தங் கொண்டனர். யாழ்ப்பாணத்தில் தலைசிறந்த சிற்பாசிரியராக வாழ்ந்து அண்மையில் அமரத்துவம் அடைந்த ஆறுமுகம் ஜீவரட்ணம் அவர்கள் தலைமையில் ஆரம்பமான பணி, அவர் அம்பிகையின் அடியைச் சேர்ந்த பின் அவரது தம்பியார் ஆறுமுகம் சிவலிங்கம், மகன் ஜீவரட்ணம் ஜெயப்பிரகாஸ் ஆகியோரினால் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றது. நுட்பமும், அழகும் தெய்வீகமும் ஒருசேர தேர் உருவாகிவருகின்றது. இவ்வாண்டு மஹோற்சவத்தின் போது எம்பிராட்டி வேவிலந்தை நாயகி முத்துமாரி அம்பாள் புதிய தேரில் பவனி வரவுள்ளாள். அம்பாளின் தேர் உருவாக அரும்பணியாற்றிய அனைவரது தொண்டையும் பாராட்டுவதோடு, ஆலயத்திற்கு அழகிய இராசகோபுரமும் வெகுவிரைவில் அமைவுறவேண்டும் என்று அம்பிகையைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

எங்கள் முத்துமாரி - என்னைப் பெற்ற தாயே

நீ தேரில் ஏறி ஓடி வாடி

என்று நாம் எல்லோரும் ஆனந்தக் கூத்தாடுவோம். அவள் நம்மைக் காப்பாள்.

"ஓம் சக்தி ஓம்"

எஸ்.ஏ.ஈ.ஏகநாதன்
மாவட்ட நீதிபதியும் நீதவாணும்
பருத்தித்துறை.

வாழ்த்துச் செய்தி

ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் துணை

வேவிலந்தை அல்வாயூர் வியன்பதியில் குடிகொண்ட
தேவி முத்துமாரி சித்திரத் தேரேறிப் பவனிவர
ஆவியுருகிப் பக்தர் அழகுரத வடம் பிடிக்கும்
பூமி மகிழ் பக்தி விழாப் புளகமெய்தக் காணாதீயோ

அருள் பிரவாகமாக அடியவர்கள் அனைவருக்கும் அருள் சுரக்கும் அன்னை வடிவமே ஸ்ரீமுத்துமாரி அருளுருவம். வேவிலந்தை அல்வாயூர் கோத்திரத்தில் அன்னை முத்துமாரி கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ளாள். இந்த அன்னையின் அருள்பிரவாகம் அல்வாயூர் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஆங்கு அன்னையே கதியென்று வந்தமர்ந்த அடியவருக்கும் மற்றும் பக்தர்கள் அனைவருக்கும் அருள் சுரந்து, ஆறுதல் தந்து, ஆனந்தமும் கொடுக்கிறாள். முத்துமாரித் தாய் அன்னையின் அருள் நிறைந்த அரவணைப்பில் அடியவர்கள் தங்களுக்கு நேர்ந்த துன்பங்கள் துயர்கள் அனைத்தையும் மறந்து பக்தி வெள்ளமாகிய மகிழ்ச்சிக் கடலிலே ஆனந்தமாக மிதக்கிறார்கள். ஊர் கூடி பக்தியுடன் வடம் பிடித்து அன்னையின் வீதியிலா சித்திரத் தேரிலேறி நிகழ வேண்டுமென்ற பேராவல் பக்தர்கள் நெஞ்சிலே குடி கொண்டது. அந்த சீரிய சிந்தனை நிறைந்த பேராவல் இப்பொழுது பூர்த்தியாகவுள்ளது. அன்னை ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்பாளின் திருவருளால் அழகான சித்திரத்தேர் அசைந்தசைந்து வரும்போது ஓங்கார நாத மணிகள் ஒலிக்கும், வண்ண வண்ண வாகு மாலைகள் காற்றில் அசைந்தசைந்து ஆடும், ஆயிரமாயிரம் பக்தர்களின் அரோஹரா ஒலியினூடே ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்பாளுடைய சித்திரத்தேர் பவனி வரப் போகிறது. இந்த ஆனந்தமான காட்சியைக் காணுவதற்கு இன்று நிகழும் சித்திரத் தேரின் வெள்ளோட்டவிழா வெள்ளோட்டமாக அமைகிறது.

சிற்பசாஸ்திர நுணுக்கங்களை செவ்வனே கற்றுத் தேர்ந்த சிற்பாசா ரியார்களான அமரர் தந்தை சீவரத்தினம் அவர்களும், அவரது செல்வப் புதல்வர் ஜெயப்பிரகாஷ் அவர்களும் இந்த சித்திரத்தேரை நிர்மாணித்துச் செய்திருக்கிறார்கள். தங்கள் கைவண்ணத்தைத் தந்த கலைஞர்கள் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்களும் நன்றிகளும் உரித்தாகட்டும். அல்வாய் முத்துமாரி அம்மன் சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்ட வைபவம் இனிது நிறைவேற எல்லாம் வல்ல அன்னை ஸ்ரீ முத்துமாரித்தாயைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பா.சுப்பிரமணியம்
மல்லாகம் மாவட்ட நிதிபதி

வாழ்த்துரை

சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்டவிழா இனிது நிறைவேறிட
அன்னை அருள் பாலத்திருவாளாக!

காஞ்சியிலே காமாட்சியாகவும் மதுரையிலே மீனாட்சியாகவும் காசியிலே விசாலாட்சியாகவும் வீற்றிருக்கும் அன்னை பராசக்தியானவள் அல்வாய் வேவிலந்தையில் முத்துமாரியாக வீற்றிருந்து திருவருள் பாலத்தவண்ணமுளாள். அன்னையின் திருவருட்கடாட்ச மகிமையை மிக அண்மையிலேயே பலரும் அறியப்பெற்றுப் பெருந்திரளாக அவள் திருவடிகளை நாடி ஓடி வருகிறார்கள். பழம் பெருமைமிக்க ஆலயத்தின் திருப்பணி வேலைகள் இம் மெய்யடியார்களின் அருட் கொடைகளால் வெகுகச்சிதமாக நிறைவேறி வருவதையுங் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இப் பணிகளின் தொடர்ச்சியாகத் தேர்த்திருப்பணி வேலையும் நடைபெற்று வருகின்றது. இச்சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்டமானது வருகின்ற 25.07.2001 புதன்கிழமை நன்னாளில் வெகுவிமரிசையாக நடைபெறவுள்ளது.

தேர்த்திருப்பணி வேலைகளில் சிற்பாச்சாரியார் சிற்பகலாபூஷணம் திருசீவரட்ணம் அவர்கள் ஈடுபட்டு வந்தார். மிகத் திறமையும் அனுபவமுமுள்ள அன்னாரின் திடீர் மறைவுக்குப் பின்னர் அப்பணியில் சிற்பாச்சாரியார் ஜெயப்பிரகாஷ் அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். அவர்தமக்கு அன்னையின் திருவருட்கடாட்சம் கிட்டுவதாக.

இப்பணியில் தம்மை உர்ப்பணித்து அயராதுழைத்திட்ட ஆலய பரிபாலன சபையினருக்கும் திருப்பணிச் சபையினருக்கும் எமது பாராட்டுக்கள் உரித்தாகுக!

அகிலாண்ட கோடிகளையும் அரவணைத்துச் சாத்திடும் மகாசக்தியான அன்னை முத்துமாரியானவள் புதிய சித்திரத்தேரில் திருப்பவனி வரும் பேரானந்தக் காட்சிதனை எண்ணியெண்ணிப் பேருவகை கொள்ளாதார் மானிடப்பிறவியாவரோ! நமையெல்லாம் காத்தருள்கின்ற முத்துமாரி அன்னையின் பெருங் கருணையினால் எமக்கெல்லாம் விடிவுகாலம் விரைவில் மலர்ந்திடும் என்பதைச் சொல்லிடலும் வேண்டுமோ! நம் ஆணவத்தையெல்லாம் அழித்துத் திருப்பவனி வரும் அன்னையின் சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்டவிழா இனிதே நிறைவேறிட அவளின் திருப்பாதார விந்தங்களைப் பணிந்து இறைஞ்சுகின்றேன்.

செல்லமுத்து ஸ்ரீநீவாஸன்
பிரதேச செயலர்
வடமராட்சி தெற்கு மேற்கு
கரவேட்டி.

01.07.2001

வாழ்த்துரை

அருள்மிகு அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரியம்மன் ஆலய தேர் வெள்ளோட்டத்தையொட்டி இவ்வாழ்த்துரையை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

அம்பிகை பலவருடங்களாக எழுந்தருளி உலாவந்த சிறியதேர் பலவீனப்பட்டதால் அடியார்களினால் மனங்கொள்ளப்பட்டுவந்த திருத்தேர்ப்பணி சிற்பகலாபூஷணம் திரு.சீவரத்தினம் அவர்களின் கைவண்ணத்தால் சிறப்புற நிறைவெய்துகிறது. தேர்வெள்ளோட்டம் 25.07.2001ஆம் திகதி இடம்பெறுகிறது. அன்னாரின் சிறப்பான இப்பணி அடியார்களின் குறையை நீக்குவதாக அமைகின்றது. உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் வாழும் மக்கள், சைவப்பெருங்குடியினர் மனங்கோணாது வழங்கிவரும் பொருள் உழைப்பு உதவி இதற்கு உறுதுணையானது.

தேருக்கு முப்பது முதல் முப்பத்திரண்டு இலட்சம் வரை தேவையானது. பதினெட்டுமுதல் இருபது இலட்சம் வரை தேர்முட்டிக்குத் தேவையானது. தேர் ஓடும் வீதிக்கு ஐந்து இலட்சம் வரை தேவையானது. முப்பத்திநான்கரை அடி உயரமான சித்திரத்தேர் இவ்வாறாக உருப்பெற்று வெள்ளோட்டத்துக்குத் தயாராகவுள்ளது.

இவ்வாலயம் வடமராட்சியில் முக்கியமாக விளங்கும் ஆலயங்களுள் ஒன்றாகவிருக்கிறது. அம்பிகையின் அருள்வேண்டி பலபுகழிகளிலிருந்தும் அடியார்கள் இத்தலத்துக்கு வருகை தருகின்றார்கள். எழில்மிகு சூழலில் அமைந்துள்ள இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பாளின் தரிசனத்தைப் பெற்று ஆன்மீக திருப்தியடைகின்றார்கள். ஆலய மகோற்சவங்கள் அடியார்களை வெகுவாக வந்து திரளச் செய்கின்றன.

ஆலய பரிபாலன சபையினரதும், திருப்பணிச் சபையினரதும் அயராத முயற்சி இத்திருத்தேர்ப்பணி நிறைவெய்த உறுதுணையானது. இவ்வேளையில் இம்முயற்சியில் பங்குகொள்ளும் யாவருக்கும் எனது மகிழ்வையும் தெரிவித்து இவ்விழா சிறக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

ஆ.சீவசுவாம்
பிரதேச செயலர்
பருத்தித்துறை

பரிபாலன சபை அறிக்கை

அம்பிகையின் மெய்யடியார்களே ! அன்பர்களே!

நீங்கள் அனைவரும் எம்மீது நம்பிக்கை வைத்து, தேவஸ்தானப் பணிகளைத் திறம்படச் செய்யவேன எம்மைப் பரிபாலன சபையாராக தெரிவு செய்தமைக்கு முதற்கண் எமது இதயங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக

இப்பரிபாலன சபையினரின் நிருவாக காலத்தில் நாம் எவ்வாறு பணியாற்றி வருகின்றோம் என்பதை ஆலய தரிசனத்துக்காக வரும் அனைத்து மக்களும் நன்கு அறிவீர்கள், எனினும் வெளிநாடுகளில் வாழ் அன்பர்களும் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக கீழ்க்காணும் சில பணிகளை வரிசைப்படுத்தி இங்கு தருகிறோம்.

குறிப்பு:- இப்பணிகளுக்கான வரவு செலவு அறிக்கை அவ்வப்போது அச்சிடப்பெற்று வெளிப்படுத்தப்படுவது இச்சபையினரின் தனிச்சிறப்பு எனமக்கள் பேசிக்கொள்வதுண்டு. புனருத்தாரண மகாகும்பாபிஷேகம்

எமது முதற்பணியாக நடைபெற்ற பணி இது. ஆலயத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளும் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு அனைத்து மூர்த்திகளையும் உள்ளடக்கி மகாகும்பாபிஷேகமாக பல இலட்சம் செலவில் நடைபெற்றிருக்கிறது.

அம்பிகை அமுதகாரி

பாழடைந்து பன்னாட்களாகப் பயனற்றிருந்த மடத்தினை முற்றாக நீக்கி தற்போதைய அம்பிகை அமுதகாரி என்கின்ற பன்முக வசதிகள் கொண்ட அன்னதானமடம் முன்னே இருப்பதைக் காண்கிறீர்கள்.

நவக்கிரக மண்டபம்

பொழிகற்றிருப்பணியாக உட்பிரகாரத்தில் நிறுவப்பட்டு, குடமுழுக்கு விழாவின் பின்னர் நித்திய நைமித்திய பூசைகள் நடைபெறுவதையும், சாரை சாரையாக மக்கள் பக்தி பரவசத்துடன் வழிபடுவதையும் காண்கிறீர்கள்.

திருப்பணிச்சபை

பரிபாலன சபையாராகிய நாம் ஆலய நாளாந்த வருடாந்த பணிகளைச் செய்து கொண்டு பாரிய 'திருப்பணிகளையும்' மேற்கொள்வதை இலகுவாக்குமுகமாக திருப்பணிச்சபை என ஒரு சபையை உருவாக்கி அப்பணிகளை திருப்பணிச்சபையிடம் ஒப்படைத்திருப்பதும் அச்சபையினர் திறம்படக் கரும் ஆற்றுவதும் குறிப்பிடத்தக்கன. சித்திரத்தேர்த் திருப்பணி

பன்னெடுங் காலமாக அம்பிகை திருவுலாவரும் தேர் ஆலய வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக அமையவேண்டும் என்பது ஆகமஅறிஞர்களதும் மக்களதும் நெடுநாளைய விருப்பாக இருந்துவந்துள்ளது.

திருப்பணிச்சபையினர் முதற்கண் தேர்த் திருப்பணியைச் செய்வதற்காக, பலவாறு ஆராய்ந்து ஈழத்தமிழகத்தில் தலைசிறந்த ஸ்தபதியும் சிற்ப கலாபூஷணமுமாகிய உயர்திரு ஜீவரத்தினம் அவர்கள் மூலம் வடிவமைத்து இன்று அச்சித்திரத்தேர் வீதி உலா வருவதையும் காண்கிறோம்.

தேரோடும் வீதி

வெள்ளம் வழிந்தோடும் ஆலய வீதியினை கல்லால் ஒரு முழத்துக்கு உயர்த்தி கற்றார் வீதியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், அம்பாள் தேரேற முன்னரும் பின்னரும் ஆறுமிடமாக பல இலட்சம் செலவில் **தேர்முட்டி** ஒன்று உங்கள்முன் வானுயர்ந்து நிற்பதையும் காண்கிறீர்கள். இம்மட்டுமன்று,

பூங்காவன மண்டபம்

இம்மண்டபம் அமைவதற்கான அடிமட்ட வேலையாக பிரமாண்டமான அழகிய தூண்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன.

கவியாண மண்டபம்

முன்னைய பரிபாலனத்தால் அடியிடப்பெற்ற மண்டபத்தையும் உரிய முறைப்படி முடித்திடவேண்டும் என்ற அவா திருப்பணிச் சபையார் உட்பட எமக்கும் உள்ளது.

ஆலயத் திருப்பணிகள் என்பது முடிவுறாவொன்று. இனிவரும் காலத்தவருக்கும் இராஜகோபுரம் போன்ற பணிகள் காத்திருக்கின்றன.

இத்தனை பணிகளையும் நாம் செய்வதற்குக் கைதந்து உதவிய உள்ளார் வெளிநாடுகளிலும் வாழும் அனைவரையும் வாழ்த்தி நன்றி கூறுகின்றோம்.

அம்பிகையைச் சரணடைந்தால்

அதிக வரம் பெறலாம்

வணக்கம்

இங்ஙனம்

பரிபாலன சபையினர்.

தோல்வி

தோல்வி குறித்து மனமே, நீ தயரடையாதே. தோல்வியி னின்ற நீ கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தனிப்பாடம் ஒன்றுண்டு. தோல்வியினின்ற நீ பெறுகின்ற ஞானத்தையும் நல்லறிவையும் வேற யாகுமே உனக்கு வழங்கமுடியாத. தோல்வியை நீ துருவியாராய்ந்தால் உன்னுடைய வீழ்ச்சியை நீ விசாரித்துப்பார்த்தால் மெய்யறிவு என்மை யொக்கிஷத்தை அதனை நீ காண்பாய். இப்பொழுது தோல்வியாகத் தின்படுவது நாளை வரும் வெற்றிக்கு வித்தாகும்.

திருப்பணிச் சபையின் குறிப்பு

திருப்பணிச் சபையினராகிய நாம் சித்திரத்தேர்த் திருப்பணியை முத்தற்பணியாக எடுத்துக் கொண்டோம். அம்பிகை உலாவரும் தேர் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதற்காக யாழ்மாவட்டத்தில் சித்திரத்தேருள்ள பல ஆலயங்கட்கும் சென்று பார்வையிட்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். திருநெல்வேலி முத்துமாரி அம்பாளின் தேர்னை நாம் மனங்கொண்டோம். அதேவேலைப்பாடுகளன்றி மேலும் ஒருபடி மேலாக அம்பிகையின் திருத்தேர் அமைய வேண்டும் என்ற ஆசையினை, ஈழத்தமிழகத்து தலைசிறந்த சிற்பாசிரியராக திகழும் சிற்பகலாபூஷணம், உயர்திரு ஜீவரத்தினம் (ஸ்தபதி) ஆச்சாரியார் அவர்களிடம் எடுத்துரைத்தோம். தேர்த்திருப்பணியினை அன்னாரிடமும் அவர் புதல்வன் ஜெயப்பிரகாஷ் இடமும் ஒப்படைத்தோம். அந்த தேர்த் சிற்பத் தேர்ச்சக்கரவர்த்தியை அம்பிகை தனதாக்கிக் கொண்டு பரம்பரை வளம்பெற அவர்தம் புதல்வனை நெறிப்படுத்தி உதவினாள். உயர்திரு ஜீவரத்தினம் அவர்களின் உடன்பிறந்தார் சிவலிங்கம் சிற்பகலாவல்லநன். சிறிய தந்தையின் உதவியுடன் அமைந்த சித்திரத்தேர்தான் அன்னையின் ஆரோகணம்.

தேர்த்திருப்பணி என்பது தேர்முடிவுறுதலுடன் நிறைவு பெறுவதில்லை. தேரோடும்வீதி, தேர்த்தரிப்பிடம், அம்பிகை ஆறுமிடம் என்கின்ற தேர்முட்டி அத்தியாவசியமானவை.

இவற்றினைத் திட்டமிட்டவாறு நிறைவு செய்திட அறுபது இலட்சங்கட்கு மேல் நிதி சேரவேண்டும், சேர்க்கவேண்டும் திட்டங்கள் செயற்பட நிதிதானே அடிப்படை, ஆதாரம். சொல்லப்பட்ட இரண்டு ஆண்டுகட்குள், அதாவது 2001 ஆடித் தேர்விழாவுக்குமுன் தேரோடவேண்டும், தேரோட வைக்க வேண்டும். கடுமையான நிபந்தனை எங்கள் அன்னை முத்துமாரி அனைவரதும் உள்ளத்தில் புகுந்து உலுப்பிவிடுவாள். நிதிசுவியும் என்ற நம்பிக்கைதான் எமது முயற்சி.

நாம் முயன்றோம், பரிபாலன சபையின் பூரண ஒத்துழைப்பும் கிடைத்தது. வீடுவீடாக, நாடுநாடாக நிதி சேகரிப்பு முயற்சி ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் வெளியில் வாழ் மெய்யடியார்கள் அள்ளி வழங்குவது கண்டு நம் உள்ளம் பூரிக்கிறது.

நாம் இருந்தால் இன்னமும் இருக்கும்பணிகளையும் நிறைவுசெய்வோம் என்ற நம்பிக்கை திருப்பணிச்சபையாராகிய நமக்கு இருக்கிறது. அம்பிகை அருள் பாலிப்பாள்.

வணக்கம்

இங்ஙனம்

திருப்பணிச் சபையினர்

முத்துமாரியம்மை ஊஞ்சல்

சீர்பூத்த கலைமதிமண் டலம ளாவுந்
 தேவமலர்த்தண் டலையுடுத்த செல்வம் வாய்ந்த
 ஏர்பூத்த வேவிலந்தைப் பதியின் மேவு
 மிறைமுத்து மாரியம்மை யூஞ்சல் பாடப்
 பார்பூத்த மெய்யன்பர் பணிந்து போற்றப்
 பாங்குடைய பரானந்த வருள் பாலிக்கும்
 கார்பூத்த நால்வாயைங் கரத்து முக்கட்
 கயமுகவ னடிக்கமலத் துணைகாப் பாமே.

நிதியோங்கு வயிரமணி நிகேத னத்து
 நிலவுமர கதத்தூண்க ணிரையா நாட்டி
 விதியோங்கு பளிங்கினுத் திரங்க ளேற்றி
 விரும்புதப னயத்தொடர்கள் மேவ நாற்றித்
 துதியோங்கு மாணிக்கப் பலகை யேறித்
 துங்கமுறு மங்கலதூ ரியங்க ளார்ப்ப
 மதியோங்கு வேவிலந்தை வாழு முத்து
 மாரியம்மை மாதரசே யாட ரூஞ்சல் (1)

விண்ணிலுறு கந்தருவர் வீணைபாட
 விரும்புமர மங்கையர்கள் கவரிபோடத்
 தண்ணுறுநித் திலமாலை தயங்கி யாடத்
 தகு திருவெள் ளிலையீயுந் தருண நாடப்
 பண்ணிலவு வாணியிசைப் பாவைப் பாடப்
 பகருமடி யேங்கள் வினைப் பாச மோட
 மண்ணிலுயர் வேவிலந்தை வாழு முத்து
 மாரியம்மை மாதரசே யாட ரூஞ்சல். (2)

பங்கயனு மாலயனும் பரிவிற் போற்றப்
 பங்கமிலாத் தவமுனிவ ராசிசாற்ற
 ஊங்கணிலத் தோரறங்க ளன்பினாற்ற
 வடியவர்க ளன்பையன வரத மேற்றத்
 துங்கமுறு பண்ணவர்பொன் மலர்க றேற்றத்
 தூயகுரு பக்குவருக் குண்மை தேற்ற
 மங்கலவே விலந்தைநகர் வாழு முத்து
 மாரியம்மை மாதரசே யாட ரூஞ்சல் (3)

மெய்யன்பர்க் கெளியவரே யாடி ரூஞ்சல்
 மேவலருக் கரியவரே யாடி ரூஞ்சல்
 மையல்வினை தீர்ப்பவரே யாடி ரூஞ்சல்
 மாமறைக்கப் பாலாரே யாடி ரூஞ்சல்
 துய்யவாழ் வளிப்பவரே யாடி ரூஞ்சல்
 தோன்றுபவ மறுப்பவரே யாடி ரூஞ்சல்
 வையமுறு வேவிலந்தை வாழு முத்து
 மாரியம்மை மாதரசே யாடி ரூஞ்சல் (4)

சகமருளுந் தாயாரே யாடி ரூஞ்சல்
 தனிமழலை வாயாரே யாடி ரூஞ்சல்
 புகலுமரி வாகனரே யாடி ரூஞ்சல்
 போதுநிக ரடியாரே யாடி ரூஞ்சல்
 நிகமாக மப்பொருளே யாடி ரூஞ்சல்
 நித்தியா னந்தரே யாடி ரூஞ்சல்
 மகவினையார் வேவிலந்தை வாழு முத்து
 மாரியம்மை மாதரசே யாடி ரூஞ்சல் (5)

கூறரிய முனிவர்குழா மாசி கூறக்
 குலவுமந் தணர்வேதங் கூறா நிற்பப்
 பேறுடைய புலவர் புகழ் பேசா நிற்பப்
 பேசரிய வியங்களெல்லாம் பெரிது மார்ப்பத்
 தேறுமடி யார்கள்சிவை நாமங் கூறத்
 திகழுநெய்த் தீபங்க டேசு வீச
 மாறிலா வேவிலந்தை வாழு முத்து
 மாரியம்மை மாதரசே யாடி ரூஞ்சல் (6)

அந்தமிலாச் சுரரால வட்டம் வீச
 ஆதித்தன் சசிகவிகை யன்பிற் றாங்கக்
 சிந்துபதி சாந்தாற்றி யசைந்து நிற்ப்பத்
 திகழுமா மங்கையர்நன் னடனஞ் செய்யச்
 சந்ததமுந் தமிழ்வேதம் சால்பி னோதச்
 சாற்றுவிஞ் சையர்களிசைப்ப பாட லோத
 வந்தனைசெய் வேவிலந்தை வாழு முத்து
 மாரியம்மை மாதரசே யாடி ரூஞ்சல் (7)

தலமுழுதுஞ் சிவசமயந் தலைமை யேறத்
 தக்கோர்மற் றதனுண்மை நிலைக டேறப்
 பலமில்வாம் பரசமய திமிர் மாறப்
 பண்டிதர்க்குந் தாபதர்க்குங் களிப்புள்ளேற
 நலமுடைய தவவழக்க மெங்கு நாற
 நம்புமடி யார்துதிக ணன்று கூற
 வலமடையும் வேவிலந்தை வாழு முத்து
 மாரியம்மை மாதரசே யாடி ரூஞ்சல் (8)

வாலியமெய் யன்பரெலா மருங்கிற் சூழ
 மங்கையர்பல் லோர்தொண்டு செய்து தாழ்ப்
 பாலியலு மன்பரின்பப் பரவை யாழ்ப்
 பகருமெய் யருளொழியஞ் ஞானம் போழ
 நூலினியல் புணர்ந்துளோர் தழைத்து வாழ
 நோன்மையிலோங் கொண்டதுயர் முழுதும் வீழ
 மாலியலும் வேவிலந்தை வாழு முத்து
 மாரியம்மை மாதரசே யாடி ரூஞ்சல் (9)

தளவந்தை யுமையீச னருளைச் செய்யத்
 தந்திமுக னாறுமுகன் பாங்கர் மேவக்
 கிளர்வுறுவா ரணம்பையோ ததியி னார்ப்பக்
 கேடில்பதி தருமமெலாங் கெழுமி மல்க
 முளரிமுக நல்லார்மங் கலங்க ளேந்த
 மூதறிவோர் தோத்திர்ப்பா மொழியா நிற்ப
 வளமுடைய வேவிலந்தை வாழு முத்து
 மாரியம்மை மாதரசே யாடி ரூஞ்சல். (10)

வாழி

ஈசனரு ளாரணமா கமங்கள் வாழி
 ஏத்துமந் தணர்வாழி எழிலி வாழி
 தேசுடைய மன்னர்செங்கோல் சிறந்து வாழி
 தேனுவொடு சித்தாந்த சைவம் வாழி
 பேசரிய வுயிர்வாழி தருமம் வாழி
 பிறர்க்குதவும் சிவனடியார் பெரிதும் வாழி
 மாசிலா வேவிலந்தை வாழு முத்து
 மாரியம்மை வாழியருள் வாழி வாழி

யெச்சரிக்கை

பரையேயரு ணிதியேபெண்க ளரேசே யெச்சரிக்கை
 பரவுமறைப் பொருளேமுத்திப் பயனே யெச்சரிக்கை
 ஒளியேமணி விளக்கேயுயிர்க் குயிரே யெச்சரிக்கை
 தெளிவார்குண மலையேதெளி தேனே யெச்சரிக்கை
 சித்திதரு மருந்தேயெங்கள் தேவீ யெச்சரிக்கை
 தேம்புங்களை கண்ணேதெய்வப் பெண்ணே யெச்சரிக்கை
 பத்திதரு வேவிலந்தைப் பதியா யெச்சரிக்கை
 பகருமுத்து மாரியம்மை நங்கா யெச்சரிக்கை

பராக்கு

செல்வமுறு வேவிலந்தைத் தேவீ பராக்கு
 தேங்குமடி யார்க்கருளும் திருவே பராக்கு
 அல்லல் வினையறுக்கு மன்னே பராக்கு
 ஆனந்த வின்புதவு மமுதே பராக்கு
 எம்மகத்தி ருந்தருளீஸ் வரியே பராக்கு
 எல்லா முணருகின்ற விறைவீ பராக்கு
 சிம்மமிசை வந்தருள்சிற் பரையே பராக்கு
 தேவர் பரவுந்தெய்வ நிதியே பராக்கு

லாலி

தேவி லாலி தெய்வத் திருவே லாலி - அன்பர்
 தேடும்வே விலந்தைவாமும் செல்வி லாலி
 ஆவியருள் கின்றவெங்க ளன்னே லாலி - தவத்
 தன்பத்துதி செய்யுமரு மணியே லாலி
 நித்தியா னந்தசுக சத்தி லாலி - நீடு
 நின்மல குணாதீத நிதியே லாலி
 சுத்தமுறு கின்றஞானச் சுடரே லாலி - அன்பர்
 துதிக்கும்வே விலந்தைமுத்து மாரி லாலி

மங்களம்

எந்தைபங் கம்பரைக்குச் செயமங்களம் - வேவி
 லந்தையம ரீஸ்வரிக்குச் - சுபமங்களம்
 முந்துநின் மலைதனக்குச் செயமங்களம் - யாரும்
 வந்தனைசெ யம்பிகைக்குச் - சுபமங்களம்
 முத்தருணர் முதல்விக்குச் செயமங்களம் - எங்கள்
 வித்தகமு டையவர்க்கு வீதிவிழாக் கொள்பவர்க்குச்
 சக்தியாகு முத்தமிக்குச் சாருந்தெய்வ மாதினுக்கு
 உத்தமியா முத்துமாரி யுலகனைக்கு மங்களம் - எந்தை
 பங்கமர் பரைக்குச் செயமங்களம்

ஓம் சக்தி

அல்வை வேவிலந்தை முத்துமாரியம்மன்

பதிகம்

காப்பு

தித்திக்கும் மோதகம் தேனமுதம் ஏற்றருளும்
வித்தியானந்த விநாயகனே - எத்திக்கும்
ஏத்து முத்து மாரியம்மை இன்னருளைப் பாக்களினாற்
தோத்திரிக்க நீயே துணை.

நூல்
பதினாறு பேறும் அருளுக

திருமகளும் வாணியுஞ் செயமாது மாகித்
திசையெங்கும் அருள் பரப்பும்
தெய்வமே எம் சிந்தையிற் குடி கொண்ட தெய்வமேயாம்
தேடரிய நந்திரவியமே
அருமைபெறுங் கல்வி, தனம், வீரம், வெற்றி
அறிவுடன் துணிவு, போகம்
அழகு நிறை குடிநலம் நோயகல் நல் ஆயுள்
அவனியோர் புகழ் பெருமை
தருமம், சௌபாக்கியம் தானியம் சந்தானம்
சார்ந்த பதினாறு பேறும்
தந்துதவி அருளுக எந்தாயே விரிந்திடுமிச்
சகத்தினுக்கோர் முழு முதலே
ஒருமையுடன் தொழுபவர் உள்ளத்தில் ஒளியாகி
உவப்புறுஞ் சித்தியுட்டும்
உம்பருஞ் சூழ்வேவிலந்தை அம்பிகை முத்துமாரி
உத்தமி சக்தி உமையே

பதம் போற்றி போற்றி

வலந்திகழும் உடுக்கை வாள் சூலம் கபாலமிவை
மலர்க்கரம் நான்குந் தங்க
மணிமாலை பதக்கம் முத்தாரம் அட்டியல்
மார்பினில் ஒளி நிறைக்க
நிலம்புகழும் சிரமணி நெற்றிவரி சுட்டி
நேர்த்தியும், தோடு மூக்குத்தி
நிலவும், மணிமேகலை நிரைவளையல் மோதிர
நீர்மையும் பாதசரமும்
தலம்புகழும் கடம்பு சரக்கொன்றை பிச்சியொடு
சண்பக மலர் தொடுத்த
தார்வகைச் சீர் அமைவும் தரணி புகழ் விரிக்கச்
சாம்பூந்தப் பட்டுச் சார்த்தி
உலகருளுங் கருணையோ டுல்லாச மாயிருக்கும்
உன்பதம் போற்றி போற்றி
உம்பருஞ் சூழ் வேவிலந்தை அம்பிகை முத்துமாரி
உத்தமி சக்தி உமையே

உண்மைநெறி காட்டியருள்வாய்

பிச்சிமலர்க் கொத்தணிந்து பித்தனுடன் உலகெல்லாம்
 பின்னடந்து மகிழ்ச்சி கொண்டு
 பேரண்டம் அனைத்தையும் ஓர் கைப்பந்தாய்ப் பிடித்தெறியும்
 பெருவலித் திறமை பூண்டு
 வச்சிரத் திரிகூலம் வாள் வலக் கையேந்தி
 வரும் பகை கண்ணுறுத்தி
 வல்லெயிற்றுப் பூத கணம் வழுத்தி நின்றார்ப்பரித்து
 மகிழ்வுடன் சூழ்ந்து தாழ்
 மெச்சிடுஞ் சிங்கத்தின் மீதேறி பகைக்குலங்கள்
 வெம்பியழச் சங்கரித்து
 விண்ணாடெங்கணுமே வெற்றிவிழாக் கொண்டாட
 வெந்திறல் கொண்ட தாயே
 உச்சிமிசை நின்னடிகள் தாங்கிடும் உளத்தோர்க்கு
 உண்மைநெறி காட்டியருள்வாய்
 உம்பருஞ் சூழ் வேவிலந்தை அம்பிகை முத்துமாரி
 உத்தமி சக்தி உமையே.

ஆயை வரலாறு

புள்ளினங் கவிபாடப் பூவண்டு பண்பாடும்
 பொழுதுபுகா இலந்தைக் காட்டில்
 புற்றொன்றின் முன்னாலே பொற்கடர் ஒளிகண்டு
 பூங்கோயில் நிறுவினாருள்
 வள்ளியார் எனும்மங்கை வணிகருடன் கடல்கடந்து
 மாநிதியம் சேர்த்த பின்னே
 மதுரையூர் மணிக்கடையில் வாங்கினார் சிலை ஒன்று
 மாரியம்மா மாரியம்மா
 துள்ளிடும் உணர்வுடனே சுணங்காமல் அல்லை வந்து
 தொண்டுபடுங் குடிசைக் கோயில்
 துலங்கிடும் மடாலயமாய் இலங்கிடச் செய்வித்துச்
 சோதியுரு நிலைப்படுத்தி
 உள்ளகம் உவப்புற்றநிகழ்விலே தாயேயுன்
 உயர்வான அருளைக் கண்டோம்
 உம்பருஞ்சூழ் வேவிலந்தை அம்பிகை முத்துமாரி
 உத்தமி சக்தி உமையே

உன்னருள் ஒன்றே உறுதி

தேடிடும் நல் உளத்தினர்க்குத் தித்திக்கும் செந்தேனே
 தினம்தினங் கூடும் அன்பர்
 திருவருள் பெறவேண்டிச் சிந்திடுங் கண்ணீறிந்
 செழித்த நறும்பூங் கொடியே
 ஆடிடும் உன் திருவடியில் அடியவர் தேக்கிவைக்கும்
 அன்பென்னுந் திருக்குளத்தில்
 அலர்ந்திடுஞ் செழுமலரே மலர் ஊறு தேனே
 அத்தேனின் நறுஞ் சுவையே
 நீடிடும் தொண்டர்தம் நினைவினில் தோன்றுகின்ற
 நீங்காத பொற்சித்திரமே
 நினைவுக்கு மேல்மன ஒடுக்கத்தில் நின்றாடும்
 நிறைவான மணியின் ஒளியே
 ஓடியும் ஓடியும் நான் உன்னருள் ஒன்றுமட்டும்
 உறுதியென் றுணர்ந்து கொண்டேன்
 உம்பருக்கும் வேவிலந்தை அம்பிகை முத்தமாரி
 உத்தமி சக்தி உமையே.

நீயல்லால் துணை யாரும் உளரோ

அன்னையினும் மனங்கனிந்(து) ஆதரவு நல்கிடும்
 அருளமுத ஊற்றே, அன்பாய்
 அடியிணையை ஏத்துவார் அகவிருளை நீக்கிடும்
 அழிவில்லாச் செங்கதிரே, ஓர்
 பின்னமற உயிருடன் பிணைந்திட்ட தோன்றாப்
 பெருந்துணையே, பிறர் சுமத்தும்
 பிழைபழி பகைகளோடு பிணி, பயம், வறுமையிவை
 பீடிக்கும் வேளை தன்னில்
 மின்னலின் தோற்றமென வெளியாயும் நின்றருள்
 மேன்மைகொள் தெய்வ நிதியே,
 வேறெவர் தாங்கவல்லார்? வேறெவரின் முன்னால்
 வெம்பிநான் அழுது சொல்வேன்?
 உன்னத மூர்த்திகரம் ஓங்கிடும் நீயல்லால்
 உதவிட யாரும் உளரோ
 உம்பருக்கும் வேவிலந்தை அம்பிகை முத்தமாரி
 உத்தமி சக்தி உமையே

பசிநோய்க்கு நிகர்லை

தொற்றுநோய் ஒட்டுநோய் தொடர்கரும நோய்களென்று
 சொல்லலுறும் எந்த நோயும்
 தொல்லைதரும் பசிநோய்க்கு நிகராமோ தொன்மைநலம்
 சூத்தை உறுங்காய் நிகர்க்கப்
 பற்றிய கொள்கைகளும் பறந்திட மறதிசேரப்
 பலமழிய குலமும் அழியப்
 பஞ்சமுடன் பட்டினி வறுமைபிணி நாமத்துப்
 பரிதாபம் ஒன்று சேர
 வற்றிய குளத்தினிலே வாழ்உயிர் துடிப்பதுபோல்
 வருந்துயர் தாங்கலாமோ
 மழைவளமும்,மண்வளமும்,பயிர்வளமும் ஓங்கிட
 மனங் சிந்து கருணை செய்வாய்
 உற்றிடுங் கீர்த்தியுடன் மூர்த்திதலம் தீர்த்தம்
 ஒருங்குடன் சிறப்புற் றோங்கும்
 உம்பருஞ்சூழ வேவிலந்தை அம்பிகை முத்துமாரி
 உத்தமி சக்தி உமையே

பிழை செய்தோர்க்கும் அருள்பரிவாய்

அரிதான அகிம்சையொடு சத்தியம், பிரமசர்யம்
 அருங்குரு சேவை, கிருபை
 அதிசுத்தம்,பிரியம்,கொல்லாமை,கள்ளாமை,
 பொய்யாமை அறங்கள் பத்தில்
 பெரிதென்ன ஒன்றைத்தான் பிழையறக் கொண்டாரும்
 பெற்றிடுங் கருணை ஒன்று
 பெரும்பசிக் கொடுமையாற் சந்தர்ப்ப வசத்தினாற்
 பிழைசெய்ய நேர்ந்த தெண்ணிப்
 பரிவான நெஞ்சினொடு பதமலர் பணிபவர்தம்
 பண்புக்கு அருள்வது ஒன்றாய்ப்
 பவுரியாடி மகிழ்ந்திடும் கௌரி நாயகிநின்
 பரிவினை அறிய லாமோ!
 உரியானைத் தோல்போர்த்த ஒருவன்தன் உளம்புகுந்த
 உவமையில் அழகுத் தேவி
 உம்பருஞ்சூழ வேவிலந்தை அம்பிகை முத்துமாரி
 உத்தமி சக்தி உமையே.

ஐந்தொழில் இயற்றுவது ஆரும் அறியாரே

கண்ணிலே அருள்ஒளியும், கையிலே படைஒளியும்,
காலிலே கழல் ஒளியுங்
கண்டவர் கொண்டதுயர் எண்டிசைக் கப்பாலே
கடந்திடும் வண்ணம் நின்று
விண்ணிலே எழுங்கதிரோன், தண்மதி, நாள்கோள்கள்,
வியனுற நிற்பதே போல்
மேம்படும் ஐந்தொழிலுந் தீங்கற இயன்றிடவே
மிகப்பெருங் கருணை கொண்டே
எண்ணிலா அருட்செயல்கள் இலைமறை காய் போல
எங்கெங்கும் நிகழும் வண்ணம்
எழுகடல், புவியண்டம், ஐம்பூதம் எல்லாங்கடந்தே
யாவுக்கும் மேல தாக
உண்ணிலாவிடும் இருளை ஒழித்து உயிர்க்குறுதி நல்கும்
ஒப்பில்லாத் தெய்வ முதலே
உம்பருஞ் சூழ் வேவிலந்தை அம்பிகை முத்துமாரி
உத்தமி சக்தி உமையே

சிவம், பராசக்தியில் உற்பவிக்கும்

பரைமுதற் சக்தியைந்தும் பரமனார் படைப்பாம் அப்
பரையிடத்து உற்பவம் சிவமெனப்
பகர் நூலில் பொருளினைப் பதித்துளோர் யாவர் நின்
பதமலர் மறந்து வாழ்வார்
கரைகடந்த தொண்டுவளர் கன்மாடக் கோயிலிலே
கண்கவருஞ் சித்திரக் கூடக்
கலாபீடம் அமர்ந்தருளுங் கருணைசேர் கடம்பவல்லி
காத்தருளத் தருண மிலையோ
வரைகடந்து வளர் இருப்பை, வாகை, வன்னி, இத்தி
வளமாரும் ஆல், ஆரசு, வேம்பு
மாண்புடைய வில்வமொடு மலர்க்கொன்றை கடம்பு,
வகைவகைத் தால நிரைகள்
உரைகடந்து புகழ் ஓங்க உவமையிலாச் சோலையாய்
உள்ளத்தில் மகிழ்வுண்டாக்கும்
உம்பருஞ் சூழ் வேவிலந்தை அம்பிகை முத்துமாரி
உத்தமி சக்தி உமையே

எழுமாதர் :- கன்னிப்பெண் எழுவர் குறிப்பில் பார்க்க குர் மகளிர்
தெய்வப் பெண்கள் துந்துபி-பேரிகை

தக்கன்மகள் - தட்சாயினி இமயவரம்பன் மகள் - உமை,
மதுரையாண்டது - மலயத்துவசபாண்டியன் மகள் மீனாட்சி, மகிடனை
வலியழித்தது - மகிடாசுரமர்த்தனி, முருகனுக்குப் பால் கொடுத்தது -
உமை

பராசக்தி முதலான ஐவகைச் சக்தி, நவசக்தி என்பன குறிப்பிற் காண்க,
முராரி - விஷ்ணு அட்டமூர்த்தம் - எண்மூர்த்தம் முருகு - வாசனை
எழுமாதர் பிராமி, மாகேஸ்வரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, வாராகி,
இந்திராணி, சாமுண்டி

அம்பாள் துணை

அல்வை,

**வேவிலந்தை ஸ்ரீ முத்தமாரி அம்மன் தேவஸ்தானம்
ஆலய நிகழ்வுகள்**

பூண்ட பக்தியின் பொன்னடி யார்பணி
ஆண்டு நிகழ்வுகள் அமைதிறன் அறிவோம்
நல்லை நாவலர் குருபூசை நிகழ்வுடனே
வல்ல அபிராமிப் பட்டரின் திருவிழா
பதினொரு நாட்கள் லட்சார்ச் சனையும்
அதியொளி வைகாசிப் பூரணைத் தினத்தில்
கும்பாபி ஷேகமும் ஆயிரத்தெட்டுச்
சங்காபிஷேகமும் தலைபணி தொண்டர்கள்
கூடி நடத்திடும் அன்னதா னங்களும்
ஆடிப் பூரணை அழகுதேர்ப் பவனியும்
நவசக்தி அர்ச்சனை ஆடிப் பூரத்தில்
பக்தோற் சவமும் அப்பர் கதவினை
அக்கணம் திறக்கப் பாடிடும் நிகழ்வும்
கன்னிப் பெண்களின் தீபநற் பூசையும்
மங்கலிப் பெண்டிர் சுமங்கலிப் பூசையும்
கண்டு மகிழ்விழா எடுப்பதும், பின்னர்
நவராத் திரியுடன் வாணி பூசையும்
தவநோன் புடனே பத்துநாள் பணிவோம்
ஐந்நா நின்மிகும் அடியவர் நோன்பாய்
அந்நாள் கேதார கௌரி விரதமே
நோற்பர், அம்பாள் நல்லருள் பெறுவர்
கந்தசட் டித்தினம் குரசங் காரம்,
சிந்தையை யுருக்கித் திருவருள் பெய்யும்
முத்தன்ன வெண்ணகையார் முன்வந் தெதிரெழுவர்
சித்தந் தெளிந்திடுவார், எம்பாவை பாடிடுவர்
உள்ளம் உருக்குமந்த உயர்விழா காண்பாரே
பூரணைகள் பன்னிரண்டும் போற்றுமடி யோர்குழ
நேரிலதாம் பூசைகளும் நிகழும் அழகுமுண்டு
தினம்நூற்று முப்பதிங்கே அபிசேகம் அலங்காரத்
துடன்விசேட பூசைகளும் தனியின்ப விழாவாமே.
அம்பாளுக் குரியதின மாகையினால் ஆயிரவர்
தம்பாவம் போக்கிடவே செவ்வாய்கள் தோறுமிங்கே
வருவார், பணிவார்கள் வல்வினைகள் போக்கிடுவர்
பெருகார்வப் பெண்கள்தொகை மிகவதிகம் என்போமே
அபயகரம் காட்டுகிறாள் அல்வைப் பதியம்பாள்
அபயம் எனக்கேட்டு அம்பாள் அருள்பெறுக
வருக, நலம். பெறுக

அல்வை வேவிலந்தை முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தானம்

சு.கணபதீபீஸ்ஸை
(சுகணா)

நிருத்தல வரலாறு

இந்த மானுடம் பூவுலகில் தோன்றிய காலம் முதல் ஐம்பூத பரிமாணங்கள் தம்மை வளர்த்து, காத்து வருவதையும் சிலவேளைகளில் அவையே சீறிப் பாய்ந்து தம்மை மாய்த்து விடுவதையும் உணர்ந்து, ஆதியில் இயற்கை வழிபாட்டைக் கடைப்பிடித்து வந்தது என ஆய்வாளர் கூறுவர்.

இவ்வியற்கையின் பேராற்றலுக் கெல்லாம் மூலம் எது? யார்? எனச் சிந்தித்து ஈற்றில் உணர்ந்து கொண்டதுதான் கடவுள் கொள்கை. எல்லாம் கடந்த, எல்லாம் அறிந்த, என்றும் உள்ள மகாசக்தி ஒன்று அனைத்தையும் ஆட்டிப் படைக்கின்றது என்ற நம்பிக்கை மனிதனை ஆட்கொண்டது. 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்கின்ற அடிப்படை உண்மையை ஏற்றுக் கொள்கின்ற சமய நெறிமுறைகள் கால, தேச வேறுபாடுகள் காரணமாக சிற்சில வேறுபாடுகளுடன் இந்து-இஸ்லாம்-கிறிஸ்தவம்-புத்தம் இன்னோரன்ன சமயங்களாக விளங்கி தெய்வீகமிக்க ஞானிகளால் போதிக்கப்பட்டு மக்கள் வாழ்வை நெறிப்படுத்தி வருகின்றன.

சைவசமயத் தொன்மையும் நாகரிகமும்

மேற்கூறப்பட்ட சமயங்களுள் மிகத் தொன்மையும் நாகரிகம் வாய்ந்ததுமான மதம் இந்துமதம்! மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா நாகரிக மக்கள் இந்து நதிக்கரையில் வாழ்ந்த காலத்திலேயே சிவசக்தி வழிபாடு நிலவியதற்கான எச்ச சொச்சங்கள் புதைபொருளாக ஆய்ந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திய உபகண்டத்தின் தென்கோடியில் முன்பிருந்த குமரிக்கண்டம் (லெமூனியா) கடல் கோளினால் சிதைவுற்றமை பற்றி "பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலையடுக்கத்துக் குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள என்ற சிலப்பதிகாரத்தின் கூற்றை ஆராய்ச்சியாளர் உறுதிப் படுத்தியுள்ளார்கள்.

தமிழகமும் நமது தாயகப் பகுதியான யாழ்வகற்பமும் ஒன்றாயிருந்திருக்கிறது. எனவே சமய, கலாசார, பண்பாட்டு விடயங்களிலும் இனத்திலும் ஒன்றுபட்டிருப்பது வியப்பன்று. மேலும் 'தென்னாடுடைய சிவனே எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன்' என்று புகழப்படும் சைவம், தன் தோழமையான வைணவம், சாக்தம், கௌமாரம், காணாபத்தியம் என்கின்ற முதல் வாதங்களையெல்லாம் தன்னுள்ளே வாங்கிக் கொண்டு கோயில்களில் கொலு வீற்றிருக்கிறது.

சிவன் -ஆண்டவன்-தேவன் என்று காலம் காலமாக இறையை ஆண்மைப் படுத்திவருவது வழக்காகிவிட்டபோதும் இறை, பரம் பொருள் - கடவுள் என்று பொதுமைப்படுத்தி கூறுவதும் வழக்காகவுள்ளது. சிவம் சக்தி இரண்டும் ஒன்றே என்பதை அர்த்தநாரியாக்கி சைவம் ஒரு புதுமையான கருத்தை உலகுக்கு உரைத்து நிற்கிறது!

கோயில்கள்

பன்னெடுங் காலமாக கோயில்கட்டும் பணி தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளது. தமிழகத்திலும் நமது தாயகத்திலும் சைவக் கோயில்கள் பலப்பல

நிர்மாணிக்கப்பட்டன. சொந்த வணக்கத்துக்கென வீடுகள் தோறும், பொதுமக்கள் வணக்கத்துக்கென ஊர்கள் தோறும் கோயில்கள் உருவாகின.

தமிழ் மன்னர்கள் உட்படப் பேரரசர்கள் பலர் பிரமாண்டமான கோயில்களை எடுப்பித்து அவற்றுக்கு மானியங்கள் வழங்கிப்போன செய்தி கல்வெட்டுக்களாலும், செப்பேடுகளாலும் அறியப்படுகின்றன. மூவேந்தருட்பட பல்லவ, சாளுச்சிய மன்னர்கள் திராவிட சிற்பக்கலையை மூலாதாரமாகக் கொண்டு செய்த கருங்கற் திருப்பணிகளை நாம் தஞ்சைப் பிரகதீஸ்வரர் கோயில் கங்கை கொண்ட சோழீச்சரம் போன்ற கோயில்களால் அறிகிறோம்.

நமது தாயகத்திலும், கோணேஸ்வரம், முனீஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம், மாவிட்டபுரம் போன்ற ஆலயங்கள் அரசர்களின் சமயப் பணிக்கு உதாரணங்களாகும். சைவ ஆலயங்கள் சிற்பகலா நிலையங்களாகவும், மனிதப் பண்பாடு வளர்க்கும் தலங்களாகவும், பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களை உருவாக்கும் தலங்களாகவும் விளங்குகின்றன. இத்தகைய தலங்களில் அல்வாய் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயமும் ஒன்று என்பது மிகையான கூற்றன்று. நமது சமயக் கோயில்கள் மனித வாழ்வை நெறிப்படுத்தவும், வாழ்வாங்கு வாழவும், சமூகக் கட்டமைப்பு உருவாகவும் அதற்கு மேலாக ஆத்மீக நெறிக்கு இட்டுச் செல்லவும் வழிகாட்டுகின்றன.

அல்வாய்

சிங்கள காவியமாம் மகாவம்சத்தில் கூறப்படும் நாகதீபம், மணிமேகலைக் காப்பியம் கூறும் மணிபல்லவம் நமது யாழ்மண்ணையே குறிப்பன. யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர் வந்த காரணம்-அந்தக்கதை யாவரும் அறிந்த ஒன்று. தென் தமிழகத்தில் புத்தமதக் கருத்துக்கள் பரவிய காலத்தில் நமது மண்ணிலும் அவை பரவியிருந்தன என்பதற்கு கந்தரோடைப் புதைபொருட்கள் சான்று பகர்வதாக ஆய்வாளர் கூறுவர். சங்கிலி மன்னன் போன்ற தமிழரசர் காலத்தில் யாழ்ப்பகற்பம் பல பிரிவுகளாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. வேளாண் நிலக்கிழார்களின் கண்காணிப்பில் இப்பிரிவுகள் இருந்து வந்துள்ளன. அத்தகைய பிரிவுகளில் வடமராட்சி தென்மராட்சி என்பனவுஞ்சில. இவ்வடமராட்சியில் நடுவண் அமைந்த கிராமந்தான் அல்வாய்க் கிராமம். இதற்கு அல்வாய் என்ற பெயர் வரக் காரணம் இருக்கவேண்டும்.

தமிழ் இலக்கணப் பிரகாரம் 'எல்லாப் பெயரும் பொருள் குறித்தனவே' என்பதற்கிணங்க அல்வாய் என்பதும் இடப்பட்ட பெயராதல் வேண்டும். அதாவது இடுகுறிப்பெயர் எனல்வேண்டும். இப்பெயர் இடக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்த அறிஞர்சிலர், அலைவாய் என்பது மருவி அல்வாய் என்றாகி இருக்கவேண்டும். திருச்சீரலைவாய் போன்று நமது கிராமத்தின் வடஎல்லை அலைகடலாக இருப்பதைச் சுட்டுவர்.

ஆலவாய் என்கின்ற மதுரை மாநகருடன், நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட (கொண்டால் கொடுத்தல்) காரணத்தால் ஆலவாய் என்ற சொல்லே திரிந்து அல்வாய் என்று வழங்குவதாகக் கூறுவர் சிலர். எது எப்படி இருப்பினும் அம்பிகை கொலுவிருக்கும் ஊர் அல்வாய்.

நிடுத்தலத் தோற்றம்

தமிழீழ தேசத்தில் மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் இக்கிராமத்தில் சில நில உடைமையாளர் இருந்திருக்கிறார்கள்.

மழவராயான் -மாப்பாணன் -மணிவின் போன்றோர் சிலர். அந்த வீரமாப்பாணர் அடியினிலே வந்த குமாரவேலருக்கு ஒருமகள் 'உடைச்சி' என்று அழைக்கப் பெறும் அவர் வள்ளி நாச்சியென்கிற இயற்பெயர் கொண்டவர். அவர் ஒரு விதவையுங்கூட. நாளும் வெண்பட்டே அணியும் விதவை!

உடைச்சியின் காலத்து கர்ணபரம்பரைக் கதையொன்று எல்லாராலும் பேசப்பட்டது. அக்கம்மா என்கின்ற ஒரு பெண் தேவதையின் மாயச் செயல்கள்

பற்றி வியப்பு மேலிட பேசிக் கொள்வார்கள். ஊரின் கிழக்கே மண்கொழுத்த தாழ்ந்த பிரதேசம். ஐநூறு ஏக்கர்வரை இருக்கும். மாரிகாலத்தில் கடல்போலக் காட்சிதரும் ஒருகுளம். ஒருகிணறு. ஒருகுகை! அப்பகுதியில் இன்று இருப்பது ஆண்டாண்டு பொங்கல் விழா நடைபெறும் நாச்சிமார் கோயில். இந்நிலப்பகுதி மாய அக்கையின் உறைவிடம் என்பதால் இன்று மாயக்கை என அழைக்கப்படுகிறது.

உடம்பே தெரியாதபடி ஒருகையை நீட்டியபடி ஒரு பெண்தெய்வம் பலி கேட்பதாக ஊரார் பேசிக் கொள்வாராம். 'பஞ்ச கன்னியரைப் பலி இட்டால் அம்மாயக்கை வெள்ளிக் கடாரத்தில் பொன் சொரிவாளாம். இவை கர்ணபரம்பரைக் கதைகள். உடைச்சிக்கோ மாயக்கை மீது பயபக்தி! நாச்சிமாரை அடிக்கடி வணங்கச் செல்வாராம். அக்காலத்தில் அடிக்கடி நடக்கும் காத்தவராயன் கூத்தும் உடைச்சியை சக்தி வழிபாட்டுக் காரியாக மாற்றியிருந்தது.

அம்மன் விக்கிரகம்

வசதி படைத்த விதவையான உடைச்சி ஆண்டுதோறும் தோணியேறி ஆலவாயில் அமர்ந்திருக்கும் மதுரை மீனாட்சியைத் தரிசிக்கப் போவாராம்.

ஒரு தடவை மதுரைக் கடைவீதியில் அற்புதமான அழகார்ந்த ஒரு அம்மன் விக்கிரகச் சிலையைக் கண்டு அவ்வம்மனை விலை கொடுத்து வாங்கி, தான் உடுத்தியிருந்த வெண்பட்டுச் சேலைக்குள் மறைத்துக் கொண்டு தோணியேறி அல்வாய் வந்தடைந்தார் உடைச்சி.

இந்தக் காலம் போலவே அக்காலத்தும் மக்கள் அம்மை, கொப்பளிப்பான், சின்னமுத்துப் போன்ற அகோர வியாதிகளால் பீடிக்கப்பட்டிருந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அம்மன் வியாதி என்றுசூறி அம்மனுக்கு நேர்த்தி வைப்பது வழக்கமாய் இருந்தது. காத்தவராயர் கூத்தும் மக்கள் நம்பிக்கையை வளர்த்தது.

'மாரி பெய்து இந்நோயெல்லாம் தீர்க்கவேண்டும் தாயே' என்று எண்ணிக் கொண்டு தமது நாற்சார வீட்டில் புனிதமான இடத்தில் அம்மன் சிலையை வைத்து பூவிட்டு விளக்கேற்றி வந்தாள் அம்மை சிலமாதங்கள் போக

கால தேவன் தன் கணக்கைப் பார்ப்பதற்கு முன்னர் அம்மனைத் திருத்தலம் ஒன்றில் எழுந்தருளச் செய்ய மனங்கொண்டாளாம்.

அம்மை கனவுரைந்தமை.

ஒரு நாள் அம்மாளே என்று சூறி வணங்கிவிட்டு அம்மை கண்ணுறங்கிய வேளையில்,

'வள்ளி கவலைப்படாதே' உங்கடை அந்தக் காணியில் வேம்பும் இலந்தையும் பின்னிப் படர்ந்திருக்கிறதே அதன்கீழ் என்னை வைத்து மாலையில் விளக்கேற்றி வா மற்றதெல்லாம் நான் பார்க்கிறேன்" கனவுரைத்த அந்த அழகான கிழவியை விழித்ததும் காணவில்லை.

கனவு ஊரெல்லாம் பரவி உடைச்சியின் வீட்டில் ஊரே நிறைந்தது. 'வேவிலந்தைக் காணியில் கொட்டில் ஒன்று கட்டி அம்மனை வைத்துப் பூசை பண்ணி வருவது என்று தீர்மானமாயிற்று. அதன்படி முத்துமாரி என்ற திருநாமத்துடன் அந்த வேப்பமரக் கொட்டிலில் லோகமாதா கொலுவிருந்து அருள்பாலிக்கலானாள். அன்றிலிருந்து அல்வை வேவிலந்தை முத்துமாரி அம்மன் என அழைக்கப்படுகின்றாள். இத்திருத்தலத் தாபனம் கிட்டத்தட்ட இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது. அதாவது ஐந்து தலைமுறைக்கு முற்பட்டது என்பது குறிப்பிட வேண்டியதாகும். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பொங்கலிடுவதும் நீர்க்கஞ்சி வார்ப்பதும் நடைபெற்று வருகிறது.

குறிப்பு :- இந்நிகழ்வுகள் யாவும் தலைமுறைச் செய்திகளாலும், காணிப்பதிவுகளாலும் முடிக்கப்பெற்ற உறுதிகளாலும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளாலும் உறுதிப்படுத்தப் பட்டவையாகும்.

நிர்வாகங்கள்

உடைச்சியின் காலத்தின் பின் அவரது அடிவந்தவர்கள் பராமரிப்பாளர்களாய் இருந்திருக்கிறார்கள். 1876ம் ஆண்டில் அப்பரம்பரையில் உத்தத நமசிவாயம் வேலுப்பிள்ளையை ஊர்மக்கள் மணியகாரனாக ஏற்றுக்கொண்டமையும், மகாசபை தருமகர்த்தாசபையென இரண்டு சபைகள் உருவாகி இருந்தமையும் உறுதி வாயிலாக அறியக் கிடக்கிறது. மேலும் குறிப்பிட்ட வேவிலந்தைக் காணி உரிமையாளர்களின் குடும்பத்தினரும் நிருவாகத்தில் இணைந்து கொண்டமை 123,124/1876ம் ஆண்டு அதிகார பத்திர மூலமாக அறிய முடிகிறது. இந்த ஒரு நிகழ்வே நூற்றி இருபத்தைந்தாண்டுகளுக்கு முன்பே ஆலயம் ஊர்ப் பொதுமக்களின் நிருவாகத்துள் வந்துவிட்டது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

கர்ப்பக்கிரகம் மூலஸ்தானம்

தொடர்ந்து தம்பிரான் அப்பா என்ற பெரியாரும் பூலோகன் போன்றவரும், கர்ப்பக்கிரக மண்டபத்தை திராவிட சிற்பக்கலை மிளிர் பொழிகற் திருப்பணி செய்ய நிதி சேகரித்து முன்னின்று உழைத்தார்கள்.

விழாக்கள்

கும்பாபிஷேகத்தின் பின்னர் அம்பிகைக்கு விழாவெடுக்க விரும்பிப் பெரியோர்கள் விழா நாட்களைப் பதினைந்தாக நிர்ணயித்து கிராமத்தில் அங்கம் வகிக்கும் ஒவ்வொரு சமூகத்தினருக்கும் ஒவ்வொரு விழாவை கொடுத்த அந்த மனப்பாங்கினை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

பகிரங்க நம்பிக்கைச் சொத்து

அம்பாளின் திருத்தலம் இன்னும் சிறப்பாக விளங்க வேண்டுமென்ற நன்னோக்கம் நிர்வாகிகளிடமும் ஊர்மக்களிடமும் இருந்த படியால் ஆலயம் பொதுமக்களின் சொத்தாக்கப்படவேண்டும் என்ற உணர்வு தழைவிட்டிருந்தது

அம்பிகையின் பக்தரான உயர்திரு.வ.ஆறுமுகம் உபாத்தியாயர் தலைமையில் பருத்தித்துறை மாவட்ட நீதிமன்றில் T.R இலக்க வழக்கை நடாத்தியது அவ்வழக்கில் கோயில் உரிமைக்காரர் சார்பாக உயர்திரு.மு.முருகுப்பிள்ளையவர்கள் தோன்றி ஆலயம் சட்டப்படி பொதுமக்கள் சொத்தாக்கலுக்கு சம்மதமளித்து பெரிய மனதோடு நடந்து கொண்டமை மனங் கொள்ளப்படவேண்டியது.

வடமராட்சியில் மட்டுமல்ல யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலேயே முதன்முதல் பகிரங்க நம்பிக்கைச் சொத்தாகிய ஆலயம் அல்லை முத்துமாரி அம்மன் ஆலயமே என்பதில் நாம் மகிழ்வு கொள்ளலாம். மேற்குறிப்பிட்ட நீதிமன்றின் தீர்ப்பின்படி மன்று யாத்தளித்த யாப்பின் பிரகாரம் கூட்டப்பெற்ற மகா சபையினால் மணியகாரனாகச் தெரிவு செய்யப்பட்ட பெருமையும் ஆறுமுக உபாத்தியாயருக்கேயுரியது.

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பதாம் ஆண்டில் மணியகாரனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட உபாத்தியாயர் 1948ம் ஆண்டு வரையும் மிகச் சிறப்பாக ஆலய கைங்கரியங்களைச் செய்தமை அனைவரும் அறிந்ததே.

திருப்பணிகள்

உபாத்தியாயர் ஏனைய நிர்வாகிகளை ஒன்றிணைத்தும் ஊர்மக்களைத் தன் ஆளுமையால் கவர்ந்தும் பணந்திரட்டி, அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம் என்பவற்றை பொழிகற்றிருப்பணியாய் முடிக்க முன்னின்று உழைத்தவர். மேலும் கோபுரவாசல் அடித்தள திருப்பணியும் அன்னாரது காலத்தே உபாத்தியாயர் தன் சொந்தச் செலவிலே கோபுரவாசல் கதவினை போடுவித்த அம்பிகையின் பற்றாளர். அவரே திரு.க.இராமலிங்கம் குடும்பத்தினர் மணிக்கோபுரம் கட்டிக் கொடுக்க தூண்டு கோலாக இருந்தவர். அப்பெருமகனார் அம்பாளருக்கு செய்த பணிகள் பலப்பல. தலைவர் திரு.வ.ஆறுமுகம் காலத்தில் அவரின் புனித பணியில் மயங்கி தன்னையே

அம்பிகையின் அடியனாக்கி அப்பர் சுவாமிகள்போல் அருந்தொண்டாற்றியவர் அமரர் தாமு அப்பாபிள்ளை அவர்கள். ஊரூராகச் சென்று நிதி திரட்டி பங்குனி உத்தர கும்பாபிஷேகதின், சங்காபிஷேகம் நடைபெற பெரிதும் உதவியவர். அம்பிகையின் வெள்ளி அங்கியும் அது பாதுகாக்க இரும்புப் பெட்டியும் அவரது அன்பளிப்பே.

நிர்வாகமாற்றம்

அல்வை இந்துவாலிபர் சங்கத்தின் ஈடுபாடு காரணமாக 1948ல் நிருவாகத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. உபாத்தியாயர் உட்பட புதிய பரிபாலன சபை தெரிவு செய்யப்பட்டது. அக்காலத்தில் இளைப்பாறி வந்திருந்த பெரியவர் திரு. கோ. கதிரேசு அவர்கள் செயலாளராகவும், திரு. க. இராமலிங்கம் அவர்கள் பொருளாளராகவும் பணியாற்றினார்கள். இவ்விடத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். தள்ளாத வயதிலும் (தொண்ணூறு வயது வரை) அப்பர் சுவாமிகள் போல் அம்பாளுக்கு நாளும் தொண்டாற்றிய கதிரேசுப் பெரியார் இன்றும் நம்கண்முன் நிற்கிறார் என்பதே.

திருப்பணிகள்

தரிசன மண்டபம் வசந்த மண்டபம் பிரகார மூர்த்திகளான விநாயகப்பெருமானின் கோயில். உட்பிரகார வேலைகள் போன்றவை 1947இன்பின் இந்நிருவாக காலத்தில் நடந்த திருப்பணிகளாகும். அம்பாள் காலத்துக்குக் காலம் தனது தலம் சிறக்கவும், திருப்பணிவேலைகள் தொடரவும் பொருத்தமானவர்களை அழைத்துக் கொள்வாள் என்று ஊரார் பேசிக்கொள்வர்.

நிருவாகம்

1972ம் ஆண்டளவில் ஏற்பட்ட நிர்வாகத்தில் நிர்வாக முக்கியஸ்தர்களாக திரு. த. தங்கராசா, திரு. சி. பாலசிங்கம், திரு. சி. கணேசமூர்த்தி, திரு. வே. கணேசன், திரு. செ. இராசா, திரு. ச. சபாரத்தினம், திரு. க. சபாரத்தினம், திரு. ச. சிவபாதசுந்தரம், செ. வேலுமயிலும் போன்றோர் பதவி வகித்தனர். இக்காலத்திலே சிறப்பான நிகழ்வாக கொடித்தம்பம் தாபிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் வீதிக்குறைத் திருப்பணிகள் உள்பிரகாரச் சுவர் ஓவியங்கள் வாகனவகைகள் இக்காலத்தே. திரு. ச. கணபதிப்பிள்ளை தலைவராக இருந்த காலத்தில் (1995) சி. கணேசமூர்த்தியின் முயற்சியில் சப்பரமும் வாகனங்களும் செய்யப்பட்டன. உட்பிரகார மூர்த்தியான முருகனுக்கு உயர்திரு. முருகுப்பிள்ளையின் குடும்பத்தினர் கோயில் அமைத்துக் கொடுத்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. திரு. தங்கராசா அவர்கள் பலவாயிரம் செலவில் மின் யந்திரம் (Light engin) அன்பளிப்பும் இந்நிருவாக காலத்தில் நடந்தவையே. நேரந்தவறாத பூஜை ஒழுங்கும் மாதாந்த பூரணை உற்சவமும் தீப்பூஜை, சமங்கலிப்பூஜை, கேதாரகௌரிவிருதமும் இக்காலத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்டனவே. ஆறுமுக உபாத்தியாயர் காலத்தில் பிரம்மஜீ செல்லத்துரைக்குருக்களும், கோ. கதிரேசு காலத்தில் இரத்தினஜயாவும், திரு. த. தங்கராசா காலத்தில் பத்மநாதன் கிருஷ்ணமூர்த்திக் குருக்களும் ஆலயத்தை சிறப்புற வைத்தனர்.

நிர்வாக மாற்றம்

T.K 100 இலக்க வழக்கு மூலம் அல்வை முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் ஒரு பகிரங்க நம்பிக்கைச் சொத்துத்தான் என மீளவும் உறுதிப்படுத்தி, புதிய நிர்வாக யாப்பினையும் நீதிமன்று அளித்தது. இக்கால வேளையில் இந்து வாலிபசங்க எழுச்சியும் அவ்விளைஞர்களின் அபிலாசைகளும் கண்டறியப்பட்டு அவர்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு தற்போதைய நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது. திரு. ச. பரமேஸ் வரன், திரு. நா. சந்திரசேகரம், திரு. வே. பரராஜசிங்கம், திரு. சோ. விவேகானந்தம், திரு. தி. சிதம்பரநாதன் ஆகியோர் தர்மகர்த்தாக்களாக அமர்ந்து கொண்டு இன்று செய்யும் ஆலயப்பணிகளை யாவரும். அறிவர்

தற்போதைய பரிபாலன சபையினரின் அனைத்து உறுப்பினர்களின் ஆதரவும், செயற்திறனும் அம்பிகையின் திருத்தல மேன்மையை உலகுக்கு உணர்த்திக்

கொண்டிருக்கின்றன. (1994-1996ல்) இந் நிருவாகத்தில் முதற்கண் பொருளாளராக இருந்த திரு.ந.நாவழகன் அவர்கள் ஆலயபுனருத்தாரண வேலைகளிலும் சும்பாபிஷேக நிகழ்வுகளிலும் கண்ணுறுக்கமின்றி ஆற்றிய பணியை நினைவு கூர்தல் வேண்டும். மேலும் ஊர்மக்களின் மதிப்புக்குரிய மூவரை நாம் இங்கே பதித்தாக வேண்டும். நிருவாக மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட போதும் அனைத்து நிருவாகங்களிலும் ஒத்துழைத்து பங்களியாகவும் பங்களிப்பவராகவும் இருந்த காலஞ்சென்ற திரு.சு.கந்தவனம் அவர்களையும் அம்பிகையின் மேன்மை யெல்லாம் தன் மேன்மை என்று கருதி அனைத்துத் திருப்பணிகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டுவருபவருமான திரு.சி.கணேசமூர்த்தி அவர்களையும் மேலும் ஆலயக் கலைஞனாக விளங்கும் கைவண்ணன் திரு.க.சுந்தரலிங்கம் அவர்களையும் இத் தலவரலாறு எடுத்தியம்புகிறது. ஆலயத்தில் புராணப்படிப்பு சிறப்பாக நடைபெற காரணமாக அமைந்த அமரர்களான திரு.ஆ.கதிர்காமத்தம்பி, திரு.மா.சுப்பிரமணியம், கவிஞர் திரு.மு.மயில்வாகனம் ஆகியோரும் அம்பிகையின் பணியில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவார்கள்

தற்போதைய திருப்பணிகள்

சபையின் திட்டப்படி அன்னதான மடம் மக்களின் அன்பளிப்பினால் கிட்டதட்ட பத்து இலட்சம் செலவில் பூர்த்தியடைந்து மக்களின் பசிப்பிணியாற்றிவருகிறது. பூங்காவைப் பந்தல் அடிமட்ட வேலைகள் நடைபெற்றுள்ளன. மேலும் நீண்ட நெடுங்காலம் ஒரு குறைபாடாக இருந்த சித்திரத்தேர், பிரசித்திபெற்ற சிற்பகலாபுஷணம் திரு.ஆ.சீவரத்தினம் கலாலயத்தினரால் பிரமிக்கத் தக்க வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சித்திரத் தேருக்கும் அது ஓடும் வீதிக்கும், தேர்முட்டிக்குமாக பலர் பலப்பல இலட்சங்கள் உள்ளூர் வெளியூர் சைவ நன்மக்களால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் உட்பிரகாரத்தில் நவக்கிரக மண்டபம் பொழிகற் திருப்பணியாக முடிவுற்று பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. பலவாண்டுகளாக குறைவேலையாக இருந்த கல்யாண மண்டபம் இப்போது உருவாகத் தொடங்கியிருக்கிறது. இத்தகைய திருப்பணிகள் எல்லாம் ஒரே காலத்தில் நடைபெறுவதற்கு திருப்பணிச் சபையின் துணிவும் பொருளாளராகப் பதவி வகிக்கும் திரு.நா.சந்திரசேகரம் அவர்களின் பணம் சேர்க்கும் முறையும் சிக்கனச் செலவும் கட்டுப்பாடும், கண்உறங்காமுயற்சியும் காரணமாகும். அம்பாள், திருப்பணிச்சபைத் தலைவரையும், பொருளாளரையும் தம்வசம் ஆக்கிக் கொண்டாள் போலும்.

திருத்தலத்தின் இன்றையநிலை

தலமேன்மையை விளக்க இங்கு பெருநிழல்பரப்பி குளிர் தென்றலாடும் முதுபெரும் மாமரங்கள் போதும். வாசலிலே வேம்பு, அரசு, அத்தி, ஆல், வாகை போன்ற வனந்தோய்ந்த விருட்சங்கள். அம்பிகை வேவிலந்தையில் கோயில் கொண்ட வேளையில் வெளவால் ஒன்றினால் போடப்பட்ட இலுப்பைவிதை இன்று பாரிய இலுப்பையாகப் படர்ந்து விரிந்து பன்னூறு மக்கள் ஆறுமிடமாக விளங்குவதும் ஓர் அற்புதமே.

ஓர் ஆண்டில் அரைவாசி நாட்கள் விசேடபூசை நாட்களாக மக்கள் கூடி வழிபடும் நாட்களாக இருப்பதும் முத்துமாரியின் தனிச் சிறப்பு.

மகோற்சவம் பறுவ (பூரணை) நாட்கள், செவ்வாய்க்கிழமைகள், வெள்ளிக்கிழமைகள், சைவத்திருநாட்கள், அபிஷேகநாட்கள் போன்றவைகளில் விசேட பூசைகளும், அம்பிகை திருவுலா முதலிய நிகழ்வுகளும் நடக்கும் நாட்களாகும். இவற்றுள் திருவிழாக்காலம் நீங்க ஐம்பத்திரண்டு செவ்வாய் தினங்களிலும் நடைபெறும் விசேடபூசை அம்பாளுக்கே தனித்துவமானது. அத்தினத்தில் பல ஊர்களிலிருந்து ஆண்களும் பெண்களும் உட்பட பலரும் சாரை சாரையாக வருவதும், வரம் கேட்பதும், பக்திபரவசமாக ஆடிப்பாடுவதும் கண்கொள்ளாக் காட்சிதான்.

”அம்பிகையைச் சரணடைந்தால்
அதிகவரம் பெறலாம்” அல்லவா?

அம்பாள் தேரினமீது ஆரோகணித்து வீதி உலாவரும்போது நிற்க இடமில்லாதவாறு மக்கள் அங்கப் பிரதட்சணம், அடிஅழித்தல், கற்பூரச்சட்டி, காவடி, கரகம் ஆகிய நேர்த்திக் கடன்களை நிறைவேற்றும் போது எழுகின்ற பக்திபரவசக் கோஷங்களும் கற்பூர புகைமண்டலமும் முழங்கும் முரசொலியும் பக்தியில்லாதவரையும் பக்தராக்கும் தன்மை கொண்டவை.

நடைபெற்றுவரும் இவ்வைபவங்கள் சிறப்பாகவும் அலங்காரமாகவும் தொழுபவர் மனங்களை ஈர்க்கக்கூடிய வகையாகவும் மந்திரங்களை கானாமிர்தமாக ஒலித்து பூசனை செய்யும் மக்கள் மனங்கவர்ந்த குருக்களாக விளங்குபவர் சுரேஸ்வரக்குருக்கள் ஆவர். அன்னார் பிறப்பால் மட்டுமன்றி படிப்பால் செந்தண்மைபுண்டு ஒழுகலால் மேம்பட்டவர். நமது ஆலயச் சிறப்புக்கு குருக்கள் ஐயா அவர்களும் காரணராவார்.

திருத்தல வரலாறு எழுதப் புகுந்து கடவுள்கொள்கை, சமயத் தொன்மையும் நாகரிகமும், சைவம், கோயில்கள் அல்வாய் முத்துமாரிஅம்மன், உடைச்சி தலத்தாபனம், நிருவாகம், பொதுமக்கள் சொத்து, திருப்பணிகள் என்றின்னவற்றை நம் இளசுகள் எதிர்காலத்தில் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது.

‘இன்றைய நிகழ்வுகள் நாளை வரலாறுகள்’
ஆகவே தற்கால நிகழ்வுகள் ஆலயத்தின் பொற்காலமென நாளை வரலாற்றில் பதியப்படும்.

அகிலத்து நாயகியாம் எங்கள் முத்துமாரி.
வணக்கம்.

தீயானம்

தீயானம் என்றால் பத்மாசனம் போட்டுக்கொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டு கைகளை நீட்டிக்கொண்டு உட்கார்ந்து கொள்வதா? இல்லை இல்லை. தீயானத்திற்கு ஒரு ரெறி என்பதேயில்லை. மனத்தை இறைவன்மீது நிலைபெறச் செய்வதே உண்மையான தீயானம். வாழ்க்கை முழுவதும் தீயானத்தோடு கூடியதே! எங்கெங்கோ பறந்து செல்வம் மனத்தை பரமாத்மாவின் பக்கம் திருப்புவதே உண்மையான தீயானம். அனைவரிடத்துமுள்ள இறைத்தன்மையை நேசிப்பதே உண்மையான தீயானம்.

~பகவான் பரபா~

ஓம் பிரபண்ண துக்க நிவாரணையை நமக
தேவீ திருவருள் துணை

அம்பிகை தத்துவமும் முத்துமாரியம்மன் தோற்றமும்

இங்ஙனம்,

அருப்பிரபாகசீலர், சிவாகம தர்ம உபதேசவாசஸ்பதி
சைவசிந்தாந்த பண்டிதர்

சுவரூ.த்யாக.சோமஸ்கந்தராஜாக் குருக்கள் B. A

(யா/ஹாட்லிக்கல்லூரி ஆசிரியர், இந்துமதகுரு,

பிரதமகுரு தும்பளை இலமணன் தோட்டம்

அருள்மிகு ஸ்ரீவீரமாகாளியம்மன், ஸ்ரீவடபத்திரகாளியம்மன்

தேவஸ்தான பிரதமகுரு)

போற்றி உலகொரு மூன்றையும் புணர்விப்பாய்!
மாற்று வாய் துசைப்பாய் வளர்ப்பாய் காப்பாய்!
கனியிலே சுவையும் காற்றிலே இயக்கமும்
கலந்தார் போல நீ அனைத்திலும் கலந்தாய்!

உலகலாந் தானாய் ஒளிர்வாய் போற்றி!
அன்னை போற்றி! அமுதமே போற்றி!
புதியதிற் புதுமையாய் முதியதில் முதுமையாய்
உயிரிலே உயிராய் இறப்பிலும் உயிராய்

பிணியிருள் கெடுக்கும் பேரொளி ஞாயிராய்
யானென தின்றியிருக்கு நல் யோகியர்
ஞானமா மகுட நடுத்திகழ் மணியாய்
செய்கையாய், ஊகிகமாய், சித்தமாய், அறிவாய்

நின்றிருந்தாயே நித்தமும் போற்றி
இன்பங் கேட்டேன் ஈவாய் போற்றி
துன்பம் வேண்டேன் துடைப்பாய் போற்றி
அமுதம் கேட்டேன் அளிப்பாய் போற்றி

(மகாகவி பாரதியார்)

உலகம் ஓர்குலம், உலகு அனைத்தும் இறைவன் திருக்கூத்து.
இத்திருக் கூத்திற்குக் காரணம் இறைவி இறைவியின் இறைத்துவம் மகாசக்தி.
மகாசக்தி பீடங்கள் (108) நூற்றெட்டு ஆகும். அதிலே அறுபத்து நான்கு பீடங்கள்
மேன்மை பெறும். மேன்மை பெறும் சக்தி பீடங்களில் புவனேஸ்வரி பீடத்தின் பெயர்
மணித்துவீபம் இந்த மணித்துப்பீத்தின் இடமே யாழ்ப்பாணம் என்னும் ஈழம். ஈழத்திலே
நயினை நாகபூஷணியும், ஸ்ரீ வீரமாகாளியம்மையும், ஸ்ரீ பத்திரகாளியும், மாத்தறை
ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மையும் மிகவும் பழமை வாய்ந்தவைகள் ஆகும். இவைகளே சிறந்த
சக்திபீடங்கள் என்பர். இவற்றிலே இருந்து மாத்தறை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் பழமையோடு
பொங்கல், மடை, பலியுடன் கூடிய வகையில் மிகவும் சிறப்புடன் விளைந்த இறைவியே

அல்வாய் வேவிலந்தை ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்பிகை. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்பிகையின் சில அருட்கலை, அதனைப் போற்றிப் பெறும் வகை, சக்தி வழிபாட்டின் சிறப்பு என்பவற்றினையே இங்கு தருவதன் நோக்கம் இந் நோக்கம் உலகு அனைத்தும் இன்புற வேண்டும் என்ற பரந்த எண்ணம் ஆகும்.

பண்டைத் தமிழக வேந்தர்களும், ஆன்மீகப் பெருந்தகையோரும் இறைவழிபாட்டிற்கு முதலிடம் கொடுத்து ஆண்டின் பன்னிரு திங்களிலும் (மாதங்களிலும்) விழா எடுத்தனர். இதற்குச் சான்று சங்க இலக்கியங்கள் எனவே பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வே சமய வாழ்க்கையாக அமைந்தது. என்று கூறுவதில் ஐயமில்லை. இதற்குச் சைவப் பெரியோர்கள் வாழ்க்கை சரிதம் அதற்கோர் உதாரணமாகும் மக்களின் நல்வாழ்விற்காக ஆலயவழிபாடு இன்றியமையாதது. என்பதை வலியுறுத்தவே "கோயில் இல்லா ஊர் பாழ்" என்றும் "ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று" எனவும் "ஊன் உடம்பே ஆலயம்" என்றும் "கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்" என்றும் கூறுவர். இவற்றின் கட்டுமானம், சிற்பம், பிரதிஷ்டை, வழிபாடு இறைத்துவம், ஆன்மீகசிந்தனை, முத்திப்பேறு, வீட்டுமார்க்கம், நெறிமுறை, அறநெறி ஆகியவற்றைக் கூறுவதே சிவாகமங்கள் ஆகும். சிவன் தன்மை பேசும் காலை" சிவனோடு ஏக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை" என்பர் திருமுலர் இச் சிவன் தன்மையும் இயக்குவது பக்தியே எனலாம்.

அத்தகைய அருட்சக்தியே மகாசக்தி, யோகசக்தி, ஸ்ரீ மாயாசக்தி, மனமாயை, யோகமாயை, ஸ்ரீபீடசக்தி, சின்மாயசக்தி இவை அனைத்திற்கும் தாயே ஸ்ரீ மாதா. இவளே உமை என்றும், மனோன்மணி என்றும், மகாலக்ஷ்மி என்றும், வைஷ்ணவி என்றும், சாம்பவீ, காளீ, கைமவதீ, கார்த்தியேயானீ, காயத்ரி, ஹரிச் சந்திரவாசநீ, ஸ்ரீபீடேஸ்வரி, ஸ்ரீ முத்துமாரி, மகாமாரி, கருமாரி, 'மாரா' சூரனை வதைத்த மாரி என்றும் பெயர் பெறுவாள். அன்னை ஸ்ரீ சக்தியின் பெருமையை அளவிட்டுக் கூறியடக்க முடியுமா?

மாயா மலகாரிய நாசம் பண்ணுபவள் திருக்குறிப்பருளும் சக்தி இதனைச் சித்தாந்தம் திருவருட்சக்தி கூடுதல் எனக் கூறும். உமையம்மையார் சங்க இலக்கியங்களிலே சிவனோடு கார்த்திகேயனீ எனப் பேசப்படுகின்றாள். அன்றித் தனியாகக் காணும்போது காடுறை தெய்வமாகத் துர்க்கையாகக் காட்டப்படுகின்றாள். "கானமர் செல்லி அருளலின்" (அகம் 345) என அக் கொற்றவையின் அருள் நலம் பராட்டப்படுகின்றது. "ஒரு குழை ஒருவன்" (கலி 26) எனவும் ஈர்ந்தடை அந்தணன் உமை அமர்ந்துயர் மலை இருந்தனன்" (கலி 3) எனவும் அம்மை இறைவனோடு சேர்ந்தே பேசப்படுவதையும் காணலாம். சிவ வழிபாடே அன்றிச் சக்தியாகிய அம்மை வழிபாடும், அச் சங்க காலத்தில் இருந்தது என்பதும், அவ்வழிபாடு தனித்து முறையிலும், சிவனோடு சேர்த்தும் ஆற்றப்பட்டது. என்பதும் நன்கு தெரிகின்றது. இதனை சிலப்பதிகாரத்திலே நன்கு விளக்கலாம். "கானமர் செல்லி அருளல்" என்ற அகநானூற்றிற்கு விளக்கமாக வேட்டுவவரியிலே அமைந்துள்ளது.

"சங்கமும் சக்கரமும், தாமரைக் கையேந்திக்

செங்கண் அரிமான் சினலடைமேலும் நின்றாயால

கங்கைமுடிக்கணிந்து கண்ணதலோன் உலகத்து

மங்கை உருவாய் மறை ஒத்தலே நிற்பாய்"

என்று அந்தச் சக்தியை கொற்றவையாக முன்னிறுத்திப்பாடி, அவளாடும் கூத்திப்படும் நிலையை இளங்கோவடிகள் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். இவ்வாறு போற்றப்படும் அம்மையின் சிறப்பு சங்க காலத்திலே வழங்கியிருந்ததைக் காணலாம்.

சக்தியின் தத்துவாகி விளக்கமாக படைத்தல் பிரம்மாவிற்குச் சரஸ்வதி என்ற சக்தியாகவும், காத்தல் மகாவிஷ்ணுவுக்குத் திருமகள் (மஹாலக்ஷ்மி) என்ற

சக்தியாகவும் அழித்தல் கடவுளான ருத்திரனுக்கு மலைமகள் என்ற சக்தியாகவும் இந்த மூன்றையும் இயக்கும் மகாசக்தியாக ஆதிசக்தியான 'பராபரை' என்ற அம்பிகையாய் அமைகிறாள். ஆதிசக்தியின் அந்தரங்க சாதனமான அகண்டாகாரவிருத்தி என்ற நாதம், விந்து, கலை, வைகரீ என்ற நான்கு வகைப்படும். இதற்கு மேலே புருஷ மண்டலத்திலே அமிர்தம், வித்துவாத்தம், சாங்காத்துவம், உச்சிடம் என்ற நான்கு அம்சநிலையில் சக்தி செயற்படுத்துவாள். சித்தாந்த வகையில் திருவருட்சக்தி கூடுதல் என்பர். அந்நிலையில் மோட்சம் மட்டுமே இதற்கு மேலாக இருக்கும். "அமிந்த நிலைக்கும்" அதற்குமேல் இருக்கும் "வித்துவாத்தம்" என்ற நிலைக்கும் அதற்கு அப்பால் உள்ள 'சங்காத்துவம்' என்ற நிலைக்கும் அப்படி நிலைக்கப்பால் உள்ள "உச்சிடம்" நிலைக்கும் எம்மை இட்டுச் செல்லக்கூடிய மிகப் பெரியவள் ஸ்ரீமாதா என்ற அன்னை.

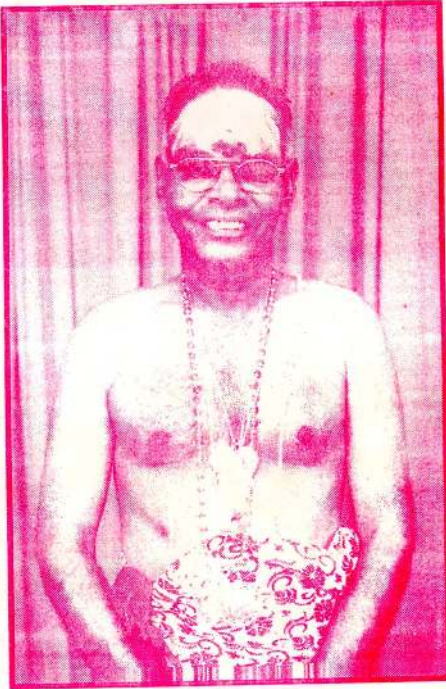
"நாதம்" என்பதின் தன்மை வடிவினனாக விளங்குபவள் 'பரை' என்ற சக்தி. மூலாதாரச் சக்கரத்தில், எந்தவிதமான பகுத்தறிவிற்கும், புத்திக்கும் எட்டாத ஞானவிசாங்களுக்கும் அதற்குள்ள புத்தி யுத்திகளுக்கும் புலனாகாமல் ஜோதி மயமாக விளங்குகின்றாள். 'பிந்து' என்பதன் தன்மை வடிவினனான 'பாலயந்தி' என்ற சக்தியானவள் இதயம் என்ற வனத்திலே 'திருவருள்' என்ற ஓங்காரப் பிரணவமயமாக விளங்குகின்றாள். "கலை" என்பதன் தன்மை வடிவமான "மதியமா" சக்தியானவள் 'விசுத்தி' சக்கரத்தில் 'அகாரம்' முதலிய ஸ்வரங்களாகவும், சகாரம் முதலிய ஸ்பரிசங்களாகவும், தூயவரணமயமாக விளங்குகின்றாள். 'வைகரீ' என்பதன் தன்மை வடிவினனான வைகரீ சக்தியானவள் வாக்குருபமாக ஒவ்வொன்றையும் விளக்கமுறச் செய்யும் ஒளிமயமாக விளங்குகின்றாள். மூலாதாரத்தில் நாதவடிவாக இருக்கும் பராசக்தி. தன்னை வழிபடுவோர்க்கும் மற்றையோர்க்கும் புலனாகாமல் சூட்சுமமாக இருப்பாள். 'பல்யந்தி' சக்தியாக அவள் இதயவானில் இருக்கும் போது வழிபடுவோர்க்கு மட்டும் நிலையற்ற மின்னல் போல நடுகண நேரம் தோன்றுவாள். 'மத்திமா' சக்தியானவள் விசுத்தி சக்கரத்திலே இருந்து கொண்டு நிலையான அக்கினி சவாலையைப் போல வழிபடுவோர்க்குத் தெளிவாகத் தோன்றிவருவாள்.

இந்த வைகரீ சக்தியே மகாசக்தி. இத்தேவி 'அவேத்தியம், ஸ்வஸம் வேதத்தியம், ஸ்வர வேத்தியம்' என்ற மூன்று வகையில் அமைவாள். இதை நிலையான நிலை, நிலையற்ற நிலை, என இருவகையாக பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அதன் படிநிலையில் விளங்கும் 'வைகரீ' வடிவமாக விளங்கும் ஒலி -ஷப்த வடிவான தேவியை சர்வலோகங்களிலும் விளங்க வைக்கும் நிலையிலே தான் மனிதர்களான நாம் அவளைத் தங்கள் வாக்குகளால் மனத்திலே விளங்கச் செய்தல் வேண்டும். இதற்குரிய சூத்திரம் 'வ்யநமசி' என்ற வகர, யகர, நகர, மகர, சிகர ஒலியை லயமுத்தாக ஒலிப்பாள். இதனை 25 வடிவமாக்கி அன்னையின் எழில் வடிவத்தைக் காணலாம்.

இந்த எழில் வடிவுடைய அம்பிகையே அஷ்டாஷ்ட லீலை என்றும் 'தேவீபராக்கிரமம்' என்ற நூலிலே விரித்துக் கூறப்படுகின்றது. இதன் விரிவு நிலையான ஸ்ரீதேவீ பாகவத சரித்தரத்திலும், இதன் அதிகமான விரிவு நிலையான ஸ்ரீதேவீ பாகவதத்திலும், இதன் சுருக்கமாக ஸ்ரீதேவீ மாமத்தியத்திலும் இதன் மூலமான உபநிஷத்திலும் அன்னையின் அத்தனை நிலைகளையும் காணலாம். இந்நிலையிலுள்ள சக்திகளைத்தான் 64 கலைக் கோணத்திலும் இதனை ஆன்மதலமாக 36 சிவக் கலைக்கோணத்திலும், இதன் அகண்ட பரிமாணத்தில் 96 வகை கலைக் கோணங்களையும் தான் இன்று 'பத்ததிகள்' ஆக்கி தேவி பிரதிஷ்டாவிதி என்றும், பத்திரகாளீ பிரதிஷ்டாவிதி என்றும் பகுத்துள்ளார்கள். மேலும் சக்தி நிலைகளை

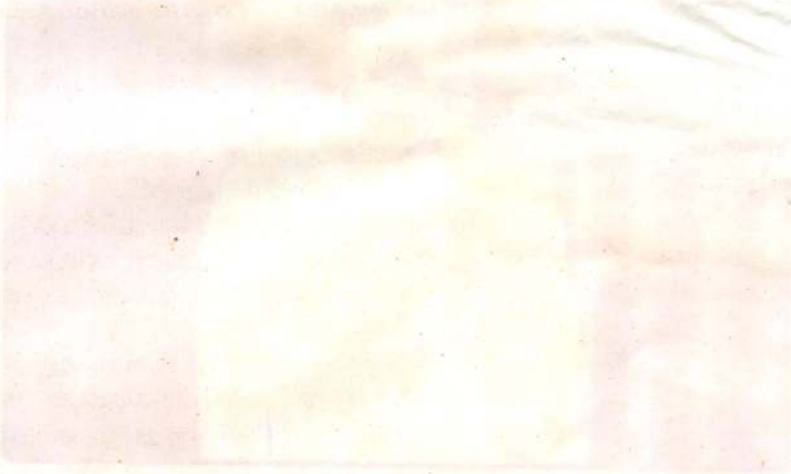
சிற்பக்கலைஞர் திரு.ஜீவரத்தினம் ஜெயப்பிரகாஷ்

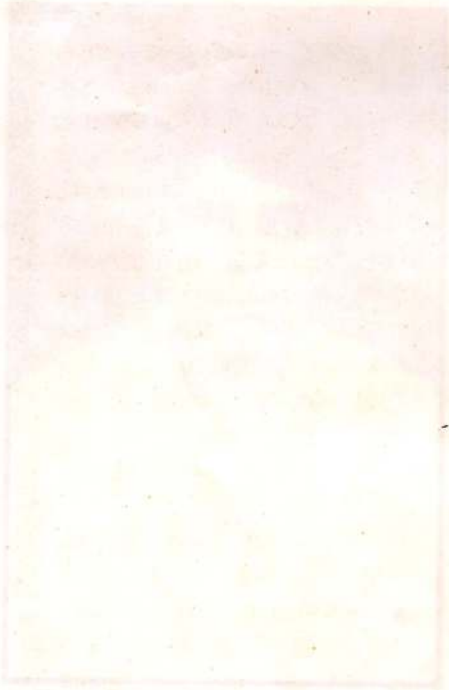
அமர்.
ஸ்தபதி ஆறுமுகம் ஜீவரத்தினம்

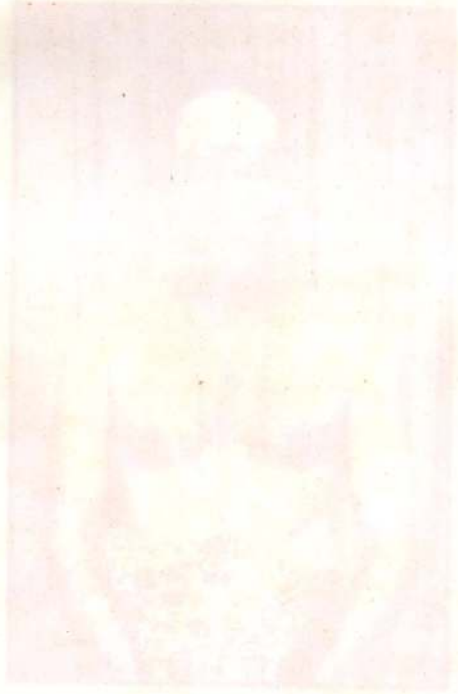
சிற்பகலாவினோதன்
திரு.ஆறுமுகம் சிவலிங்கம்

Faded text caption located below the top illustration.

Faded text caption located below the left illustration.

Faded text caption located below the right illustration.

1000 திருநாமங்களிலும் காயத்ரீ சக்தியாகவும், ஸ்ரீலலிதாம்பிகையாகவும் விரிவுபடுத்தியே இன்று இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் மற்றும் டி.சி.நகரங்களிலும் அன்னை வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. இது ஒரு வகையாக உண்மையாகும்.

இந்நிலைகளே இன்று திராவிட பாராயணமாக அபிராமிப்பட்டர் அபிராமியந்தாதி, அபிராமிப்பதிகம் என்ற நிலையிலுள்ளது. மேலும் குமரகுருபரர் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், கம்பரின் சரஸ்வதியந்தாதியாகவும், மற்றும் பிற மெய்யடிபார்வையின் பாடங்களிலும் காணலாம். பாரதியார் பாடல்களிலும் காணலாம். வடமொழியில் ஆதிசங்கரர் செளந்தர்யலகரீ, கனகசுதாரஸு தோத்திரத்திலும் மகாகவி காளிதாஸ் பாடல்களிலும் காணலாம். மேலும் பல உபாத்யானங்களாகவும் இதனைக் காணமுடியும். இதுவரையும் தத்துவநிலையிலே அம்பிகையின் அருள் நிலைகளை அறிந்தோம். இனிப் புராணங்களிலே அம்பிகை ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மையாகத் திருமேனியெடுத்ததைக் காண்போம்.

சிவசக்தியே யாவற்றிற்கும் மேல் அந்தசக்தியே முத்துமாரியம்மன். 'மாரா' என்ற அசுரன் ஆதி காலத்திலே தோன்றினான். இவன் இரணியாபறுதன் குலத்திலே பிறந்தவன். இவனது தந்தையாரின் பெயர் குரு. இந்த 'மாரா' அசுரன் நினைத்தான் தேவர்களுக்குப் பலமாக விளங்குவது வேதமே. வேதத்தை நாசம் செய்ய வேண்டுமென்று இமயமலைச் சாரத்திலே சென்று ஓராயிரம் ஆண்டு காற்றையே ஆகாரமாகக் கொண்டு பெருந்தவம் செய்தான்.

இத்தவத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த பிரமதேவர் அன்னவாகனத்திலே தோன்றி உமக்கு வேண்டுவன கேள் என்றான். அதற்கு அந்த அசுரன் முனிவர், தேவர், அந்தணர்கள், சைவர்கள், ஓதும் வேதமெல்லாம் எனக்கு வசமாக வேண்டும், தேவர்கள் எல்லோரையும் வெற்றி கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய பார்வை என்னுடைய தேகத்திலே உள்ள வியர்வையாகவும் எல்லோரையும் வருத்த வரம் தரவேண்டும் என்றான். அதன்படியே வரம் பிரமாவால் தரப்பட்டது.

வரம் பெற்றவன் திறம் படைத்தான். வேதங்களை வசமாக்கினான். அந்தணர்கள், அறவோர்கள், முனிவர்கள் எல்லோரையும் பூமியிலே வருத்தினான். காற்று வேகத்திலே உலகை அடக்கி ஆண்டான். வேதம் அவனிடமே இருந்தது. உலகம் வாடியது. தேவகைங்கரியங்கள் நின்றுவிட்டது. தேவர்கள், மனிதர்கள், முனிவர்கள், அந்தணர்கள், சிரேஸ்டங்கள் யாவரும் ஒருமித்த நிலையே தெய்வேந்திரனிடம் செல்ல, வழமைபோல பிரமதேவரிடம் சென்றுகூடி அவர் கொடுத்த வரம்தான் எவ்வாறு அவனை அழிக்கமுடியாது. என்னால் முடியாது. ஸ்ரீவிஷ்ணு மூர்த்தியிடம் சென்றார்கள். அவர் கூறுவார் வேதத்தையும், உலகத்தையும் காப்பாற்றும் பொறுப்பு என்னுடையது என்றுகூறி யாம் அனைத்திற்கும் மேலான வேதத்திலே வாழ்கின்றோம். வேதமோ அசுரன் மராகூரனிடம் உள்ளது. அவனை அவனை அழிப்பது துலீனம். வேதத்தின் சூக்குமமாக இருப்பது ஸ்ரீபாகவதசக்தியே. அவனை வணங்குவோம் என்றார். விஷ்ணு, தேவர்கள், ஒருமித்து வழிபட்டால் அவ்வாறு உணர்ந்து அன்னை திருவருள் பாலித்தாள்.

ஸ்ரீமுத்துமாரியம்பிகையாக தோற்றம் எடுத்தாள். முத்து மராகூரன் முத்துக்களையும் பொல்லா நோய்களையும் அம்மை சாக்கழிப்பாள். சின்னமுத்து முதலிய நோய்களை ஏற்படுத்தினான். அதனால் வருந்திய மக்கள் எல்லோரும் அன்னையை வேண்டிப் பிரார்த்தித்து நீர்ச்சாதம், தயிர்ச்சாதம் வைத்து வழிபட்டார்கள். அதனால் மகிழ்ந்த அன்னை அதற்கு பீரீயாக மராகூரனை வதைத்தாள். அவள்

கருவண்ணவடிவாக மாறி போர் செய்தபோது ஸ்ரீமுத்துமாரியம்பிகையும், கருமாரியாக நின்று அவளைச் சங்கரித்தாள்.

முத்துமாரியம்மன், கருமாரியம்மன், மகாமாயா என்ற அம்மை நிலையிலே நின்று அவளைச் சங்கரித்தபடியால் அன்னை பெயர்கள் வழங்கின. தேவர், முனிவர்கள் மூலம் இத்தன் பிரகாரம் இன்றும் இதனை நினைவுசூரும் உள்ளன.

சிவாலயத்திலே உள்ள அம்பிகை மகாமாயா காளி, மகாமாயா என்ற பெயருடன் இருப்பாள். இவளைத் தனித் திருக்கோயிலில் அமைத்து சிவத்திருமேனிக்குரிய வடிவமைப்பில் இதனைச் செப்பமிடுவார்கள். இந்த வகையில் ஸ்ரீமுத்துமாரியம்பிகையும், ஸ்தாபனம் பண்ணி அல்வாயிலும் பண்டைக்காலம் முதல் இன்று வரையும் பூசை, பொங்கல், மடை, பலி ஆகியவையால் ஆகமம் முறைக்குள்ளாகி இன்று கட்டுத்தேர் விடுத்து முத்துத்தேர் முத்துமாரிக்கு வெள்ளோட்டம் நடைபெறும். இத்தினத்திலே எம்மையும் ஒருவராக மதித்து அம்பிகை தத்துவமும் ஸ்ரீமுத்துமாரியம்பிகை தோற்றமும் என்ற இந்தக் கட்டுரையை சமர்ப்பிப்பதில் பெருமையடைகின்றோம்.

யாவரும் இன்பம் பெறுக! நலமடைக
சுபமஸ்து!

ஒரு பணக்காரனுக்குத் தோட்டமொன்று இருந்தது. அதில் இரண்டு தோட்டக்காரர்கள் இருந்தார்கள். ஒருவன் சோம்பேறி. வேலையே செய்யமாட்டான். ஆனால் எஜமான் தோட்டத்திற்கு வந்தால் போதும், உடனே எழுந்த போய் கூப்பிய கைகளுடன் அவரிடம் புகழ்பாடி அவரிடம் "ஓ என் எஜமானின் முகம் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது" என்று புகழ்பாடி அவர் முன்னால் பல்லை இளித்துக்கொண்டு நிற்பான். மற்றவன் அதிகம் பேசுவதே இல்லை. ஆனால் கடினமாக உழைப்பான். பலவகையாக பழங்கனையும் காய்கறிகளையும் சாகுபடி செய்து நெடுந்தொலைவில் வசிக்கின்ற அந்த எஜமானின் வீட்டிற்குச் கமந்தகொண்டு செல்வான். இந்த இரண்டு தோட்டக்காரர்களும், யாரை எஜமான் அதிகம் விரும்புவார்? சிவரிபுருமான் தான் அந்த எஜமான். இந்த உலகம் அவரது தோட்டம். இங்கே இரண்டு வகையான தோட்டக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவகையினர் சோம்பேறிகள். ஏமாற்றக்காரர்கள், அவர்கள் எதுவுமே செய்வதில்லை. சிவரிபுருமானின் அழகான கண்களையும் முக்கையும் மற்ற குணநலன்களையும் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஏழைகளாக, பலவீனர்களான எல்லா மனிதர்கள், விலங்குகள் மற்றும் அவருடைய படைப்பு அனைத்தையும் மிகுந்த கவனத்தோடு பராமரிப்பவர்கள் மற்றொரு வகையினர். இவர்களுள் யார் சிவரிபுருமானின் அன்புக்குரியவர்கள்? நிச்சயமாக அவரது பிள்ளைகளுக்குச் சேவை செய்பவர்களே. தந்தைக்குச் சேவை செய்ய விரும்புவார்கள், முதலில் பிள்ளைகளுக்குச் சேவை செய்யவேண்டும். சிவரிபுருமானுக்குச் சேவை செய்ய விரும்புவார்கள், அவரது பிள்ளைகளாகிய இந்த உலக உயிர்கள் அனைத்திற்கும் முதலில் சேவை செய்யவேண்டும். கடவுளின் தொண்டர்களுக்குச் சேவை செய்பவர்களே அவரது மிகச்சிறந்த தொண்டர்கள் என்று சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கருத்தை மனதில் கொள்ளுங்கள்.

-சுவாமி விவேகானந்தர்-

2.
தேர்க்கலை அரசு

கலாபூஷணம் ஆ. ஜீவரத்தினம் அவர்கள்

கலாநிதி எஸ். சீவலிங்கராஜா

(கலைவர், தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்)

ஈழத்துச் சிற்பக்கலை வரலாற்றிலே திருநெல்வேலி ஆறுமுகம் சிற்பாலயத்திற்கு அழியாததோர் இடமுண்டு. விநாயகர் ஆறுமுகத்தின் கனவுகளையும் கற்பனைகளையும் ஈடேற்றவும் நிலைநிறுத்தவும் அவரின் புத்திரர்கள் தமது தந்தையாரின் பெயரால் நிறுவியதே ஆறுமுகம் சிற்பாலயம் ஆகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிகளிலே வடஇலங்கையின் புகழ்புத்த சிற்பாசாரியாராக விளங்கியவர் உயர்திரு ஆறுமுகம் அவர்கள். பரம்பரை பரம்பரையாக மரபுவழியிலே தாம் பெற்ற, கற்ற சிற்பசாஸ்திரக்கலையைத் தமது புத்திரர்களுக்குக் கையளித்துச் சென்ற பெருமை அவருக்கு உண்டு.

பாரம்பரிய, மரபுவழிச் சிற்பக்கலைப்புலமையோடு, நவீன அறிவியல் நுட்பங்களையும் உள்வாங்கித் தமது கலைத்திறனை முன்னெடுக்கும்படி தமது பிள்ளைகளை ஊக்குவித்தவர் உயர்திரு ஆறுமுகம் அவர்களே. தமது மூத்தபுதல்வர் கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை, இரண்டாவது புதல்வர் கலாபூஷணம் ஆ. ஜீவரத்தினம் ஆகியோருக்குத் தமிழ்க்கல்வியோடு ஆங்கிலக்கல்வியையும் புகட்டி அவர்களது அறிவை விகர்சிக்கச் செய்தவர்.

தந்தையாரின் பணிகளை வீச்சாக முன்னெடுத்துச் சிற்பக்கலையின் சிகரத்தைத் தொட்டவர் அமரர் ஆ. ஜீவரத்தினம் அவர்கள்.

ஈழத்துச் சிற்பக்கலை வரலாற்றிலே தனக்கெனத் தனியானதோர் முத்திரையைப் பதித்தவர். நூற்றிழுப்பது தேர்களுக்குமேல், தனது கைவண்ணத்தைக் காட்டியவர். இவரின் தேர்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு புதுமை மிளிர்வதை அவதானிக்கலாம். அமரர் ஆ. ஜீவரத்தினம் அவர்களின் தேர்களின் சிறப்பையும் நேர்த்தியையும் சிற்பக்கலை வல்லுநர்கள் விதந்து பாராட்டியுள்ளனர். ஏதோ ஒரு வகையிலே அமைப்பில், வடிவில், தோற்றத்தில், அழகில் சுருக்கமாகச் சொன்னால் 'அம்சத்தில்' அமரரின் தேர்கள் வித்தியாசமாகத்தெரியும். பறளாய் விநாயகர் ஆலயத்தேர், திருநெல்வேலி சிவன், முத்துமாரி அம்மன் தேர்கள், ஆவரங்கால் சிவன்கோயில்தேர், மீசாலை இராமாவில் முருகமூர்த்திதேர் முதலானவற்றை அடியேன் ஆதியோடந்தமாக அவதானித்துள்ளேன். கலைஞன் ஒருவனின் ஆக்கத்திறன் ஆளுமையும் கற்பனைக் கவினையும் அமரர் ஆ. ஜீவரத்தினம் அவர்களிடம் ஒருங்கே காணலாம். அவரது தேர்கள் வல்லவன் ஆக்கிய சித்திரமாகவும் வண்மைக்கவிஞர் கனவுகள் ஆகவும் எம்கண்முன்னே தோற்றமளிக்கின்றன.

இவரது தேர்களைத் தரிசிக்கும்போது நல்லதொரு கவிதையைப்படித்த அனுபவமும் ஆனந்தமும் உண்டாகும்.

குடாநாட்டின் தேர்ச்சிற்பக்கலையைக் குடாநாட்டுக்கு வெளியேயும், கடல்கடந்த பிறநாடுகளுக்கும் கொண்டு சென்ற முன்னவர் என்ற பெருமையும் இவருக்கு உண்டு. திருக்கேதீஸ்வரத்தேர்கள், மாத்தளைத்தேர்கள், புதுக்குடியிருப்புத்தேர் முதலானவை குடாநாட்டைக் கடந்து இவரது தேர்க்கலை சென்றமைக்குச் சான்றாகும். மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களிலே இவர் ஆக்கிய ரதங்கள் இன்றும் புதுப்பொலிவுடன் உலாவருகின்றன.

சிற்பக்கலைத்திறனைப் பல்லாண்டுகளாகப் பயின்ற அனுபவத்தோடு

தமிழ்நாட்டின் புகழ்பூத்த ஸ்தபதிகளான கணபதிஸ்தபதி, நாராயணஸ்தபதி முதலானோரிடம் முறையான பயிற்சியையும் பெற்றமை இவரது ஆளுமைவிருத்திக்கு அடிகோலியது எனலாம்.

சிற்பசாஸ்திர நூல்களை நன்கு கற்றுத்தேறியதோடு அவற்றைத் தமது புத்திரர்களும் பயன்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கில் அவற்றைப் பேணிப்பாதுகாத்தும் வைத்திருந்தார். என்ன விலை கொடுத்தும் சிற்பசாஸ்திரநூல்களை வாங்கிப்படித்துப் பேணி வைத்திருந்த அமரர் ஆஜீவரத்தினம் அவர்கள், சிற்பசாஸ்திர விதிப்படியே தேர்களை அமைக்கவேண்டும் என்பதில் அதிககவனம் செலுத்திவந்தார். தேர்களுக்கான 'அளவுப்பிரமாணம்' அதிமுக்கியம் வாய்ந்தது என அடிக்கடி கூறிக்கொள்ளுவார்.

தேர்களுக்காக எல்லா மரங்களையும் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று கூறும் அமரர் 'அது அதற்கென்று விதியுண்டு' என்று அடிக்கடி கூறுவார். இறைவன் இவர்ந்து வருவதற்கென்று செய்யப்படும் தேர்கள் சிற்பசாஸ்திரவிதிகளை உள்வாங்கவேண்டிய அதேநேரத்தில் எமது கற்பனைக்கும் அழகியல் அம்சங்களுக்கும் இடம் கொடுக்கும் என்பதையும் நிதர்சனமாகக் காட்டியவர். அமரர் ஆஜீவரத்தினம் அவர்கள்.

தெய்வசிந்தையும் தெய்வீகத்தோற்றமும் ஒரு கலைஞனுக்குரிய சொத்து என்பதை அவரிடம் காணலாம். நீறுபூசிய ஏறு நெற்றியும், அந்த நெற்றியிலே சூரிய சந்திரர்போலத் திகழும் சந்தண குங்குமமும், பவுண் கட்டிய பல்லும், பூநூலும், தூயவெள்ளைநிறவேட்டியும், அழகான அரைக்கைப் பொன்னிறச்சேட்டும் அவரை ஓர் தேவசிற்பியாகவே எமக்கு நினைவுபடுத்தும். தூயவாழ்வும் தருமசிந்தையும் கொண்ட கலாவிற்பன்னராகத் திகழ்ந்த அமரர் ஆஜீவரன்ணம் ஆச்சாரியார் அவர்கள் தமது பணியைத் தமது பாணியிலே தொடரமகன் ஜெயப்பிரகாஷைப் பயிற்றிச் சென்றமை அவரது தெய்வீகத் தன்மையைப் புலப்படுத்துவதாகவே தோன்றுகின்றது.

இவரைப்போலவே இவரது சகோதரர்களும் சிற்பக்கலையிற் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் உடையவர்கள். குறிப்பாக இவரது இளைய சகோதரர் ஆ, சிவலிங்கம் ஆச்சாரியார் அவர்கள் சிற்பங்களைச் செதுக்குவதில் ஒப்பாரும் மிக்காரும்இன்றித் திகழுகின்றார். இவரது புகழைக்கூற இவரது மாணாக்கர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள்.

இவரது மூத்தமகன் ஜெயப்பிரகாஸ் மிகச்சிறந்த தேர்ச்சிற்பங்களைச் செதுக்குவதோடு சிறந்த தேர் நிர்மாணிப்பாளராகவும் திகழுகின்றார். தந்தை எவ்வழி மைந்தன் அவ்வழி என்ற முதுமொழிக்கிணங்க ஈழத்துச் சிற்பக்கலை வரலாற்றிலே அவர் சாதனை படைப்பார் என்று திடமாக நம்புகிறோம்.

தெய்வீக வாழ்வு வாழ்ந்து தெய்வத்துள் தெய்வமாகிவிட்ட அமரர் கலாபூஷணம் ஆஜீவரத்தினம் அவர்களின் பெயரும்புகழும், அவர் படைத்த தேர்களினூடு நின்றுநிலைக்கும்.

அமரர் ஆஜீவரத்தினம் ஆச்சாரியார் அவர்களின் கலைப் பாரம்பரியத்தை வாழையடிவாழையாக அவரது புத்திரர்கள் தொடர எல்லாம்வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

கோடிநலம் செய்திருவாய்

கலாந்த மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
வருகை ஆய்வாளர்
கக்கயின் பல்கலைக்கழகம்
ஐப்பான்

இந்த உலகத்திற்கு எல்லாம் நாயகியாய் விளங்கும் முத்துமாரியின் பேரருள் பற்றிப் பேசுவதென்றால் பெரிய மகிழ்ச்சியாகும். அவளுடைய திருப்பாதம் பணிந்து வணங்குபவர் எல்லா நன்மைகளும் பெற்றுச் சீரொடு பொலிவர். உள்ளத்திலே அவளை நினைந்து செய்யும் பணிகள் செம்மையாக நிறைவேறும். முத்துமாரியைப் பற்றிப் பாடிய பாவலன் பாரதி 'கோடி நலம் செய்திருவாய், குறைகள் எல்லாம் தீர்ப்பாய்' என்று கூறிப் போந்தான். அன்னை முத்துமாரியின் அருளை அறியாதார் யாருமில்ர். தன்னைச் சரணு புருந்தோரைக் காக்கும் தாய் அவள். மக்கள் பிணிகளைத் தீர்க்கும் அருமருந்து. வெம்மை தணிக்கும் மாரி. அழகுக்கெல்லாம் பேரழகாய் விளங்கும் பெருந்தெய்வம். அவளைக் குலதெய்வமாய்க் கொண்டாடி வாழ்பவர்கள் பிணியின்றிப் பெருநலத்தோடு வாழ்வர். உலகிற்கெல்லாம் 'மாரி' வரம் அருளும் அவள் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கும் இடமெல்லாம் வளம் மலிந்திருக்கும். தொழில்கள் பெருகும். தொண்டு சிறக்கும்.

இத்தகைய அன்னை தேரேறி வலம் வருகின்றாள். ஆண்டுக்கு ஒருமுறை அடியார்களைத் தேடித் தேரிலே வருகின்றாள். எமது கோவில் வழிபாட்டு மரபிலே தேர்த்திருவிழா ஒருமுக்கியமான திருவிழாவாகும். இவ்விழாவின் தொடக்கம் நமது முன்னோரால் வழிபாட்டு நடைமுறையாக அமைந்ததைப் பற்றிப் பின்னோக்கிப் பார்ப்பது பயனுடைத்து. தேர் ஏனைய ஊர்திகளை விட மிகச் சிறந்த ஊர்தியாகப் பண்டைக் காலத்திலே கருதப்பட்டது. தேரைச் செலுத்தும் திறமை படைத்தோர் பேராற்றல் மிக்கவர்களாக 'அதிரதர்' 'மகாரதர்' என்ற பட்டங்களைப் பெற்றிருந்தனர். 'தேர்' என்ற சொல் 'தேர்ந்தெடுத்த மரம்' என்ற பொருள் தருவதாக அமைந்துள்ளது. எட்டுத் திக்குகளிலும் ஆகாயம், பூமி என்பவற்றிலும் தேர்செலுத்தக்கூடிய வல்லமை பெற்ற மன்னராக தசரதர் புகழ் பெற்றிருந்தார். 'மானசாரம்' என்னும் சிற்பநூல் தேரின் இலக்கணங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. முற்காலங்களிலே பயணஞ் செய்வதற்கும் போர் புரிவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்ட தேர் கோயில்களிலே தெய்வங்களின் திருவுருவங்களை வைத்து ஊர்வலம் நடத்தவும் பயன்படுத்தப்பட்டபோது 'தேர்த்திருவிழா' மரபு தொடங்கியது. பழைய கல்வெட்டுக்களும் இலக்கியங்களும் 10ஆம், 11ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கோயில்களில் தேர்த்திருவிழாக்கள் நடைபெற்றதைக் குறிப்பிட்டுள்ளன.

ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கோயில்களிலே தேர்த்திருவிழா நடைபெற்றது. 10, 15, 25 என வரையறை செய்யப்பட்டிருந்த கோவில் திருவிழா நாட்களிலே ஒருநாள் தேரோட்டம் நடைபெற்றது. தேரோடும் திருவீதியிலே ஊரெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூடி வடம்பிடித்து தேரை இழுத்துவரும் காட்சி கோவிலின் மாட்சியையும் மக்களின் தெய்வபக்தியையும் தெளிவாய்ப் புலப்படுத்தும் திருவிழாவாயிற்று. தேரோட்டத்திற்கு மரத்தினால் செய்த தேர்களே பயன்படுத்தப்பட்டன. தேரின் அமைப்பு கோவில் வழிபாட்டு மரபை விளக்கும் வகையில் அமைந்திருந்தது. தேர்ச் சக்கரங்களின் எண்ணிக்கை, பருமன், அளவு என்பவற்றிற்கு அமைய தேரின் அளவு முழுத்தேர், முக்காலத்தேர், அரைத்தேர் எனக் கணிக்கப்பட்டது. தேரின் அமைப்பு சிறிய கோவிலைப் போன்றது. 'விட்டுணு தத்துவசம்கிதை' என்னும் ஆகமத்தில் 'இரதநிர்மாணப் படலம்'

என்னும் பகுதி தேரின் அமைப்பு விதிமுறைகளை விரிவாய் விளக்கிக் கூறுகிறது. அதன் தொடக்கமே 'தேர்' இந்துத் தெய்வங்களின் உறைவிடம்' எனக் கூறுகிறது. கோவிலின் அமைப்புப் போல சதூரம், அறுகோணம், எண்கோணம், வட்டம் என்ற அமைப்பில் தேரும் அமைக்கப்படுவதால் அதனை 'நடமாடுங்கோயில்' என்றும் சிறப்பித்துக் கூறுவர். ஏறக்குறைய 250 முதல் 300 வரையான அழகிய சிற்பங்களை உள்ளடக்கிய தேரை கலைக்கோயில் என்றும் கூறுவர். பண்டைக் காலத்திலே வாய்மொழி மரபாகப் பேணப்பட்டு வந்த புராண இதிகாசக் கதைகளை இன்றைய காலத்து மக்கள் சிற்ப உருவிலே காணத் தேர் உதவுகிறது.

இதனை மேலும் தெளிவுபடுத்துவதற்காக பூலோக, ஆகாய, சுவர்க்க வாழ்க்கையையும் தேரிலே சிற்ப வடிவிலே காட்டும் மரபு தோன்றியது. இதனால் இன்று 'தேர்' என்னும் சொல் தெய்வம் வீற்றிருந்து உலாவரும் சிறப்பான ஊர்தியாக மட்டும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கோவிலே எழுந்து உலாவருவது போலத் தேர்த்திருவிழா அமைந்தது. இதனால் மண்ணுலக வாழ்வியலும் தேரிலே சிற்ப உருவிலே சித்தரிக்கப்படலாயிற்று. அரச கொலு, இருக்கை, அணங்குகளின் நடனத்தோற்றம் போன்ற பலகாட்சிகளும் அமைக்கப்பட்டன. சைவ, வைணவ, சமயக் கதைகளை மண்ணுலக மக்கள் சமயப் பொதுமையுடன் அறிவதற்கும் பொருத்தமான சிற்பங்கள் அமைந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. நுண்கலைகளின் அழகும் கவினும் வெளிப்படும் வகையிலே சிறப்பாக வர்ணங்களும் தீட்டப்பட்டன. தேரின் விமானம் போன்ற மேற்பகுதியை சிவப்பு, வெள்ளைச் சீலைகளால் முடினர். தேரின் அடிப்பாகம் காலப்போக்கில் வெள்ளி, செம்பு, பொன் தகடுகளாலும் பொலிவு செய்யப்பட்டது. பொருள் வளநிலைக்கேற்ப கட்டுத்தேர், செய்கைத்தேர் என்ற இருவகைப்பாடும் தோன்றியது. கிராமப்புறங்களிலே இன்றும் 'கட்டுத்தேர்' நடைமுறை உண்டு. எனினும் தேரின் சக்கரங்கள் மிக உறுதியான மரங்களால் செய்யப்பட்டன.

தேரிலே உலாவரும் அன்னை தன் அருள் நோக்கினால் அனைவரையும் காக்க ஓடிவருகிறாள். அவளுடைய கோவிலில் வீற்றிருக்கும் திருக்கோலத்தை அண்மையிலே காணவேண்டி அடியார் தேர்த்திருவிழாவிலே கூடி நிற்பர். கோவில் வீதிகளிலே குடியிருக்கும் மக்கள் அன்னை தம் வீட்டு முன்றிலிலே வந்து நிற்கும் நாளுக்காக நோன்பிருந்து காத்துநிற்பர். புரணகும்பம் வைத்து தோரணம், வாழைநாட்டி வீதியை விளக்கி நிற்பர். தேரில் வரும் அன்னையின் திருவழகைக் கண்ணில் நிறுத்தி வழிபடுவர். விண்ணிலிருந்து மண்ணுக்கு வீடுதேடி வந்து நிற்கும் அன்னையின் கடைக்கண்பார்வை அனைவருக்கும். கிடைக்கும் என்ற அசையாத நம்பிக்கையுடன் வணங்கி நிற்கும் நிலை, நோயும் பிணியும் அகலப் பூவும் புகையும் கொண்டு தேரின் வலம் வரும் காட்சி, பக்தி பரவசத்தை ஊட்டும். மேளவாத்தியம் முழங்க நாதஸ்வர ஒலியுடன் இணையும் பக்தர்களின் பாடல் ஒலி அன்னையின் ஆலயமே எழுந்து வருவது போன்ற உணர்வைத் தரும். வெப்பம் தணிந்து தண்மை பெருக வேண்டிப் பக்தர்கள் சுமந்துவரும் பால்ச் செம்புகள் எமது மண்ணுக்கு மாரியைப் பொழிவிக்கும்.

இத்தேர்த்திருவிழா எமது கோயில் வழிபாட்டின் முழுமையான நடைமுறைகளை ஒரு நாளில் உணர்ந்து கொள்ள வழி செய்யும் பெருவிழாவாக அமைந்துள்ளது. எதிர்காலத் தலைமுறையினர்க்கு வழிபாட்டுப் பயிற்சியைத் தரும் சிறந்த கற்பித்தல் செயற்பாடாகவும் விளங்குகிறது. எமது முன்னோர் எமக்கு விட்டுச் சென்ற வழிபாடு நாம் நல்ல வழியிலே செல்ல இன்றும் துணை நிற்கிறது.

"துன்பமே இயற்கை என்னும்
சொல்லை மறந்திடுவோம்;
இன்பமே வேண்டி நிற்போம்
யாவும் அவள் தருவாள்.

மகோற்சவ தத்துவம்

பேராசிரியர் கலாநிதி ப.கோபாலக்ருஷ்ண ஐயர்
தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை
யாழ்ப்பாணம்

ஆகமங்கள் உயர்ந்த ஆத்மீக அனுபவத்தைப் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளை எடுத்துக்கூறும் பிரமாண நூல்கள். ஆலயக்கிரியைகளை கர்ஷணம், பிரதிஷ்டை, உற்சவம், பிராயச்சித்தம் என்ற ஒழுங்கில் கூறுகின்றன. இவற்றின்மூலம் பெறப்படும் உயர்ந்த அனுபவத்தைப் பற்றிச் சித்தாந்த சாத்திர நூல்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. எனவே வாழ்நாளில் சமய அனுபவத்தை வளர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் சைவசமயி ஒருவன் ஆகமங்கள் கூறும் கிரியை நெறியில் ஈடுபட வேண்டியவனாகின்றான். ஆலயங்களில் பரார்த்த நிலையில் நிகழ்த்தப்படும் கிரியைகள் பக்திநெறிக்கு அனுசூலமானவை. உருவமும் நாமமும் கடந்த முழுமுதற் கடவுளுக்கு உருவமும் நாமமும் கொடுத்து திருக்கோயிலில் எழுந்தருள் செய்து அப்பரம்பொருளை ஆன்மா வழிபடுவதற்குரிய வழிமுறைகளை ஆகமங்கள் வகுத்துள்ளன. இறைவன் வாழ்வுக்குரிய எல்லா கருவி கரணங்களையும் தந்தாலும் தானே உடனிருந்து தோன்றாத துணையாக விளங்கி வாழ்விப்பதாலும் அவனிடத்து நன்றியுடனிருப்பதும் பணிபுரிவதும் அன்பு செலுத்துவதும் நமது கடமையாகின்றது. இறைவனிடத்தே பக்திபூண்டவன் எனத் தன்னைக் கருதும் பக்தனொருவன் இவ்வுலகம் எல்லோருக்கும் பொதுவானது என்றும் தானும் வாழ்ந்து பிறரையும் வாழ்வித்தலே பக்தியின் உண்மைத் தன்மை என்றும் உணருவான். பக்தனுக்கு இத்தகைய பக்திநெறியின் உயர் தத்துவத்தை உணர்த்துவதே மகோற்சவமாகும்.

‘உற்சவம்’ என்னுஞ் சொல் ஐந்தொழில்களில் ஒன்றாகிய சிருஷ்டியைக் குறிக்கும் எனக் கிரியை நூல்கள் விளக்கத் தருகின்றன. ஆலயத்தின் கருவறையில் உள்ள மூலவர் ‘உற்சவ மூர்த்தி’ என்ற பெயருடன் ஆலயத்திலிருந்து வெளிவீதியில் பவனிவருதல் உற்சவம் என அழைக்கப்படுகின்றது. ஐந்து நாட்களுக்கு மேல் தொடர்ந்து செய்யும் வீதியுலாவிற் கு ‘மகோற்சவம்’ அல்லது ‘பிரம்மோற்சவம்’ எனப்பெயர் வழங்கப்படுகிறது. ‘மக இதி பிரஹ்ம்’ என்ற பிரமாணத்தினால் மகோற்சவமும் பிரம்மோற்சவமும் ஒரே பொருளைத் தருவன.

உயிர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்யும் வினைத் திட்பத்தால் நல்வினை தீவினை வயப்பட்டு உழலுகின்ற நிலையில் எல்லா வினைகளையும் திருநோக்கால் அகற்றி ஆணவமான படலங்கிழித்து தன்மயமாக்கும் தனிப்பெருங் கருணைப் பொழிவே உற்சவமென மேலேர் கண்டுவந்தனர். இதன் பிரிவுகள் பலவகைக் கிருத்தியங்களைச் சட்டியமைவதாகக் கிரியை நூல்கள் விளக்கத்தருகின்றன. அங்குரார்ப்பணம், துவஜாரோகணம், ரக்ஷாபந்தனம், திருக்கல்யாணம் ஆகியன சிருஷ்டி எனப்படும் படைத்தலையும் ஹோமம், பலி, வாகனங்களில் இறைவன் உலாவருதல் என்பன திதியாகிய காத்தலையும் குர்ணோற்சவம் ரதாரோஹணம் ஆகியவை சம்ஹாரம் எனப்படும் அழித்தலையும் மௌனோற்சவம் திரோபாவம் ஆகிய மறைத்தலையும் ஊடல் திருவிழா அனுக்கிரகம் எனப்படும் அருளலையும் குறிக்கும் என்பது சமயநூல்களின் விளக்கமாகும்.

உற்சவமானது யாவருக்குமுரிய தீட்சைக் காலமாதலால் உற்சவத்தின் பெருமையும் சிறப்பும் அளவிடற்கரியது. இக்காலத்தில் தீட்சை பெறுங்காலத்திலே

நடக்கவேண்டிய முறைப்படி அந்த ஊரில் உள்ளவர்களும் அயல் ஊர்களிலிருந்து கோயிலுக்குச் செல்கின்றவர்களும் நடந்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டவர்களாவர். உற்சவமானது சாம்பவமென்ற தீட்சை என்று உத்தரகாரணாகமம் மகோற்சவ விதிப்படலத்தில் கூறுகின்றது. எம்பெருமான் தீட்சையில் மண்டலம், சும்பம், அக்கினி, ஆசாரியார், சிஷ்யர் ஆகிய ஐந்து இடங்களில் நின்று அருள் செய்பவராவர். சாம்பவி தீட்சையாகிய உற்சவத்திலும் அவ்விதியே ஐந்து இடங்களில் நின்று அருள்புரிவார். மகோற்சவ காலத்தில் இடம்பெறும் பல்வேறு அம்சங்கள் இந்நிலையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. உற்சவம் சாம்பவி தீட்சைக்குச் சமமெனக் கருதப்படுவதால் ஆகமங்கள் சிறப்பித்துக்கூறும் மகோற்சவங்கள் அடியார்களைப் பொறுத்தவரை சமய அனுட்டானத்திற்குரிய புண்ணிய தினங்களாக விளங்குகின்றன.

மகோற்சவ காலத்தில் திருக்கோயில் புதுப்பொலிவு பெற்று விளங்கும். நித்திய கிரியைகளின்போது ஏற்படும் குறைகளையும் லோபங்களையும் நிறைவு செய்து தெய்வீகப் பொலிவை ஏற்படுத்துவதற்கென மகோற்சவங்கள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. மகோற்சவத்தின்போது பிரதான இடம்பெறுவது 'துவஜாரோஹணம்' என அழைக்கப்படும் கொடியேற்றம் என்னுங் கிரியையாகும். துவஜாரோஹணத்திற்குரிய கொடிச்சீலை பற்றி இங்கு சிந்திப்பதும் பொருத்தமாகும். கொடியேற்றப்படும் கோயிலையொட்டி கொடிச்சீலையில் இடம்பெறும் அம்சங்கள் வேறுபடுவன. சிவாலயமாயின் சிவனுக்குரிய விருஷ்பமும் எம்பெருமானது படைக்கலமான சூலமும் இடம்பெறுவன. விநாயகருக்கு உற்சவம் நிகழின் மூஷிகமும் அங்குசமும் இடம்பெறுவன. முருகனுக்குரிய உற்சவமாயின் மயூரமும் சக்தியும் இடம்பெறுவன. கொடிச்சீலையில் இவற்றுடன் கண்ணாடி பூர்ணகும்பம் முதலிய அஷ்டமங்கலப் பொருட்களுடன் சூரியன், சந்திரன் ஆகியோரும் இடம்பெறுவர்.

மகோற்சவத்திற்கு இன்றியமையாதனவாகிய கொடிமரம், கொடிச்சீலை, அஸ்திரதேவர், பலபீடம் ஆகிய நான்கினுக்கும் பிரதிஷ்டையின் பொருட்டு உரிய கிரியைகள் நிகழ்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அஸ்திரதேவர் சிவனது கிரியாசக்தியைக் குறிப்பதாகும். துவஜாரோஹணத்தின்போது உற்சவமுர்த்தியை உரியவாறு அலங்கரித்து வலமாக கொடிமரத்தின் முன் எழுந்தருள் செய்ததன்பின் கொடிச்சீலையை கோவிலை வலமாகக் கொண்டு வந்து கொடிமரத்தில் உள்ள கயிற்றில் பிணைத்து 'சமஸ்ததேவதாவாஹணம்' என்னுங் கிரியை இடம்பெறுவதாகும். இக்கிரியையின் பொருள் யாதெனில் தேவர்கள் அனைவரையும் எழுந்தருள் செய்தல் ஆகும். இக்கிரியையில் தெய்வங்கள் அனைவரும் துவஜதண்டத்தில் திருவிழா முடியும் வரை சாந்தித்தியம் கொண்டருளுமாறு வேண்டப்படுவது முக்கிய அம்சமாகும். பின் கொடியை சகல மங்களவாத்திய கோஷங்களுடன் ஏற்றி வலமாகச் சுற்றி தர்ப்பையைச் சுற்றிலும் பரப்பி இணைத்துக்கட்டி அலங்கரித்தபின்பு சிவாச்சாரியர் இதற்குரிய பூஜோபசாரங்களை நிகழ்த்துவார். அபிஷேகம், பலிதானம், தூபதீபம் அர்ச்சனை, மகாசீர்வாதம் உற்சவேசருக்குரிய பூஜை, பிரமசந்தி முதலான கிரியைகள் உரியவாறு இடம்பெறுவன. திக்குகள் அனைத்திலும் அவ்வத் திக்குக்குரியவரைத் தியானித்து அவரவர்க்குரிய வேதமந்திரம், ராகம், பண், தாளம், வாத்தியம், நிருத்தம் முதலியவற்றுடன் கூடிய ஆவாகனம் நிகழும். சங்கீதம், நாட்டியம் ஆகிய இரண்டும் இக்கிரியையில் விரிவாக இடம்பெறுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

பிரமோற்சவத்தில் பிரதிஷ்டையிற் போன்று பூர்வாங்கக் கிரியைகளுடன் யாகசாலையோடு தொடர்புடைய கிரியைகளும் முக்கிய இடம்பெறுவன. இந்நைமித்திகக் கிரியை வருடந்தோறும் நிகழும் தன்மையினால் திருக்கோயிலில் யாகசாலைக்கு நிரந்தர இடமுண்டு. இவ் யாகசாலை கோவிலில் கிழக்குக்கும் வடகிழக்குக்கும் இடையில் இடம்பெறுவதாகும். இங்கு மேற்குப்பக்கத்தில்

குண்டமொன்று அமைந்து விளங்கும். பிரமோற்சவகாலத்தில் தினந்தோறும் இரு வேளைகளிலும் யாகபூஜையும் துவஜஸ்தம்பத்திற்கு அபிஷேகம், பூஜை, பலியும் திக்குகளில் பலியும் நிகழ்வன. மற்றும் உற்சவமூர்த்திக்கு விசேட அபிஷேகம், அலங்காரம், தீபாராதனை, முதலியனவும் நிகழும். இதனைத் தொடர்ந்து கொடி, குடை, ஆலவட்டம் முதலிய சகல விருதுகளுடனும் வேதகோஷம் திருமுறை ஒதுதல் முதலியவற்றுடனும் திருவுலா நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. வீதிவலமாக எழுந்தருளி சுவாமி ஈசான மூலையையடைந்ததும் யாகத்தில் பூர்ணாகுதியும், ஆராதனையும் நடைபெறும். மகோற்சவகால விரதகாரர்களுக்கு இக்கிரியைகள் மனநிறைவைத் தருபவை. யாகசாலையில் சிவாக்கினியில் ஆகுதிசெய்தல் ஆன்மாக்கள் செய்த கண்மங்களை அனுபவத்திற்கு வரவொட்டாது தூய்மையாக்கும் பாவனையாகும். இறைவனுக்கு லாஜபூஷ்யம் சமர்ப்பிப்பதிலும் தத்துவச்சிறப்பு உண்டு. தூய்மையானதும் வெண்மையானதுமான நெல் மலரைச் சுவாமிக்கு சிவாச்சாரியார் சமர்ப்பிப்பது மல நீக்கம் பெற்ற ஆன்மாக்களைச் சிவத்தோடு சேர்ப்பிக்கும் பாவனையாகும். இறைவன் திருவுலாக் கொண்டருளும்போதும் பூசைநடைபெறும்போதும் எழுந்தநின்று வழிபடாமல் அக்கிரியைகள் நடைபெறும் இடங்களில் அமர்ந்திருப்பவர் யாவரேயாயினும் தெய்வ நிந்தனை செய்தவர்களாவர். மகோற்சவ காலங்களில் உரிய சமய அனுட்டானங்களைப் பின்பற்றி ஒழுக்குபவர்கள் மனத்தூய்மை பெற்று சமய வாழ்வுக்கேற்ற நல்ல ஆன்மாக்களாக விளங்க வழிபிறக்கின்றது. மனிதன் தான் எடுத்த பிறவியின் பயனை அடைவதே மகோற்சவம் போன்ற கிரியைகளின் பயன்பாடு எனக்கூறின் மிகையில்லை.

மகோற்சவ தினங்களில் ஒவ்வொரு நாளுக்கும் ஒவ்வொரு வாகனமும் ஒவ்வொரு வகை அலங்காரமும் இறைவனுக்குரியவை. பத்ததிகளில் இவைபற்றி வரையறுத்துக் கூறப்பட்டிருப்பினும் அவ்வவ் ஆலயங்களுக்குரிய ஐதீகங்கள் வழமைகள் ஆகியவற்றை அனுசரித்துச் சிற்சில வேறுபாடுகள் அனுசரிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள திருக்கோயில்களில் மகோற்சவக் காலங்களில் சப்பறத் திருவிழா கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

உற்சவங்கள் அறிவுறுத்தும் அடிப்படைத் தத்துவங்களையும் நாம் அறிந்து கொள்வது பயனுடைத்தாகும். மகோற்சவ தினங்களில் இடம்பெறும் முதல்நாள் உற்சவம் தூல தேகத்தை நீக்கிக் கொள்ளுதற் பொருட்டுச் செய்யப்படுவதாகும். பரம வைத்தியராகிய சிவபெருமான் தூல சூக்குமமாகிய இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் மருந்தாக நமக்குத் தந்தது மலமாகிய நோயை நீக்கி, அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்து சிவஞானத்தை விளக்கிச் சிவானந்தப் பெரும்பேறு தந்தருளுதற் பொருட்டேயாகும். இரண்டாம் நாள் உற்சவம் தூலசூக்கும தேகத்தின் வேறாகிய ஆன்மா அத்தேகத்தைத் தன்னின் வேறெனக் கண்டு பற்று நீக்குதல் வேண்டுமெனும் பாவனையாக நடத்தப்படுகின்றது. மூன்றாம் நாள் உற்சவம் மூவினை, முப்புத்தி, முக்குணம், மும்மனம், முக்குற்றம், முப்பிறப்பு, முப்பற்று என்னும் ஏழையும் ஒழித்தற்பொருட்டு நிகழ்த்தப்படுவது. இவ்வேழையும் சற்று விரித்துக் கூறுவது இச்சந்தர்ப்பத்தில் பொருத்தமாக அமையும்.

01. மூவினைகள் - ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரத்தம் ஆகியன
02. முப்புத்திகள் - ஐயம், விபரீதம், மயக்கம் என்பன
03. முக்குணங்கள் - சாத்துவிகம், இராசதம், தாமசம் ஆகியனவாகும்
04. மும்மனம் - சித்தம், புத்தி, அகங்காரம் என்பன
05. முக்குற்றம் - காமம், வெகுளி, மயக்கம் ஆகியன
06. முப்பிறப்பு - உம்மை, இம்மை, அம்மை என்பன. அவைமுறையே கழிந்த பிறப்பு, இப்பிறப்பு, இருபிறப்பு என்பன
07. முப்பற்று - மண், பெண், டொன், ஆகியன

முன்றாம் நாள் உற்சவத்தினால் இவற்றை ஒழித்தற்கு வழியேற்படும். நான்காம் நாள் உற்சவம் மனம், சித்தம், அகங்காரம், புத்தி ஆகிய நாற்கரணமும் அண்டஜம் முதலிய நால்வகைத் தோற்றமும் நீங்குதற்பொருட்டுச் செய்யப்படுவதாகும். ஐந்தாம் நாள் உற்சவம் மெய் முதலிய ஐம்பொறிகளும் சாங்கிரம் முதலிய ஐந்து மலங்களும் நீங்குதற் பொருட்டு நடைபெறுவதாகும். ஆறாம்நாள் உற்சவம் காமம் முதலிய உட்பகை ஆறும் கலை முதலிய அத்துவா ஆறும், இருத்தல் முதலிய கன்மமல குணம் ஆறும், பதமுத்தி ஆறும் நீக்குதல் காரணமாகச் செய்யப்படுவதாகும். ஏழாம் நாள் உற்சவம் வித்தியா தத்துவம் ஏழும் மாயாமல குணம் ஏழும் நீங்கும் பொருட்டு நடத்தப்படுவதாகும். எட்டாம் நாள் உற்சவம் எண்குணங்களும் விளங்குதற் பொருட்டு நிகழ்த்தப்படுவதாகும். ஒன்பதாம் நாள் உற்சவம் மூலவடிவங்களும் முக்கிருத்தியங்களும் மூன்றிடத்துறைதலும் இல்லையென்பதைக் குறிப்பதாகும். மூவடிவங்கள் அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்பன முத்தொழில் சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம் ஆகியன. மூன்றிடத்துறைதல் சாலோகம், சாடீயம், சாருபம் என்னும் பதமுத்தி மூன்றுமாவன. பத்தாம் நாள் உற்சவத்தின் தத்துவம் மிகவும் சிறப்புடையது. அந்தமில்லாத இன்பத்து அழிவில்லாத வீடாகிய பரமானந்த வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்து தற்பொருட்டுச் செய்யப்படுவது இவ்வற்சவமாகும். வளர்பிறைச் சந்திரன் ஒவ்வொருநாளும் இருளைச் சிறிது சிறிதாக நீக்கி, பூரணையில் முற்றாக நீக்குவது போன்று சிவபெருமான் ஆன்மாக்களிடத்துள்ள மலசத்தியைச் சரியையிற் சரியை முதல் பதினாறு வகைப்பட்ட சிவபுண்ணியங்களுக்கேற்ப அவ்வப் பருவந்தோறும் சிறிது சிறிதாக நீக்கி, நீக்குந்தோறும் நீக்குகின்ற திருவருட்சத்தியைச் சிறிது சிறிதாகப் பதியச் செய்து முதிர்ந்த பருவத்திலே முற்றாக நீக்கிச் சத்தியை முற்றாகப்பதியச் செய்து தாம் பிரிப்பின்றி நின்றலை அறியவொட்டாது செய்த அறியாமையை நீக்கி அறியச் செய்து, காந்தமானது இரும்பைத் தன்வசமாக்கி ஒருகாலும் விடாத தன்மைபோல ஆன்மாவைவிடாது தன்வசமாக்கி தமது எண்குணங்களை ஆன்மாவிடத்து விளங்கச் செய்து கலந்து நிற்பர். அணையினுள்ளாகக் கட்டுப்பட்டுத் தேங்கிநின்ற ஆற்றாநீர் அவ்வணையை உடைத்து ஒரு தடையுமின்றி விரைந்து சென்று கடல்நீருடன் கலந்து அடங்கி மீண்டும் வராத தன்மைபோல பாசஞானத்தில் அடங்கித் தடைப்பட்ட ஆன்மா அத்தடையினின்றும் நீங்கிச் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிற் கலந்து அருள்நிறைவாயடங்கிப் பின்பு மீளுதல் இன்றி பரமுத்தியில் ஆனந்த சொரூபமாய் நிற்கும் தத்துவத்தை உணர்த்துவதற்காக இவ்வற்சவம் நிகழ்த்தப்படுவதாகும். இவ்வகையில் உயர்ந்த சைவசித்தாந்த உண்மைப் பொருளை உட்பொருளாகக் கொண்டது இந்த உற்சவம் ஆகும்.

மகோற்சவகாலத்தில் மிருகயாத்திரை எனப்படும் வேட்டைத் திருவிழாவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதனைச் சங்கார யாத்திரை எனவும் கூறுவர். பன்றி போன்ற ஆணவமலமும் மான்போன்ற கன்மமலமும் பட்சிபோன்ற மாயாமலமும் ஆகிய மும்மலங்களும் ஆன்மாவைச் சார்ந்து நின்று வருத்தும் தீயசக்திகளாகும். அஞ்ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற மும்மலங்களை அடக்கிச் சிவபெருமான் சாயுச்சியம் கொடுக்கும் குறிப்பாகவே இவ்வற்சவம் நடைபெறுவதாகும். இதனை எட்டாம் தினத்திற் செய்யலாமென நூல்கள் கூறும்.

திருக்கோயில்களில் நடைபெறும் உற்சவங்களுள் தலையாயது தேர்த்திருவிழாவாகும். ஊர்கூடி தேர் இழுத்தல் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்தி நிற்பது இவ்விழா நாளில் இறைவன் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் திருத்தேரின் வடத்தினை அடியவர்கள் தொட்டு இழுத்துக் கடைத்தேற வாய்ப்பேற்படுகின்றது. இறைவனது ஐந்தொழில்களில் அழித்தல் என்னும் சம்ஹாரத் தொழிலைத் தத்துவப் பொருளாகக் கொண்டமைவதே தேர்த்திருவிழா. எம்மைப் பீடித்திருக்கும்

மலபந்தங்களை அழித்து நிறைந்த வாழ்வினை அருளும் திருநோக்கில் இறைவன் தேரிலே இவ்நந்து வருகின்றான். இதனை நாம் ஆக்கந்தரும் நிகழ்வாகக் கொள்ளலாம். தேரின் தோற்றப் பொலிவே தத்துவச் சிறப்புமிக்கது. நான்கு சக்கரங்களையும் தேர்த்தட்டினையும் மேலே அமைந்த விதான அடுக்குகளையும் அவற்றின் உச்சியில் உள்ள கலசத்தையும் அதற்குமேல் பறக்கும் கொடியினையும் அவதானிக்குமிடத்து, உயிர் இறைவனை அடையச்செய்யும் வழியின் அடிப்படையையும் அதற்கான நெறியின் அமைப்பையும் காட்டி நிற்பதாக நாம் உய்த்து உணரமுடியும். தேரும் தேர் ஓட்டமும் இறைவனது திருவருள் பெருக்கத்தை எமக்கு உணரத் தருவதோடு அவனது திருவடியைத் தொழுது பேரின்ப வாழ்வைப்பெற வழிகாட்டியாக அமைந்து விளங்குவதையும் நாம் உணரலாம். எம்பெருமான் தேரின்மீது ஆரோகணித்து அருள்புரியும் வேளை எம்மைப் பீடித்துள்ள அகங்கார மமகார சிந்தனைகள் சிதறுண்டு போகின்றன. சிவபெருமானின் அட்டவீரட்டங்களுள் திரிபுரதகனமும் ஒன்று. இதன்காரணமாய் எம்பெருமானுக்கு திரிபுராந்தகர் என்ற திருநாமமும் உரித்தாயிற்று. முப்புரத்தை தகனம் செய்ய இறைவன் ரதமேறும் தெய்விக நிகழ்ச்சியைப் புராணங்கள் போற்றுகின்றன. நம்மிடையேயுள்ள அசுரர்களாகிய மும்மலங்களையும் சங்காரம் செய்யும் தத்துவத்தையே இது குறிக்கின்றது. இதன் தத்துவத்தைத் திருமுலர் தமது திருமந்திரத்தில்,

அப்பணி செஞ்சடை யாதி புராதனம்
முப்புரஞ் செற்றன னென்பர்கள் ழுடர்கள்
முப்புரமாவது மும்மல காரியம்
அப்புர மெய்தமை யாரறிவாரே எனக் கூறுகின்றார்.

மகோற்சவத்தில் தீர்த்தத் தினத்தை நிச்சயித்துத் தான் துவஜாரோஹணம் செய்யப்படவேண்டுமென்பது விதியாகும். சமுத்திர தீர்த்தம் திதியைப் பிரதானமாகக் கொண்டதாகும். நதி முதலியவற்றில் கொடுக்கப்படும் தீர்த்தம் நட்சத்திரத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டது. செளர உற்சவத்திற்குச் சங்கிராந்தி பிரதானமாகும். சாந்திர உற்சவத்திற்குத் திதி பிரதானமாகும். நட்சத்திர உற்சவத்திற்கு நட்சத்திரம் முக்கியமாகும். தீர்த்தோற்சவத்தை உதயத்தில் கொள்வது உத்தமமாகும். மத்தியானத்தில் கொள்வது மத்திமம். அதற்கு மேற்பட்ட காலங்களில் கொள்வது அதமமாகும். பூர்வானத்தில் உதயாதி மூன்று நாழிகை உத்தமமாகும். மூன்று நாழிகைக்குமேல் ஏழு நாழிகை வரையும் கொள்வது மத்திமமாகும். அதன்மேல் பத்து நாழிகைவரை கொள்வது அதமமாகும். ஆறு, குளம், சமுத்திரம் முதலிய இடங்களுக்கு பரமசிவன் திருவுலாக்கொண்டு எழுந்தருளுவது ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும் குறிப்பாகும். சிவபெருமானது திருவருட்சக்தி நீர்வடிவாய் அமைந்து தன்னை அடைந்து தரிசித்து நீராடும் அடியவர்களது பிறவியாகிய வெப்பத்தைநீக்கி தன்னிடத்தில் அமிழ்ந்தச் செய்து தத்துவாதீராய் விளங்குஞ் சிவத்துடன் கூடும். தீர்த்த காலத்தில் திருவருள் என்னுந் தீர்த்தத்தை அடைந்து நீராடி மெய்யன்போடு சிவத்தலங்களை வழிபடின் பிறவிக்கு வித்தாகிய மும்மலங்களும் நீங்கி அடியார்கள் சிவானந்த முத்தியடைவார்கள். தீர்த்தோற்சவம் ஐந்தொழில்களில் அருளலைச் சுட்டும். தீர்த்தோற்சவத்தை அடுத்து சுவாமி வீதிவலம் வந்து கோயிலுக்குத் திரும்பியதும் யாக கும்பங்களை மூலமூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்தல் முக்கியத்துவம் பெறும். சிவயாகத்தின் நிறைவின் பொருட்டும் உலகங்களைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டும் யாக கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. மௌனோற்சவமும் உயர்த்தத்துவப் பொருளைக் கொண்டது. சிவம் மற்றெல்லாப் பொருள்களிலும் உள்ளும்புறமும் வியாபித்து நிற்பதை அறிந்து எல்லாப் பொருள்களுஞ் சிவமெனக் காணும் அனுபவத்தைத் தருவதாகும். இந்த ஞான நிட்டையை ஆன்மா அடைய

வேண்டுமென்னுங் குறிப்பாகவே மௌனோற்சவம் நடைபெறுகின்றது.

மகோற்சவத்தின் இறுதி அம்சமாக துவஜாவரோகணம், சமஸ்தவேதா விசர்ஜனம் சந்தி விசர்ஜனம், சண்டேசுவர உற்சவம் ஆசார்ய உற்சவம் ஆகியன இடம்பெறும். கொடியிறக்கம் ஐந்தொழில் முடிபையும் ஆன்மாக்கள் முத்தியடைதலையும் விளக்கும். சண்டேசுவர உற்சவத்தை பக்தியுடனும் மன உறுதியுடனும் செய்பவர்கள் சிவோற்சவ பயனை அடைவர். ஆசாரிய உற்சவத்தில் முறைப்படி சிவாச்சாரியரை மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திரிகரண சுத்தியுடன் சிரத்தையோடு வழிபடுவோர் போகங்களையும் மோட்சத்தையும் அடைவர்.

இவ்வாறு மகோற்சவத்தினால் சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம், சிவஞானம் ஆகிய அனுபவங்கள் கிடைப்பன. மகோற்சவத்தினால் சாம்பவீதீட்சை பெற்ற பலனை உயிர்கள் பெறுகின்றன. மகோற்சவ தினங்கள் ஒவ்வொன்றும் உயர் தத்துவப் பொருளைச் சுட்டி நிற்கின்றன. சிவஞானப்பேற்றைப் பெற்றுய்வதற்கு மகோற்சவம் ஆன்மாக்களுக்கு சிறந்த சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கின்றது. எனவேதான் ஆலயங்கள்தோறும் மகோற்சவங்கள் வருடத்திற்கொருமுறை பக்திபூர்வமாக நடாத்தப்படுகின்றன. ஆலய சிவாச்சாரியர், அர்ச்சகர், பரிபாலகர், வழிபடுவோர் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து அனைவரும் சிவனடியார்கள் என்ற உணர்வுடன் நிகழ்த்தப்படுவதே மகோற்சவம். மகோற்சவ தத்துவங்களையும் உட்பொருளையும் உணர்ந்து சிவநெறியில் நிற்க மகோற்சவ புண்ணியதினங்கள் உறுதுணை புகிகின்றன. என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் இதயசுத்தியுடன் உணர்ந்து அறநெறி நின்று உய்வு பெறுவோமாக!

பணிவிடை

இராமருடன் சீதை காட்டுக்குப் போனது போல இலட்சுமணனிடம் அவன் மனைவி ஏன் காட்டுக்குச் செல்லவில்லை நான் காசீக்குப் போகும்போது என்னிடம் வேலைபார்க்கும் ஒருவர் "சாமி எனக்கும் காசி பார்க்க ஆசையா இருக்கு" என்று சொன்னார். சரி சரி எனக்கும் உபகாரமாக இருக்கும் நீயும் கூடவா. நானே டிக்கட் எடுத்துடறேன் என்று அனுமதி கொடுத்தேன். பயணத்தின்போது பஸ்ஸில் ஏறகின்ற சமயம் பார்த்தால் அந்த இளைஞனின் மனைவியும் ஒரு டிக்கட் எடுத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார். பயணம் முடிக்க "மீனாட்சி நீ சாயிர்டியா? மீனாட்சி உனக்கு தலை வலிக்கிறதா? மீனாட்சி குடிக்கத் தண்ணீர் வேணுமா?" என்று அந்த இளைஞன் தன் பெண்டாட்டியைத்தான் கவனிச்சுக்கிட்டிருந்தார். நான் ஒருத்தன் வறறதே அவருக்கு மறந்து போச்சு. அதிலே பிறத்தியாருக்குப் பணிவிடை செய்ய வேண்டும் என்று போகிறவர் தன்னுடைய மனைவியை கூட்டிச் செல்லக்கூடாது. அது தெரிந்துதான் இலட்சுமணன் தன் மனைவி ஊர்மிளாவை காட்டுக்குக் கூட்டிச்செல்லவில்லை.

~திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்~

தேரேறீ வருகிறீள் தேவி

பண்டிதர் சீ.வேலாயுதம்
(ஓய்வுபெற்ற சிதிப்)

ஓம் அனைத்து அறிவின் வடிவினரும் நம்முடைய புத்தி சக்தியைத் தூண்டுபவளும் எவளோ அந்த ஆதிவித்தியா ரூபினியே வணக்கம். தேவர்களுக்கு செளபாக்கியம் அளிப்பவளே, உன்னை வழிபடுபவர்களுக்குக் காட்சி கொடுப்பவளே, பரமசுகம் தருபவளே பரமேஸ்வரியே, முத்தேவர்களும் வழிபடப்பட்டவளே உனக்கு வணக்கம். காத்தவராயனின் அன்னையெனப் போற்றப்படும் முத்துமாரித் தாயே முக்காலும் வணக்கம்.

ஆலய உற்சவங்களில் மிகச் சிறப்புடையது தேர்த்திருவிழா. இதனை இரதோற்சவம் என்பர் தீர்த்தத்தின் முதல்நாள் தேர். ரதம் என்பது சிறப்பாகத் தேரைக் குறிக்கும். அரசர்களும், தெய்வங்களும் தேரேறும் வழக்கம் புராதன காலந்தொட்டு வழக்கிலுள்ள தொன்றாகும். மனுநீதிச் சோழன் மணி நெடுந்தேர்மேலேறி அரசலாந் தெருவிற் சென்று பசுக்கன்றை நெரித்தகதை யாவரும் தெரிந்ததே. தில்லையிலே ஓடாததேரைப் பல்லாண்டுபாடி ஓட்செய்த வரலாறும் அன்னதே. திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டதாகக் கருதும் அக்காலத்தே அரசனும் தெய்வமாகவே மதிக்கப்பட்டான். அரசர்கள் தேரேறும் வழக்கம் இன்று அருகிவிட்டது. தெய்வங்களைப் பொறுத்தவரை அவ்வழக்கம் மென்மேலும் வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றது. இதற்கெடுத்துக் காட்டாகவே தேர் வெள்ளோட்டங்கள் பலப்பல நிகழ்ந்து கொண்டு வருகின்றது.

அரசர்களும் தெய்வங்களும் உலாவருவதற்கும், போர்பரிவதற்கும் இத்தேரைப் பயன்படுத்தினர். "மூவருலா" எனும் நூலில் அரசர்கள் உலா வந்ததை அறியலாம். முடிவிலாதுறை சன்னாகத்தான் வழிமுந்தித் தாவடி கொக்குவினமீது வந்தடைய என்ற ஈழத்துப்புலவரின் பாடல் முருகன் உலாவந்த தன்மையைச் சிலேடையாகக் காட்டுகின்றது. திரிபுரத்து அரசர்களை வெற்றி கொள்ளச் சிவபெருமான் போர் செய்ததான வரலாற்றை "விருதுகுன்ற மாமேருவில் நாணரவம்பாப் பொருது" என்ற தேவாரம் கோட்டிக் காட்டும் "அச்சிவனுறைரதம் அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா" என்பது திருப்புகழ். மேலும் தேவி போர்பரிந்த வரலாறுகள் பலவுண்டு. மதுகைடபனை, மகிடாசுரனை, சண்டமுண்டனை. ரத்தபீஷனை, நிசம்பனைக் கொன்று வெற்றிகண்ட கதைகள் தேவிபாகவதத்திலுண்டு. பார்த்தவனுக்குச் சாரதியாயிருந்து வெற்றியீட்டினான் கண்ணன். முருகன் தெய்வம் சூரன் அரசன். இன்று அரசர்கள் போரில் தேர்செலுத்துவதை நிறுத்தி விட்டனர்.

ஆலய உற்சவங்கள் பஞ்சகிருத்தியத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அவற்றுள் ரதோற்சவம் அழித்தற் தொழிலை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அழித்தல் என்பது ஆன்மாக்களின் ஆணவத்தையும், அவ்வான்மாக்கள் செய்த பாவத்தையும் அழிப்பதாகும். ஒரு பகைவன் நமது உடம்பை வெட்டுவதும். டாக்டர் ஒருவர் நோயை மாற்றுவதற்காக வெட்டுவதும் வேறுபட்டதல்லவா. தேவி எமை வருத்துவது கொல்லவல்ல பொல்லா வினையை நீக்கவேயாம். அன்னை பராசக்தி "துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலினி அல்லவா. கிராமிய மக்கள் புதுமணத் தம்பதிகள் ஆறுமாத காலங்களுக்காவது தேர்முடி காணக்கூடாது என்று கருதுகின்றனர். இது ஐதிகமான கருத்தாகும்

சிவனின் வல்லமைக்கு சக்தி என்று பெயர். அந்தச் சக்திதான் உமா. சிவமும் சக்தியும் பிரிப்பற்றது. பாடில் வெண்மை போலவும் நெருப்பிற் சூடு போலவும்,

மணியில் ஒலி போலவும் அமைந்துள்ளது. குணகுணி சம்பந்தமுடையது. "எத்திரம் ஈசன் நின்றான் அத்திரம் அவளும் நிற்பாள்" அவன் தூளி என்றால் அவள் நிறுதூளி ஞானசம்பந்தருக்கு தாளம் கொடுத்தது சிவன். அதற்கு ஓசை கொடுத்தது சக்தி. சக்தியைப் பெண்ணாகக் கொள்வதுண்டு. பெண்மைக்கு முதலிடம் கொடுப்பது சைவம். சக்தி என்பது மிக இனிமையும் அருமையும் வாய்ந்த சொல் உள்ளத்தை உருக்கும் சொல் சி என்பது சிவத்தையும் வ, என்பது சக்தியையும் குறிக்கும் ஒன்றை விட்டு ஒன்று இயங்காதது. அவ்வாறே "தே" என்பது சிவனையும், "வி" என்பது சக்தியையும் குறிக்கும் எனவே சிவனுக்கும் தேவிக்கும் வேற்றுமையைக் காட்டிலும் ஒற்றுமையே மிகுதியும் உண்டு. எங்கெங்கு பார்க்கினும் சக்தியடா அவள் ஏழ் கடல் வண்ணமடா" என்ற பாடல் சக்தியின் வியாபகத்தன்மையைக் காட்டுகின்றது. சிவனுக்குச் "சக்திமான்" என்றும் ஒரு பெயருண்டு. சக்தி எங்கும் பரவியுள்ளாள் என்பதாலேயே இவளுக்குத் திகாம்பரி என்றும் ஒரு பெயருண்டு தெய்வத்தைத் தாயாக வழிபடுவது பாரத நாட்டுக்கு ஒருதனிச் சிறப்பாகும். பேணும் தன்மை கொண்டவள் பெண். நமை ஈன்றதாய் அவள். உலகமாதா புவனம் பதினான்கையும் ஈன்றவள். தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை.

உமா. மகாதேவி, தூர்க்கை, காளி, சரஸ்வதி, இலக்குமி, மீனாட்சி, காமாட்சி. சாமுண்டி, அபிராமி, கல்யாணி, பவானி, மனோன்மணி, முண்டமாலி என்றெல்லாம் பல பெயர்களைக் கொண்டவள் தேவி. இப் பெயர்களுக்கான காரண கதைகளும் பலவுண்டு.

ஆலயக் கருவறையின் மேல் அமைந்துள்ள விமானம். தூபி என்பன கலை அம்சம் கொண்டவை. இது போல அன்னை முத்துமாரியின் தேரும் கலையம்சம் கொண்டவை. முத்துமாரியின் வரலாறு காட்டும் சித்திரங்களை மரத்திலே செருக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். கல்லிலே கலைவண்ணம் கண்ட சிற்பி. மரத்திலே தன் கைவண்ணத்தைக் காட்டிய இச்சித்திரத் தேர் விலைமதிக்க முடியாததாகும். அழகே பிறப்பிடமாகக் கொண்டது தேர். திருவாரூர்த் தேர் என்றால் அது ஒரு அழகுப் பெட்டகம் என்பது கருத்தாகும். "மாதர்" என்றால் அழகு என்பது பொருள். முத்துமாரியும் அழகின் சின்னமாகவே விளங்குகின்றாள்.

தேர் தெய்வீகத் தத்துவங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது. முழுத்தேர், முக்காற்றேர், அரைத்தேர், என மூன்றாக வகுப்பர். ஆலயத் தெய்வத்தின் அம்சங்கள் இத்தேரிலே அமைந்து காணப்படும். இழுக்கும் தேர். நிலைத்தேர், கட்டுத்தேர், சித்திரத்தேர், மூன்றுசில்லுத்தேர், ஐந்துசில்லுத்தேர் என வகைப்படுத்துவர். முத்துமாரியின் தேர் எல்லாரும் கூடிஇழுக்கும் சித்திரத்தேராகும். தேரானது தாமரை மொட்டு அடியில் ஓடுங்கியும் இடையில் அகன்றும் நுனியில் கூராயும் இருப்பது போன்ற அமைப்புடையது. இன்னும் நெருப்பு எரியும்போது அடிப்பாகம் ஓடுங்கியும் நடுப்பாகம் அகன்றும் மேற்பாகம் ஓடுங்கியும் காணப்படும். தேரும் இதுபோலவே அமைந்துள்ளது. பூவினுக்கருங்கலம் பொங்குதாமரை போலத் தேரும் அமைப்பது கருத்துடையதே. அன்பர்களின் இதயத்தையும் தாமரையாகக் கற்பனை செய்வதுண்டு "வெண்டாமரைக் கன்றி நின்றபத் தாங்க என் வெள்ளை உள்ளத் தண்டாமரைக்குத் தகாது கொலோ" என்றார் குமரகுருபரர். சக்தி சோதிவடிவினள்.

தேரின் பாகங்கள் பிரபஞ்சத் தோற்றத்தையும் அதன் பீடம் இருதயத்தையும் குறிக்கும். இதில் தேவி வீற்றிருந்ததும் தேர் ஓடுகிறது. தேர் சரியான பாதையில் ஓட உதவுவது சறுக்குக்கட்டை நமதுவாழ்வுத் தேர் முறையாக ஓடுதற்கு இழுப்பதன் முன் நமது துன்பங்களைச் சிதற அடிப்பதாக தேங்காய் உடைக்கப்படுகிறது. விநாயக பிரார்த்தனையின் பின் தேர் இழுக்கப்படும். விநாயகனை நினையாது சிவனின் தேர்பட்டபாடு யாரும் தெரிந்ததே. "அச்சிவன் உறைரதம் அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா" என்று அருணகிரி பாடியுள்ளார். தேருக்கு வரும்போது தேவி செந்நிற ஆடை அணிகளுடன் வருகிறாள். வீதி சுற்றிவந்து இருப்பிற்குத் தேர் வந்ததும் தேவி தன் கோபந்தணிந்த நிலையைக் காட்ட பச்சை ஆடை, அணிகளை

அணிகின்றாள் இதை பச்சை சாத்துதல் என்பர். தேவிமட்டுமல்ல கோயில் குருக்கள் பூசகர்கள் யாவருமே பச்சையுடை அணிந்திருப்பது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். தேவியின் சினம் விற்பிடித் நீர்கிழிய எய்தன்மைபோல மாறிவிடும். சூரனை வென்ற முருகன் தனது கோபம் தணிந்து இருந்தமலை திருத்தணிகாசலமாகும்.

“புரமடு நாட் - சான்ற நிலத்தேர் பொருமலைத்தேர்

சங்கத் தலைவரு ருட்டினார். என்பது திருவானைக்காப் புராணம். குசி, அஷம் கிகை, தந்தம். சித்திரம், கிலம் என்பன தேரின் உறுப்புக்களாகும் தேரின் அடிஆதாரம் உபாதாரம் எனப்படும். இதன் மேல் 9 தளங்கள் அமையும் ஒவ்வொன்றும் உயரம் குறைந்து குறைந்து செல்லும் அமைப்பைக் கொண்டு தேரை 7 வகையாகப் பிரிப்பர். தேருக்கென பல்வகைப்பட்ட விசேட வாத்தியங்கள் இடம்பெறும். ஒருவரோடு ஒருவர் பழகவேண்டுமாயின் அவரவர் அந்தஸ்துக்கு ஏற்ற இணக்கம் வேண்டும். தெய்வதுணையைப் பெற வேண்டுமாயின் நாமும் தெய்வத்தன்மை பெறவேண்டும். “தேவோ பூத்வா தேவம் யஜேத்” தேவனாய் இருந்து தேவனை வணங்கு என்பது பொருள். தெய்வத்தன்மை மனிதனிடம் மறைந்திருக்கிறது. அதை வெளிக்கொணர வேண்டும்.

சிவனும் சக்தியும் ஒரே தத்துவத்தின் இணைபிரியாத அம்சமாகும். வடக்கேயும் தெற்கேயும் தாண்டவ வேறுபாடுண்டு. சிவதாண்டவத்தி ஆதாரம் முயலகன். அந்த முயலகனாய் மருளை மிதித்துத் தள்ளினாலே அருள் உண்டாகும். சத்தி தாண்டவத்திற்கு ஆதாரம் சிவம். அவள் நிற்கும் இடமெங்கும் சிவம் நிற்கும். இத்தத்துவத்தை முத்துமாரியின் வடக்கு வீதிச் சுவரில் அமைந்த சித்திரம் எடுத்துக் காட்டும்.

தேவியின் அருள்பெற்ற அடியார்கள் அனந்தம் அவர்களுள் ஊமைநீங்கிச் சகலாவல்லி மாலை பாடிய குமரகுருபரர். காஞ்சி காமாட்சி அருள்பெற்ற காளிதாசர், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர், தியானத்தில் இருந்து அம்பிகையோடு மகிழ்ந்து உரையாடி அவள் கருத்தின்படியே வாழ்வை மேற்கொண்ட இராமகிருஷ்ணர். அம்பிகையின் அருளை முழுமையாகப் பெற்று யாவரையும் வியப்படையச் செய்த அபிராமிபட்டர், தேவியின் அருளை முன்வைத்து இராவணனை வெற்றிகண்ட இராமர், நாஸ்திகம் பேசி நடு இரவில் காளிதாசரான திலகர். அம்பிகை வாய்த்தேறலுண்டு. கவிமழை பொழிந்த காளமேகம் இவர்களை விடப்பின்வந்த அடியார்கள் பலர். முத்துமாரி சந்நிதியில் முண்டியடித்து முன் அடியார் தொகை எண்ணிலடங்கா

மனிதன் தெய்வமாகலாம் என்பதுதான் நமது சமயக்கருத்தாகும். இதில்தவறு இல்லை. நாம் வாழ்கின்றோமா, நல்ல உணவு, உடை, சுகபோகம் கிடைத்துவிட்டால் நல்லவாழ்வாகுமா. மனிதன் மானுடஅம்சம் கொண்டவனாக வாழவேண்டும். மணிவாசகர் “வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே” என்று நெஞ்சுக்கு அறிவுறுத்தி நீ வாழவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அன்பு, அறம், தவம், செயல் என்பன போன்றனவற்றை மறந்தவர் பலர், மறவாது ஓரளவுக்கு என்றாலும் கடைப்பிடிப்பவர் சிலரேயாவர். வேதத்தில் விளங்காத சிலவிடயங்களை புராணங்களில் விளங்கிக் கொள்ளலாம். இதிகாசங்களில் தெளிந்து கொள்ளலாம். புராண. இதிகாசம் தெரிந்து கொண்டவர் எத்தனைபேர். ஆகமம் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவது. இதனை உணர்ந்தவர் எத்தனைபேர் எனவேதான் நமது வாழ்வு உடலை வளர்த்து இன்பங்காண்பதாகவே அமைகிறது.

தேர் இழுப்பதால் நாம் செய்து கொண்டவினை அழிக்கப்படுகிறது. இதனாலேதான் தேருக்கு மிகமுக்கியத்துவம் கிடைக்கின்றது. நடக்க முடியாத வயோதிபனும் தேர் இழுக்க முடியாவிடினும். தேர் வடத்தையேனும் ஒருகாற் பிடிப்பதில் திருப்தி காண்கிறான். போஜனத்தால் பசி நோயைத் தீர்க்கிறோம். தேகதிடம் பெறுகிறோம். ஆனால் சக்தி பூஜையால், வழிபாட்டால் சக்திவலு அடையலாம். தேவியைச் சதா காண்கிறோம். கோணலான மனதால் அவளைக் காணமுடியாது. எங்கும் சிவமயம்-சிவசக்திமயம் பராசக்தி அன்புமயம்-அதை அன்பினாலேதான் அடையலாம். நமது துன்பங்களை அழிக்கவே தேவி தேரேறி வருகின்றாள். முத்துமாரி தேர்வடம் பிடித்தவர் அவள் இடம் பிடித்தவராவர்.

அம்மன் வழிபாடு

பண்டிதர். தசவப் புலவர்

ஸ்ரீஸயீ கை. நமச்வாயக் குருக்கள்
கருணையூர்.

இந்து மதத்தில் அம்மன் வழிபாடு மிகப் பழைய காலந் தொட்டே நடைபெற்று வருகின்றது. புதை பொருளாய்வுகளும் சரித்திர வரலாறுகளும் சமய தத்துவ நூல்களும் ஆதாரமாகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் நிகழ்த்தப்பட்ட சிந்துவெளிப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியின் மூலம் சக்தி வழிபாட்டின் தொன்மையை அறிய முடிகிறது. ஹரப்பாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கருவியிர்க்கும் இலச்சினை, சக்தி வழிபாட்டைக் குறிப்பதாக அறிஞர் கூறுவர். இவ்வழிபாடு பூமியைத் தரைப் பெண்ணாகக் காணும் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இக்காரணம் இன்றும் இந்து மக்கள் உள்ளங்களிலிருந்து விலகவில்லை. பூமியைப் பூமாதேவி எனப் பெண்ணாக அழைப்பர்.

பூமி மக்களின் வாழ்வுக்கு வளம் ஊட்டுகிறது. உயிர் வாழ்வை உரமூட்டுகின்றது. குழந்தைக்குப் பாலூட்டிவளர்ப்பவள் தாய். எனவே பூமியும் தாயும் ஒன்றைக் குறிக்கலாம், உடல், உயிருக்கு வாழும் சக்தியைக் கொடுக்கும். பூமியும் தாயும் (சக்தி) பெண்ணென்றே கண்டனர். எனவே சக்தி என்றால் பெண்ணைக் குறிக்கும். பெண் என்றால் சக்தியைக் குறிக்கும். இவ்வாறு இந்து மதத்தில் பெண்மை வழிபாடு அமைந்துள்ளது.

ஹரப்பா காலத்திற்கும் குப்தர் காலத்திற்கும் இடையில் சக்தி வழிபாடு கருத்தூன்றியிருந்ததேயன்றிச் சிறப்பான வளர்ச்சி பெறவில்லை.

சக்தி என்ற கருத்து மக்களிடையே நிலையுன்றி இருந்தது. இக்கருத்தை ஆதரிக்குமாற் போல இருக்கு வேதம் துணை நின்றது. சக்தியை இயங்கு சக்தி இயக்கு சக்தி என வகைப்படுத்தலாம். இயங்கு சக்தியும் இயக்கு சக்தியுமாயுள்ள தெய்வம் சூரியன் அவனுக்குரியது சாவித்திரி மந்திரம் அல்லது காயத்திரி மந்திரமாகும். சவிதா என்னும் சொல்லுக்கு இயக்குபவன் என்பது பொருள் உலகை இயக்குபவன் ஆதலால் இயக்கு சக்தி சூரியனிடம் உண்டு. அவனை இயக்குகின்றவன் உஷையும் அக்கினியுமாகும். உஷை தாயென்றும் அக்கினி காதலி எனவும் போற்றப்பட்டனர். வேத காலத்திலும் சக்தி வழிபாடு இடம் பெற்றிருக்கிறது.

இந்நிலையில் ஆகமங்கள் தோற்றம் பெற்றன. ஆகமங்கள் உருவம் அமைத்து வழிபடும் நிலையை ஊக்குவித்தன. உருவங்களில் சக்திக்குரிய இடப்பாகத்தையும் வரையறுக்கத் தவறவில்லை. அர்த்தநாரீஸ்வரர் உருவம் சக்திக்கு சமபங்கம் கொடுத்த தன்மையை முன் வைக்கிறது. சிவனுக்குரிய நிலையை, உருவ அமைதியை எடுத்துக் காட்டும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள் தோன்றின. இவை சிவனால் அருளப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. சக்திக்குரிய ஆகமங்கள் இருபத்தேழு தோற்றம் பெற்றன. இவை சக்தியால் அருளப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. சிவனுக்கு நவசக்திகள் உண்டு. அவை வாமா, ஜேஷ்ட்டா, ரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூதமணி எனப்படும். இக்காரணத்தால் 9 எண்வரக் கூடிய 27 ஆகமங்கள் தோற்றம் பெற்றதில் வியப்பில்லை.

சிவனுக்குச் சமமான நிலையில் சக்தி அமையும் போது அது பராசக்தி எனப் போற்றப்பட்டது. சக்தி இன்றேல், சிவமில்லை சிவமின்றேல் சக்தியில்லை என்னும் கருத்து வளர்ச்சியினூடு புறச்சமயங்களின் தாக்குதலால் சக்திக்குத் தனி

உரிமை கொடுக்கவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட நிலையாலும் புராணங்களின் செல்வாக்கு நிலையாலும் சாக்தம் என்ற மதம் உருவாகியது. சாக்தமதம் சக்தி ஆதாரம், சிவம் ஆதேயம் எனக்கூறி சைவக் கொள்கையிலிருந்து விலகியது. பெண்ணுக்கு முதன்மை கொடுக்கும் மதமே சாக்தம் ஆகும். சைவம் தத்துவ நிலையில் சக்திக்கு இடம் கொடுத்தது போலச் சாக்தமும் சிவனுக்கு இடம் கொடுத்தது முதன்மை வேறுபாடே இருமதத்திற்கும் வித்தியாசம். பிருங்கி முனிவர் சிவத்தையன்றிச் சக்தியை வழிபடுவதில்லை என்னும் கொள்கையைப் புராணங்கள் எடுத்துக் காட்டிப் ப்ரிவினையை வேறுபடுத்த வரலாறும் உண்டு. அம்மையே சிவனைப் பூசித்த வரலாறும் உண்டு. இவையாவும் சிவனையும் சக்தியையும் இணைத்துள்ளன.

இது இவ்வாறு ஒரு புறமிருக்க சாக்தசமயம் அம்மன் வழிபாட்டை புதிய நிலையில் வகுத்துக் காட்டின. அம்மாள் வழிபாட்டிற்கு மிகமுக்கியமானது கோடுகளால் ஆன யந்திர வழிபாடு ஆகும். அவ்வழிபாட்டில் பலியிடுதலையும் குறிப்பிடுகின்றன. சக்தி வழிபாட்டில் யந்திர வழிபாட்டைச் "சிறீசக்கர பூசை" என்பர். இதனைச் சிறீவித்யோ பாசனை என்றும் குறிப்பிடுவது வழக்கம். இச்சிறீசக்கரம் மூன்று வகைப்படும். அதில் பூப்பிரஸ்தார யந்திரமே இலங்கையில் காணப்படுகிறது. பொன்னம்பல வாணேசர் கோவில் ராஜாரானேஸ்வரி முன்னிலையிலும் நயினை நாகபூஷணி அம்பாள் முன்னிலையிலும் முன்னேஸ்வர ஆலயத்தில் வடிவழகாம்பிகை முன்னிலையிலும் ஸ்ரீசக்கரம் அமைக்கப்பட்டு வழிபடப்படுகிறது. ஸ்ரீசக்கரயந்திரத்தில் எழுதப்பட்ட மந்திரங்களை உபாசிக்கும் போது அது பயன் கொடுப்பதில் பெருமை உள்ளதாகின்றது. அம்பாள் வழிபாட்டில் இரு பிரதான அம்சமாகும். இவ்வழிபாட்டின் அடிப்படையில் சிவனாலயங்களிலும் விக்ரிகங்களின் கீழ் யந்திரம் வைத்து மருந்து சார்த்தப்படுகிறது.

அடுத்த நிலையில் அம்மன் வழிபாட்டில் பலியிடுதல் சிறப்பானதொன்று. கர்ப்பூராதி ஸ்தோத்திரம் என்னும் நூலில் செம்மறியாடு, ஓட்டகம், பூனை, எருமை முதலியவற்றைப் பலியிடும்படி கூறப்படுகிறது. உண்மையில் இவைகளைப் பலியிடுதல் அல்ல இவைகளின் குணங்கள் மனிதனிடத்தில் உள்ளன. அக்கெட்ட குணங்களை மனிதன் பலியிடவேண்டும். அங்கேயே நல்லொளி தெரியும். ஒளியைத் தாங்கியுள்ள தீபம் அம்பாள் எனப் போற்றப் பட்டு திருவிளக்கு வழிபாடும் அம்பாளுக்கே ஆயிற்று.

பாராசக்தியாகிய அம்பாள் அறக்கருணை மூலமும் மறக்கருணை மூலமும் அருள் செய்ய வல்லவள். அதாவது அன்பின் மூலமும் துண்டித்தல் மூலமும் அருள் செய்வாள். அம்மன் வழிபாட்டைப் புராணங்கள் விரிவுபடுத்தின தேவி பாகவதம் அம்பாளுக்கு முதன்மை கொடுத்து அம்பாளின் பல்வேறு மூர்த்தங்களையும் அவற்றுக்குரிய மந்திரங்களையும் சிறப்பித்தன. பராசக்தியின் வெவ்வேறு தோற்றங்களாக கௌரி மனோன்மணி சாமுண்டேஸ்வரி தூர்க்கை மகாமாரி என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் மகாமாரி மார்காசுரனைச் சங்காரம் செய்ததால் அப்பெயர் பெற்றாள் எனக் காரணாகமம் கூறுகிறது. இவளது தலையைச் சுற்றிலும் அக்கினிச் சுவாலைகள் தோன்றும். கபாலம், கத்தி, பாசம், உடுக்கு என்னும் நான்கு ஆயுதங்களை இவள் ஏந்தி நிற்பாள். இந்த அடிப்படையைக் கொண்டே முத்துமாரி வழிபாடும் தோன்றி இருக்கலாம்.

குப்த மன்னர்களே பெண் தெய்வங்களுக்கு விக்ரிகம் அமைக்கும் பாணியைத் தோற்றுவித்தனர். அதன் சாயலாகத் தமிழ் நாட்டில் பெண் தெய்வங்களுக்கு விக்ரிகம் அமைத்தல் முறை பின்பற்றப்படச் சோழர் காலத்தில் மகாமண்டபத்தின் இடப்பக்கத்தில் தெற்கு நோக்கியவாறு அம்மன் சந்நிதிகள் அமைக்கப்பெற்றன. முஸ்லிம்களின் ஆதிக்கம் புகுந்த வேளையில் விஜயநகர நாயக்க மன்னர் காலத்தில் சிவனாலயத்துக்குப் பக்கத்தில் அம்பாள் ஆலயங்கள் தனியாக நிறுவப்பட்டன. இவை ஆகம முறையில் மிச்சிராலயம் எனப்படும்.

கஜபாகு மன்னர் காலத்தில் கிராமிய வழிபாட்டின் அம்சமாகக் கண்ணகி வழிபாடு தோற்றம் பெற முத்துமாரி அம்மன் வழிபாடும் கிராமிய வழிபாட்டில் தன் இடத்தை எடுத்துக் கொண்டது இம்முத்துமாரி காத்த வராயனின் தாயாகவும் காணப்பட்டாள் இவளுக்குக் கரகமெடுத்து நேர்த்திக்கடனை கிராமிய மக்கள் நிறைவேற்றினர். இவள் முத்துமாலையைக் கோபத்தால் வீசியபோது மக்களுக்கு அம்பாள் நோய் தோன்றிய தெனவும் குளிர்த்தி, கரகம் முதலிய நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவேற்றியதால் நோய் தீர்ந்தது எனவும் கர்ண பரம்பரைக் கதையொன்று கூறும்.

பிரதேசத்துக்கு பிரதேசம் கிராமத்துக்குக் கிராமம் அம்மன் வழிபாடு சிறப்புப் பெற்றது. பொதுவாக மக்கள் கரகம், காவடி, குளிர்த்தி என்பவற்றால் வழிபாட்டை நிறைவேற்றுகின்றனர்.

மேற்கூறிய பெண் தெய்வ ஆலயங்கள் சீரும் சிறப்பும் பெற்று ஆகமமுறைப்படியான பெரிய ஆலயங்களாக உருப் பெற்றுள்ளன.

இந்தியாவின் வட நாட்டிலேயே மிகுதியான செல்வாக்கைச் சக்தி வழிபாடு பெற்றுள்ளது. அச் செல்வாக்குத் தென் நாட்டிலும் வலுப்பெற்றது. உதாரணமாக நவராத்திரியைத் தென்னாடு பெற்றுக் கொண்டது. தசரா என்னும் விஜயதசமிப்பண்டிகையை கொண்டாடுவது சான்றாகின்றது.

வடநாட்டில் வாழ்ந்த காளிதாசர், விவேகானந்தர். இராமகிருஷ்ணர் போன்றோர் அம்பாள் உபாசகர்களே. தென்னாட்டில் குமரகுருபரர், அபிராமிப்பட்டர் போன்றோர் தேவி உபாசகர்களே அம்பாள் வழிபாடு இம்மைப் பயன்களைத்தரவல்லன என்பதை "தனம் தரும் கல்வி தரும்" என்னும் அபிராமிப்பட்டர் பாடலால் அறிந்து கொள்ளலாம்.

வழிபாடு என்றால் வழிப்படுதல் என்பது பொருள் உடலையும் உள்ளத்தையும் இறைவழியில் செலுத்துதல் வழிபாடாகும். இவ்வழிபாட்டு நிலைக்கு ஆலயம் சிறந்த சாதனம் படிப்படியாக நாற்பாதங்களும் உடலையும் உள்ளத்தையும் வழிப்படுத்துகின்றன. இதனைச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பர்.

நோன்பு, விரதம், தவம், என்பன ஒரு பொருளையே குறிக்கின்றன. விரமிருத்தலும் சிறந்த வழிபாடாகும். அம்மனுக்கு உரிய சிறந்த விரதம் நவராத்திரியாகும். நல்ல கணவனை பெறக் காத்தியாயினி விரதத்தைக் கன்னிப் பெண்கள் அனுட்டிப்பர். கேதார கௌரி விரதமிருந்து அம்பாள் சிவனை அடைந்ததாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

20ம் நூற்றாண்டில் அம்பாள் வழிபாடு சிறப்பு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். சமரசம் போக்குச் சமயத்தில் ஏற்பட்டதுடன் கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் தினமும் அம்பாள் வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. பாடசாலைகள், வேலைத் தலங்களிலும் நவராத்திரி கொண்டாடப்படுகின்றது. திருவிளக்கை மகா இலக்குமியின் அம்சமாகப் போற்றுவதுடன் வீட்டில் பூஜை அறையில் மகாலக்குமியின் படத்தைப் பிரதிட்டை செய்து வழிபடுகின்றனர்.

தேடி உன்னைச் சரண் அடைந்தேன் தேச முத்துமாரி கேடதனை நீக்கிடுவாய் கேட்டவரம் தருவாய்

க.கணபதீர்ப்பள்ளை
திருப்பணித் தொண்டன்

"ஓம் சக்தி ஓம்"

"அண்டம் கடந்த சக்தி, நான் அணுவுக்கு அணுவான சக்தி
பிண்டம் சமைக்கும் சக்தி எம்மைப் பேணி வளர்க்கும் சக்தி"

என்றார்கள் எம் ஆன்றோர்கள்.

எம்மை எல்லாம் படைத்தும் காத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வரும் உலக மாதாவாகிய ஆதி பராசக்தி மதுரையில் மீனாட்சி, காஞ்சியில் காமாட்சி,
காசியில் விசாலாட்சி, நயினையில் நாகபூசணி, தெல்லிப்பளையில் துர்க்கா
திருமலையில் வீரமாகாளி, அல்வையில் முத்துமாரி என்றும் ஆலயங்கள் அமைத்து
பல்லாண்டு காலமாக நல்லருளாட்சி செய்து வருகின்றா.

இன்று இந்த முத்துமாரி அம்மா சித்திரப் புத்தேரிலே கொலு
விருந்து வீதிவலம் வரப்போகிறா என்பதை அறிந்த சைவ உலகம் களிபேருவகை
கொண்டு பெருமிதம் அடைகின்றது. தாய்க்குத் தாயாக, அம்மாவுக்கு அம்மாவாக,
அபிலைக்கு ஆதாரியாக, சவலைக்குச் செவிலியாக, அகதிகளுக்கு புகலிடமாக
வந்தாரை வரவேற்றுத் தன்னடியார் மனதிலே புகுந்து யாவரையும் கண்கலங்க
விடாது கண்காணித்து கவலைகள் தீர்த்து களிசூர வைக்கிறா

மூசிக வாகனம் முன்வர மயில் ஏறும் மைந்தன் பின் தொடர
தான் நடுநாயகியாய் மங்கள வாத்தியம் வாணைப் பிழக்க, தெய்வப் பிராமணர்கள்
வேதகானம் பகர பக்த அடியார்கள் ஓம் சக்தி ஓம் ஓயாது உச்சரிக்க பரவச
நிலையில் உள்ளோர் ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்கி

ஆத்தாளை அண்டமெல்லாம் பூத்தாளை, எம்மை எல்லாம்

காத்தாளை அபிராம வல்லியை என்றும்

நன்றே செயினும் பிழையே வரினும் யாம் அறிவது

ஒன்றேனும் இல்லை என்றும் ஆனந்தக் கூத்து

ஆடி பூமாரி சொரிகின்றார்கள். அம்பிகை தேரில் அமர்ந்து காட்சி கொடுத்தும்

பிரதம சிவாச்சாரியார் கற்பூர தீபம் காட்டி கட்டியம் கூறி கைமணி அசைய கனக
மணி அணிந்த முத்துமாரி அம்பாளின் தேர் நிலையிலிருந்து மெல்ல மெல்ல அசைகிறது
தேரில் பொருத்தப்பட்ட 108 மணிகளும் கணீர் கணீர் என்று ஒலிக்கின்றது. வடம்
பிடிப்பதற்காக எல்லோரும் ஓடிஓடி இடம் பிடிக்கிறார்கள். சிறு சிறு குன்றுகளாக
இருந்த தேங்காய் குவியல்கள் துன்ப மெல்லாம் தொலையட்டும் துயரம் விலகட்டும்
பீடையும் பிணியும் பிந்தாமல் ஓட்டும் தானமும் தரணியில் நிலைக்கட்டும் சாந்தமும்
சமாதானமும் சல்லாபம் ஆட்டும். மாத மும்மாரி பொழிந்து மாநிலம் வாழட்டும்
என்று ஒலித்துச் சிதறுகின்றன.

சித்திரத் தேரின் அசைவைக்கண்ட மெய்யடியாரெல்லாம்
"சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு திரண்டுந் திருவார்த்தை பேசி இன்னிசை
வீணையர் யாழினர் ஒருபால், இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்,
தொழுகையர் அழுகையர், துவள்கையினர் ஒருபால், சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர்
ஒருபால், கீதங்கள் பல பாடி வணங்கி நிற்க வானகத் தேவர்கள் இந்தக் காட்சியைக்
கண்டு யாமும் பூவுலகம் (அல்வாய் வேவிலந்தை) சென்று வணங்க வேண்டுமென
அவாப்படுகின்றார்.

மண்ணகத்தே வந்து வாழச் செய்வாயே
கண்ணகத் தேனின்ற களிதரு தேனே கடலமு
தே க்கும்பே விரும்பும் அடியார்
எண்ணகத்தார் உயிர் ஆனாய் என்று
பெருமுச்சு வீடுகிறார்கள்

நாற்றாண்டு காலமாய் பாவனையிலிருந்த சிறுதேரை மூத்தவருக்குக் கொடுத்து முன்னனுப்பி நடுவில்தானும் பின்னே வேலவரும் நகரும் காட்சியைக் கண்ட அடியார்கள் அம்மா தாயே பராசக்தி உடையாள் உன் நடுவிலிருக்கும் உடையான் நடுவுள் நீ இருந்து அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்பது போல் அடியார் நடுவிலும் நீ இருந்து அருளைப் புரியாய் என்று இறைஞ்சி வேண்டுகின்றார்கள்.

தேர் மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து பிரமசந்தி இந்திரன் சந்தி முதல் ஈசானம் சந்தி ஈநாக எல்லா இடங்களிலும் தரித்து நின்று திக்குப் பாலகருக்கு நைவேத்தியம் படைத்து தூபதீபம் காட்டி அஞ்சலித்து பலிகொடுத்து ஈற்றில் தமது இருப்பிடத்திற்கு வருகின்றது. குருக்கள் ஐயா மணி ஒலிக்க பக்த அடியார் மனமெல்லாம் மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதிர்ந்து கைதான் தலை வைத்து கண்ணீர் ததும்பி உள்ளம் வெதும்பி உவக்க பெருமாட்டியை வாழ்த்தும் காட்சியை காண இந்த இரு ஊனக் கண்களும் போதாது போதாது ஆயிரம் கண்களுள்ள அகங்கார மாரியே என்று அங்கலாய்கிறார்கள்.

இருப்பிடம் வந்தபின் திரை போடப்படுகிறது. அகங்கார மூர்த்தியாய் தேரில் வந்த அம்பிகையை சாந்தசொருபியாக மாற்றப்படுகிறது பச்சை சாத்தல் நடைபெறுகின்றது.

நாடு வளம் பெற வேண்டும், பசியும் பட்டியும் பறந்தோட வேண்டும் பசுமைப் புரட்சியினால் மாதம் மும்மாரி பொழிய வேண்டும். என்பதற்கமைய பெருமாட்டிக்கு அணிகலன் எல்லாம் பச்சை மலர்மாலை எல்லாம் பசுந் தளிர்களாக (வேம்பு வில்வம், நொச்சி, மாவிலங்கை, துளசி, அறுகு, கிள்ளை, வில்வம், நெல்லி என்பவற்றால் கதம்ப மாலையாக்கப்பட்டு அணியப்படுகின்றது. பச்சை குங்குமம், குடை, கொடி, ஆலவட்டம் என்பனவும், சிவாச்சாரியர்களும் பச்சைப் பிதாம்பரம் அணிந்து காட்சி கொடுப்பதை எப்படி வர்ணிப்பது என்பதை விளக்க முடியவில்லை. எம் பெரியாழ்வார் கூறுவது போல் பசுமைமாமலைபோல் மேனி பவளவாய் என்றே தோன்றுகிறது. திரைநீக்கம் செய்ய கற்பூரதீபம் காட்டி ஆலாத்தி காட்டுகிறார்கள். ஆலாத்தியின் போது அதற்குரிய இசையை மங்கள வாத்தியக்காரர் மேளத்திலும் நாக சுரத்திலும் தங்கள் வித்துவ தன்மையை வாசித்துக்காட்டுகிறார்கள்.

அம்பாளின் அற்புதங்கள் பலவாக இருந்தாலும் சிலவற்றை மறக்க முடியாமல் தருகின்றோம். அல்வையூர் இந்து இளைஞர்களால் தீர்த்தத் திருவிழாவன்று இரவு வசந்தவிழா என்ற பெயரில் ஊரவர்களிடமெல்லாம் பணம் சேர்த்து ஒரு கலை நிகழ்வை விடியுமட்டும் நடத்தி வருவது வழக்கம் 1988ம் ஆண்டும் இதற்கென்று எல்லாப் பணிகளையும் ஒழுங்குசெய்து கொண்டிருந்தார்கள். நாட்டில் சீர்கெட்ட நிலை காரணமாக உடனடியாக 48மணிநேர ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. இதனால் எல்லாம் தடைப்பட்டது. ஒரு கிழமைக்குள் இளைஞர்கள் எல்லாம் ஒன்றுகூடி மாற்று வழிக்குக் கலந்துரையாடினார்கள். பலரும் பல விதமான விருப்புகளைச் சொல்லாடினார்கள். அம்பாள், அன்றைய இளைஞர் தலைவராக இருந்த செல்வன் நவ, அருளின் மனத்திலே உள்ளார்ந்து விழா செய்வதற்கு என்று சேர்த்த பணம் பலஆயிரமாக இருக்கிறது. இதைக்கொண்டு தெல்லிப்பளை தூர்க்கை அம்மன் வாசலிலிருக்கும் நுழைவாயில் போல் ஒன்றை இங்கேயும் அமைத்தால் மிக நல்லாக இருக்கும் என்று முன் மொழிய இன்றைய தலைவர் திரு.பரமேஸ்வரன்

வழி மொழிந்தார். மறு பேச்சு ஒன்றுமில்லாமல் அனைவரும் ஓரே மனத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதி விரைவாக செயல்பட்டு எல்லோருடைய சிரமதானத்தினாலும் ஒரு வீர சாதனையாக நுழைவாயிலில் கோபுரம் வடிவமைக்கப்பட்டது. பத்தாம் திருவிழாவன்று குடமுழுக்குச் செய்து மகேஸ்வர பூசையும் நடத்தப்பட்டது. கலைநிகழ்வுகள் காதிற்குக் குளிர்ச்சியாக மட்டுமிருந்து மறைந்துவிடும். ஆனால் பிரதான வீதியிலே ஆலய முகப்பிலே அமைந்த இந்த கோபுரம் கண்களுக்கும் கருத்துக்கும் காட்சி கொடுக்கும் அரும் பெரும் கலைப் பொக்கிசமாக காட்சி அளித்து தெய்வீக உணர்வை ஊட்டுகிறது. வீதி வழி செல்லும் யாவரையும் விதி விலக்கில்லா வணங்கவும் வைக்கிறா.

1989ம் ஆண்டு இந்திய அமைதிப்படையை ஆலய சுற்றுப்புறத்தில் உள்ளே வரவிடாமல் தடுத்தும் இந்த நுழைவாயிலே ஆலயத் தலவிருட்சமான இலுப்பை மரத்தடியில் பக்த அடியார்கள் உதயபூசையில் வணங்கிவிட்டு ஆறாமர நிற்கிறார்கள். விடயம் விளங்காத இராணுவத்தினர் வேட்டு வைக்கிறார்கள். அம்பாள் இலுப்பையில் அமர்ந்து எல்லா வேட்டையும் தானே தாங்கிக் கொள்கிறா. ஒரு இராணுவம் உள்ளே வர வைக்கிறார். அவன் வைத்த வேட்டு பின் பாய்ந்து அவனையே தாக்கிறது. அவனே இரையாகின்றான். விழுந்து துடித்து மடிகின்றான். மற்றைய படையணிகள் பயந்து "ஜெகன் மாதா", "ராம் லீலா" என்று ஏதேதோ இந்தி மொழியில் சொல்லிக்கொண்டு இடம் மாறி வெளியேறுகிறார்கள்.

1994ம் ஆண்டு தீர்த்த உற்சவம் அம்பாள் அதிகாலை 5.00மணிக்கே புறப்பட்டு 6.00 உதயநேரம் இன்பருட்டி கடற்கரையில் நிற்கிறா. ஆர்த்த பிறவி துயர் கெட அடியார்களெல்லாம் தீர்த்த மாட புனித நீரிலே இறங்குகிறார்கள். திமர் என்று ஒரு யுத்தக்கப்பல் கண்ணுக் கெட்டிய தூரத்தில் தென்படுகிறது. ஆலய ஒலி பெருக்கி அலறுகிறது. இவ்விடத்தில் ஒருவரும் நிற்க வேண்டாம் கடற்படை வெடி வைக்கும் வெளி ஏறுங்கள் வெளியேறுங்கள் என்று

பக்த அடியார்கள் எல்லாரும் பதை பதைக்கிறார். அம்மா தாயே பராசக்தி மகிதா சுரனை அழித்தவளே அபிராமிப் பட்டரை காத்தவளே எம்மை காத்தும் அருளுமம்மா. கொடியேறி பதினைந்து நாட்களும் ஒரு சிறு துன்பமுமின்றி உன் வேடிக்கை எல்லாம் கட்டினாய் ஒருநேர உணவுண்டு உனை வாழ்த்தி தவமிருந்தோமே ஏன் அம்மா இன்று இந்த அவலம். தீர்த்தம் என்றால் அருளால் அல்லவா என்று ஒரு பக்கம் மனவேதனையாகவும், மறுபக்கம் அம்மாவின் சோதனையாம் என்றும் அலறுகிறார்கள். நம்பினார் கெடுவதில்லை நன்கு மறைத்தீர்ப்பு அம்பிகையை கைதொழுதால் அதிகவரம் பெறலாம் என்று அன்று பாரதி மொழி பொய்க்கவில்லை ஐந்து நிமிட இடைவெளிக்குள் வானம் கறுக்கிறது இடி முழங்குகின்றது மாருதம் சுற்றியடிக்கிறது. திமர் புயல் மழை (அருள்மழை) சோ சோ என்று பெய்கிறது அம்பாளின் கருணையால் அம்பாளின் அடியார்களை கடற்படை பார்க்க முடியாமல் மழைப்புசார் வேலிபோல் மூடுகிறது.

இவை எல்லாம் அன்னை முத்துமாரியின் கருணையல்லவா இந்த நிகழ்வை என்றும் நினைவு கூர்ந்தாலும் எமது உடம்பெல்லாம் புல்லரிக்கின்றது. எம்மை அறியாமலே கண்ணீர் உருகுகின்றது.

அம்பாளின் திருவருளால் எல்லாம் இனிது நடைபெற ஆதி பராசக்தியை வேண்டி இறைஞ்சுவோம்.

நன்றி

புகலிடம் பிற்தொன்றில்லை

ச.வ்நாயகமூர்த்தி
சிரேஷ்ட போதனாசிரியர்
யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.

மணிவாசகரால் அருளப்பட்ட திருவாசகம் உருக்கத்துக்குப் பெயர் போனது. தமது ஊனினை உருக்கி, உள்ளொளி பெருக்கி, உலப்பிலா ஆனந்தமாயச் தேனினைச் சொரிந்த பெருங்கருணை வள்ளலை நினைந்து உருகி. அடிகள் அருளிய வாசகங்கள் ஒதுபவர்களையும் கேட்பவர்களையும் ஒருசேர உருக்குந்தன்மையன. இதனால் 'திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்துக்கும் உருகார்' என்ற அனுபவ மொழியும் எழுந்தது. இறைவனது பெருங்கருணையினாலே தமக்கு எளிதாகக் கிடைக்கப்பெற்ற திருவருளை நினைந்தும், அருளாரமுதம் வழங்கிய அண்ணலைப் பிரிய நேரிட்டதை நினைந்தும், அடிகள் நைந்து நைந்து உருகுகின்றார். அவ்வுருக்கத்தின் வெளிப்பாடு மணிவார்த்தைகளாக மலர்ந்தது. யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடைய பெரும்பொருள் தானே எழுந்தருளிவந்து ஒன்றுக்கும் பற்றாத தம்மையும் "வா வா" என்று வலிந்து - அறைகூவி - ஆட்கொண்ட பெருங்கருணையினை அடிகள் பாடிப் பாடிப் பரவசமுறுகின்றார். தமது பக்குவக் குறைவையும் இறைவனது கருணையின் பெருமையையும் நினைந்து அப்பெருமானை வேண்டும் போதும் பரிபூரண சமர்ப்பண நிலையிலே அடிகள் விண்ணப்பிக்கும் பாங்கினை அவரது திருவாக்கினூடாகப் பார்ப்பதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அதி உயர்ந்த பக்குவநிலை சித்திக்கப்பெற்ற அடியவன் ஆன்மசாதகன் - தனது பக்குவநிலை போதாது என்றே ஏங்குவான். உயர்ந்த பக்குவசாலிகளோடு தன்னை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத் தவிப்பான். அன்பின் திருவடிவமாகிய மணிவாசகர் தம்மை மிகுதியும் தாழ்த்திப் பேசுவார்.

"நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேனை

"ஊர் நாயிற் கடையேன்" "நாயேன்

"ஒன்றும் போதா நாயேனை"

என்று நாயினும் கடையவனாகத் தம்மை குறிப்பிடுவார். தனது தலைவனை எவ்விடத்தும் இனங்கண்டு கொள்ளல், அவனிடம் - அவனிடமே எப்போதும் நம்பிக்கை வைத்திருத்தல் ஆகிய நாயின் விசேட குணஇயல்புகள், ஓர் ஆன்மசாதகனிடமும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். தனது தலைவனாகிய இறைவனை எங்கும் எப்போதும் தரிசித்தல். அவனிடமே தன்னை ஒப்புக்கொடுத்திருத்தல் ஆகிய அதிஉயர் பக்குவ நிலைகள் அவனிடம் அமைந்திருத்தல் அவசியம் என்ற நிலையினை வலியுறுத்தும் வாக்குகள் இவை. மேலும் "வன்னொஞ்சக் கள்வன்", "இரும்பு தருமனத்தேனை", "மனலலியன்" என்பன போன்ற வாக்குகள் தம் உள்ளம் உருகவில்லையே என்று அடிகள் தவிப்பதை எடுத்துக் காட்டுவன.

அன்பு நிலையில் அதி உயர்ந்த அடியவர்களோடு, அடிகள் தம்மை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கசிந்துருகுவதையும் பல இடங்களில் காணலாம். உனது மெய்யடியார் கூட்டத்தினுள்ளே புகுவதற்குக்கூட எனக்குத் தகுதியில்லை "புகவே தகேன் உனக் கன்பருள் யான் என் பொல்லா மணியே தகவே யெனையுனக் காட்கொண்ட தன்மையெப் புன்மையரை மிகவே யுயர்த்தி விண்ணோரைப் பணித்தி அண்ணா அமுதே நகலே தகும்எம் பிரான் என்னை நீ செய்த நாடகமே"

என்று உருகுவார். உனது மெய்யடியார்கள் உனது திருநாமத்தைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே உருக ஆரம்பித்து விடுவார்கள். பள்ளத்தை நோக்கி வெள்ளம் பாய்வது போல், மலையிலிருந்து கீழ்நோக்கி ஆறு குதித்துக் கொண்டு பிரவாகிப்பதுபோல், பதைபதைத்து உருகுவார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் உன் அருளை வேண்டி நிற்க ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை ஆண்டு கொண்டாயே. அதற்குப் பின்னராவது நான் உருகவேண்டுமே. எனது உள்ளம் மட்டுமல்ல உள்ளந்தாள் தொட்டு உச்சி பரியந்தம் நான் உருகியிருக்க வேண்டும் கண்ணீர் வெள்ளம் பொழியவேண்டும் என் மனமோ கல். கண்களோ மரத்தாலே செய்யப்பட்டவை.

“வெள்ளந்தாழ் வீரசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்

பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்

பள்ளந்தாழ் உறுபுனலிற் கீழ்மேலாகப்

பதைத்துருகும் அவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்கு

உள்ளந்தாள் நின்று உச்சி யளவும் நெஞ்சாய்

உருகாதால் உடம்பெல்லாங்கண் ணாய்அண்ணா

வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாக்

கண்ணினையும மரமாம் தீவினையினேற்கே”

எனப் புலம்பித் தவிக்கிறார்

உன் மெய்யடியார்கள் “பழுத்த மனத்தடியார்கள்”, அவர்கள் உன்னோடு கலந்து கொண்டார்கள். நான் என் செய்வேன் என்கின்றார். அன்புடமைக்கு உரைகல்லாக கண்ணப்பனாரது அன்புநிலையையே எடுத்துக்காட்டி தகுதிக் குறைவிலே தமக்கொப்பார் யாருமில்லையென்றும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

“கண்ணப்பன் ஓய்பதோர் அன்பின்மை கண்டின்

என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும் ஆட்கொண்டருளி

வண்ணப் பணித்தென்னை வாரிவன்ற வான்கருணைச்

கண்ணப் பெண் நீற்றற்கே சென்றாதாய் கோதமர்யீ.

தமது அன்புநிலை போதாது என்று அதிதீவிரமாய்த் தம்மையே தாழ்த்திக் கொள்வார். தமது மனத்தையே “பிணநெஞ்சே” என விளிக்கின்றார். செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாது சடம்போலே கிடத்தலால் பிணம் என வைது விடுகின்றார். கிடைத்தற்கரிய பொருள் தானே வந்தது. வழிநின்று அருளாரமுதம் வழங்கியது. அது பின்னர் என்னை விட்டு நீங்கிவிட்டது. நீ அதனை நினைந்து ஆடவில்லையே. உருகிப்பாடவில்லையே.

“ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான்கழற் கன்பிலை என்புருகிப்

பாடுகின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்

குடுகின்றிலை குடுகின் நறுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே

தேடுகின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன்றறியேனே”

என இடித்துரைக்கின்றார்.

என்னை ஆண்டு கொண்டருளி, பின்னை ஒளித்து உன்னை மறைத்துக் கொண்ட என்மணியே! நான் பாடவில்லையே, பணியவில்லையே அலறித் திரியவில்லையே. “சிவன் எவ்விடந்தான் எவர் கண்டனரென்று ஓடித்தேடவில்லையே என்று தவிக்கின்றார். தவிப்பின் எல்லைக்கே சென்று,” பொய்யனேன் அகம் நெகப் புருந்த முதூறும் புதுமலர்க்கழலினையடி பிரிந்துங் கையனேன் இன்னும் செத்திலேன் என்று செத்திலாப்பத்து, உன்னுடைய திருவருள் எனக்கு இங்கே இல்லாதொழியின் வாழமாட்டேன் என்று வாழாப்பத்து போன்ற பதிகங்களையும் அருளிச் செய்கின்றார்.

இறைவனை வேண்டும் போது கூட தமக்கேயரிய தனிஉயர் நிலையிலே வேண்டுகின்றார். பக்குவம் இல்லாத எனக்கு நீ திருவருள் மழை பொழிந்தனை.

அதன் அருமையை உணராத பாத்திரம் நாயினேன். உன்னிலே என்ன குறை இருக்கிறது

“என்னால் அறியாய் பதமத்தநாய் யானதறியாதே கெட்டேன்
உன்னால் ஒன்றாய் குறைவில்லை உடையாய் அடிமைக் காரின்பேன்
பன்னாய் உன்னைப் பணிந்தேத்தும் பழைய அடியாரொடுங்கடா
தென் நாயகமே நிற்பட்டிங் கிருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே”

என்று பரிதவிக்கிறார்.

அதி உயர்ந்த அன்புநிலை கைவரப்பெற்ற அடியார்கள் வீட்டுநெறியைக் கூட வேண்ட மாட்டார்கள். அந்த வெற்றிப் பாட்டினை கூடும் அன்பினில் கும்பிடலேயன்றி வீடும் வேண்டா விறலினை - திருவாசகம் தெளிவாகக் காட்டிநிற்கிறது.

“நாடகத்தால் உன்னடியார் போல்நடித்து நான் நடுவே
வீடகத்தே புகுந்தீடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றருகத் தந்தருள் எம் முடையானே”

“உன் வாகழற்கன்பெனக்கு நிரந்தரமாயருளாய்” என்றெல்லாம் வேண்டுகல் செய்கின்றார். உற்றார் உறவினர், கற்றார், கல்வி என எவரையும் எதனையும் உதறித் தள்ளி “உன்குரை கழற்கே கற்றலின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே” என விண்ணப்பிப்பார். வேண்டேன் புகழ், வேண்டேன் செல்வம் வேண்டேன் பிறப்பிறப்பு, என்று எல்லாவற்றையும் வெறுத்து ஒதுக்குகிறவர்.

“கையால் தொழுதான் கழற்சேவடிகள் கழமத் தழுவிக்கொண்டு
எய்யா தென்றன் தலைமேல் வைத் தெம்பெருமான் பெருமானென்று
ஐயா என்றன் வாயாலரற்றி அழல்சேர் மெழுகொப்ப
ஐயாற் றரசே ஆசைப்பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே”

“உனது பேராயிரமும் பரவித்தீரிய வேண்டும்”

“முத்தா உன்றன் முகவொளி நோக்கி முறாவல்

நகை காண அத்தா சால ஆசைப்பட்டேன்”

“பவளத்திருவாயால் அஞ்சேல் என்ன ஆசைப்பட்டேன்”

என்றெல்லாம் பன்னிப் பன்னி “ஆசைப்பத்து” அருளுகிறார்.

“நான் குற்றமுடையவன், உனது திருவருளைப் பெறவும், பெருமையை உணரவும், பக்குவமற்ற பாத்திரம் என்று என்னை நீ தள்ளிவிடவேண்டாம். நான் தளர்ந்தேன். என்னைத் தாங்கிக் கொள்வாய் என்று நீத்தல் விண்ணப்பம் அருளுகின்றனர். நான் உன்னுடைய பொருள் - உடைமை. நீ என்னை விற்றுக்கொள். ஒற்றிலை ஆனால் என்னைக் கைவிட்டுவிடாதே என்று உருக்கமாக வேண்டுகின்றனர். நான் உனது அடைக்கலப்பொருள். என்னைக் கைவிட்டு விடாதே. என்று அடைக்கலப்பத்து என்று ஒரு பதிகமே அருளியிருக்கின்றனர்.

எம்பெருமானே! என்னை ஆள்வானே! என்னைப் பண்டைக் கொடுவினை நோய் பீடித்து வருத்தினால் எனது உடையானாகிய உன்னைத்தவிர யார் என்னைக் காக்க வல்லவர்? என்னை நோக்குவார் யாரே? என் நான் செய்கேன்? எங்குப் புகுவேன்? யான் பிழைத்தால் நீ பொறுக்க வேண்டாவோ? ஒன்றும் போதா நாயேனை நீயே அன்று வந்து ஆண்டு கொண்டாயே. அப்பெருங்கருணை இப்போது இல்லாது போய் விட்டதோ? மலை போன்ற எனது குற்றக் குவியலையெல்லாம் குணமலையாக

நீ கொண்டால் உனக்கு என்ன குறைவந்துவிடும்? "குன்றேயனைய குற்றங்கள் குணமாமென்றே நீ கொண்டாய் என் தாள் கெட்டதிரங்கிடாய் என்று விண்ணப்பிக்கின்றார். தம்மையே இறைவனிடம் சமர்ப்பித்து விடுகிறார். நீஎன்னை ஆண்டு கொண்ட அன்றே - அப்போதே - எனது உடல், பொருள், ஆவி எல்லாவற்றையும் உன்னுடையவனாக ஏற்றுக்கொண்டாய். இனி எனக்கென எதுதான் உண்டு? நீ நல்லது செய்வாயோ அல்லது செய்யவில்லையோ, எனக்கு எப்படித் தெரியும்? எனக்கு என்ன அதிகாரம், தகுதி இருக்கிறது? உன்வசமே எல்லாவற்றையும் ஒப்புவித்திட்டு இருப்பதேயல்லாமல் இவற்றையெல்லாம் ஆராபந்து பார்ப்பதற்கு உனது அடிமையாகிய எனக்கு என்ன தகுதியிருக்கிறது? உன்னைத் தவிர எனக்குப் புகலிடம் பிறிது எதுவுமில்லை. நான் உன் அடைக்கலப் பொருள். என்னைப் புறம் போக்கிவிடாதே.

**“போற்றியோம் நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்குகின்றேன்
போற்றியோம் நமச்சிவாய புகலிடம் நிற்தொன்றில்லை
போற்றியோம் நமச்சிவாய ஸுறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோம் நமச்சிவாய சயசயபோற்றி போற்ற”**

என்று அடிகள் வேண்டுகின்றார். இதுபரிபூரண ஆன்மநிவேதனம் திருவாசகம் எழுந்த காலந்தொட்டு, அது வழிபாட்டுத் திருநூலாகவும், வழிகாட்டுந் திருநூலாகவும் நமக்கு அமைந்து வந்துள்ளது. துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் கூறுவது போன்று அதுசுட்டும் பொருள் - வாசகத்துக்கு வாக்கியப் பொருள் - சிவபரம்பொருளே. நாமும் திருவாசகத்தை ஒதி அதுசுட்டும் பரம்பொருளை வேண்டி உய்தி பெறுவோமாக.

பிரார்த்தனை

பிரார்த்தனை என்பது யாசிப்பதல்ல. இது ஒவ்வொருவரீயமுள்ள தெய்வத்துவத்தை உணர்ந்து எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளின் பெருமையை அவுபவித்து ஆனந்தத்தில் திளைத்தலேயாகும். இதயபூர்வமில்லாத பிரார்த்தனை பிரார்த்தனையேயாகாது. இதயமற்ற வார்த்தைகளை ஆண்டவன் கேட்கமாட்டார். வார்த்தைகளே இல்லாத இதயத்தாய்மையை அங்கீகரிக்கலாம். இதயத்தாய்மையே பிரதானமானது. இறைவனை "ஹிருதயேசன்" என்று குறிப்பிடுவதன் கருத்து என்னவென்று சிந்தித்துப்பாருங்கள். எவரை தாஷித்தாவும் இறைவனைத் தாஷித்ததாகவே ஆகும். எவரிடம் அன்பு பாராட்டினாவும் அது ஆண்டவனிடம் அன்பு பாராட்டியதாகும்.

~ பாகவான் பரபா~

இறைவனின் திருநடனம்

செல்வ்.பாலபரமேஸ்வர வேலுப்பிள்ளை
அம்மாய்

மங்கள வடிவினனாகிய இறைவனது நடனத் தோற்றம் இயக்கத்திற்கும், அசைவுக்கும் ஓசை ஒலிக்கும் ஆதாரமானது அஃது இசையையும் நடனத்தையும் உண்டாக்கும் அற்புத வடிவம். சிவம் உயிர்போன்று இருந்து இயக்குவதால் உலகங்களும் ஜீவராசிகளும் இயங்குகின்றன என்பதையே நடராஜ வடிவம் கூறுகின்றது.

'உடல் போன்றது எல்லாம்

உயிர் போன்றது சிவம்' சிவம் நீங்கி நின்றால் யாவும் சவம். உலக இயக்கம் தான் பஞ்சகிருத்தியம். படைத்தல் முதலாய ஐந்தொழில்கள் சிவம் உயிர்போல நின்று உலகம் யாவற்றையும் இயக்குகின்றது. இதுவே இறைவனின் திருநடனம், திருக்கூத்து எனப்படும். பஞ்சகிருத்தியங்கள் புரிவது இறைவனாற்றான் முடியும். இவை இறைவனுக்கு விளையாட்டாகும்.

"உலகம் யாவையும் தாமுள ஆக்கலும்

நிலை நிறுத்தலும், நீக்கலும் நீங்கலா

அலகிலா விளையாட்டுடையார்" எனக் கம்பராமாயண முதற்பாடல் வருகிறது.

"ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே

உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே" அப்பர் தேவாரம்.

"ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய், அருள் தருவாய் போக்குவாய்" எனக் கூறுகிறது மணிவாசகம். பெரியபுராணம் பாடிய சேக்கிழார் நாயனார் தமது திருப்பாடலில் முதலாவதாக, உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதுதற்கு அரியவன்" எனத் தொடங்கி "மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்" என இறுதிப்பாடலில் பெரியபுராணம் பாடிமுடிக்கின்றார். உலகெலாம் என்று தொடங்கி உலகமெலாம் என்று முடியும் பெரியபுராணம் இறைவனே யாவுக்கும் தொடக்கமும் முடிவும் என்பதைக் கூறுகிறது.

"போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்

போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்"

எனப் போற்றுகிறார் மணிவாசகர்.

தோற்றம் - படைத்தல், போகம் - காத்தல், ஈறு - அழித்தல், காணாமை - மறைத்தல், ஆட்கொள்ளல் - அருளல் இவை ஐந்தொழில்கள் படைக்கப்பட்டன யாவும் காக்கப்படவேண்டும். அவை அழியவும் வேண்டும். எனவே ஐந்தொழிலையும் ஆற்ற இறைவன் ஒருவனாலேதான் முடியும். இந்த நிகழ்வே திருநடனம் இதனை ஆடுபவர் நடராஜப்பெருமான். ஆட்டத்திற்குத் தாளம் போடுபவள் பராசக்தி (சிவசக்தி) அம்மையின் தாளம் பிசகினால் அப்பனின் ஆட்டம் பிழைத்தாவிடும். நடனம் பிழைத்தால் உலக இயக்கம் மாறிவிடும் இதனால் அம்மையின் பக்கமே இறைவனின் பார்வை நிலைத்திருப்பதை

"மாதொருபாகம் நோக்கி மன்னு சிற்றம்பலத்தே

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அற்புதக் கூத்தாடும் நாதன்" என சேக்கிழார் பாடுகிறார்.

பஞ்சகிருத்திய நடனம் நிகழும் இடம்.

மண்ணுலகில் உயிர்கட்கு அநுக்கிரகம் செய்யும் வண்ணம் இறைவன்

எழுந்தருளியுள்ள இடம் சிதம்பரம். இங்கே சிற்சபையில் எக்காலமும் திருநடனம் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

“சிதம்பரம் ஆகாயத்தலம்

சித் + அம்பரம் - சிதம்பரம்

அம்பரம் - அம்பலம் - சிற்றம்பலம் அம்பரம், அம்பலம் இரண்டும்

பரவெளியாகிய ஆகாயத்தையே குறிக்கும். நம் இருதயகமலத்தில் சிதாசாமாகிய பரவெளி அமைந்துள்ளது. இதுவே அனைத்திற்கும் ஆதாரம், பூதாகாசம், சித்தாகாசம், சிதாசாமம் என மூன்றுள். புறத்தேயுள்ள பூதாகாசம் எவ்வளவு விரிவானதோ இருதயத்திலுள்ள ஆகாசமும் விரிவானது. பிரபஞ்ச முதற்காரணமாகிய சுத்தமாயை அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை நிற்பதுபோல சித்தாகாசமும், சித்தாகாசத்துள் சிதாசாமும் வியாபித்துள்ளன.

ஆகாயத்தினின்று வாயுவும், வாயுவினின்று தேயுவும், தேயுவினின்று அப்பும், அப்பினின்று பிருதுவியும் தோன்றும் என்பதை சமயமும் பௌதிகமும் கூறுகின்றன. பரம்பொருளாகிய பிரபஞ்சம் நம்கண்களின் முன், மண், நீர், நெருப்பு காற்று, என்ற நான்கு பூதங்களும் அருவுருமாகிய பூத ஆகாயத்திலிருந்து தோன்றியனவே

பஞ்சகிருத்தியம் நிகழ்த்துவதுயார்?

படைத்தல் முதலாகிய ஐந்தொழில்களையும் இறைவன் தான் தனித்து நின்று செய்கின்றதா? தோற்றக் கிரமத்தை நோக்கும் போது சிருஷ்டியானது தூலதிருஷ்டி, சூக்குமசிருஷ்டி என இரண்டாகும். ஐந்தொழில்களும் ஐம்பூதங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையன. அருவுருவமாகிய ஆகாயத்தினின்று உருவபூதங்களும் நிஷ்கள சகல வடிவினாகிய சதாசிவமூர்த்தியிலிருந்து மகேஸ்வரன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமா ஆகிய சகலமூர்த்திகள் நால்வரும் தோன்றுவர். பிருதுவி தத்துவத்தில் வியாபித்து நிற்கும் உலகங்களை பிரம்மா படைக்க நீரில் தோன்றிய விஷ்ணு காக்கின்றார். அக்கினி புவனத்தில் இருக்கும் உருத்திரர் அழித்தல் தொழிலைச் செய்கின்றார். வாயு புவனத்தில் இருக்கும் மகேஸ்வரன் மறைத்தல் தொழிலைச் செய்ய ஆகாயத் தலத்திலிருந்து சதாசிவம் அநுக்கிரகத் தொழிலைச் செய்கின்றார். எனவே பஞ்ச கிருத்தியங்களுடன் பஞ்சபூதங்களும் தொடர்புடையன என்பது புலனாகின்றது.

“அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது” என்ற வாக்கின்படி பஞ்சகிருத்தியத் தலைவர் பரமபதியாகிய இறைவனுடைய அருட்சக்தியினால் ஐந்தொழிலையும் நிறைவேற்றுவர். அவன் இயக்காவிட்டால் பஞ்சகிருத்தியங்களும் நடைபெறாது.

நாடக மேடையில் நடக்கின்ற நடிகனுக்கு உருவு, உறுப்பு, கரணம், பயன், தொழில், அமைவது போல, சிதாசாமாகிய அரங்கத்தில் நடக்கும் முதல்வனுக்கும்,

அசித்துப் பிரபஞ்சம் - தூல உருவம்

சித்துப் பிரபஞ்சம் - உறுப்புகள்

இச்சை ஞானக் கிரியைகள் - கரணம்

உயிர்க்கு அறிவினை ஆக்கல் - பயன்

பஞ்சகிருத்தியம் - தொழிலாக அமைந்துள்ளன

நடராஜ வடிவம் உணர்த்துவது

இறைவனின் திருநடனத்தையே நடராஜவடிவம் உணர்த்துகிறது இவ்வடிவம் பஞ்சகிருத்தியத்தில் சிருஷ்டி (படைத்தல்) திதி (காத்தல்) சங்காரம் (அழித்தல்) மூன்றையும் உலகத்தோடும், மறைத்தல் அருளல் இரண்டையும் உயிர்களோடும் நடத்தப்படும் தொழிலை இணைத்துக் காட்டுகிறது. புல் பூண்டு முதல் அசுரர் தேவர் வரை யாவுக்கும் யாவர்க்கும் மூலமானவர் இறைவன். தோற்றப் பொருள் யாவுக்கும் ஆகாயமே ஆதாரமானது. ஆகாயம் ஒலிபற்றி எழுவது

இறைவனுடைய வலக்கையில் அமைந்துள்ள உடுக்கு ஒலிக்குறிப்பின் வழிவந்து ஆகாயத்திற்கு உற்பத்தித் தானமாகும். ஆதலால் அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் உற்பத்தித்தானம் ஆகாயம், உடுக்கு ஒலிக்க "ஓம்" என்னும் ஒலி உண்டாகிறது. அவ்வொலியினூடாக ஐம்பத்தொரு அக்ஷரங்கள் உதிர்க்கின்றன. இந்த ஓம் என்ற எழுத்தில் உலகம் முழுவதும் அடக்கம்.

அ+உ+ஊ= ஓம் ஓம் என்ற எழுத்தில் (ஓங்காரத்தில்)

"இறை சக்தி பாசம் எழில்மாயை ஆவி

உறநிற்கும் ஓங்காரத்துள்" திருவருட்பயன்

இதுவே பஞ்சாட்சரம் உணர்த்துவது பஞ்சாட்சரம் - சிவாயநம்

சி - சிவம் - இறை

வ - சக்தி - திருவருட்சக்தி

ய - ஆன்மா - ஆவி

ந - திரோதானம் - திரோதான சக்தி

ம - மலம் - பாசம்

'அ' என்னும் எழுத்து முதலையும்

'ம்' என்னும் எழுத்து முடிவையும்

'உ' என்னும் எழுத்து உலகத்தையும் குறிப்பதால் யாவும் ஒன்றினுள் ஒன்று

அடக்கம் என்பதை ஓம் குறிக்கின்றது. இடது கையில் ஏந்திய அக்கினி அழித்தல் தொழிலைச் குறிக்கின்றது. "அஞ்சன்மின்" என்னும் குறிப்பை அபயகரம் காட்டுகின்றது. வலதுகாலில் கீழ்க்காணப்படும் முயல்கள் ஆணை வடிவம். இந்த ஊண்றிய பாதம் மறைத்தல் தொழிலைக் குறிக்கின்றது. தூக்கிய இடதுபாதமும், கீழ்நோக்கிக்காணும் இடதுகரமும் ஆன்மாக்கள் யாவும் முடிவில் தன்பாதத்தையே வந்தடைவர் என்பதைக் காட்டி நிற்கின்றது. அஃதாவது பக்குவம் அடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு ஞானம் அருளி முத்திநிலையைத் தருவதாகும். இவ்வாறு முத்திநிலை பெற்றோர் மணிவாசகர், நந்தனார் ஆவர்.

அரன் துடி தோற்றம்

அமைத்தல் திதி

அரன் அங்கிதன்னில் அறையும் சங்காரம்

அரன் உற்ற அணைப்பில் அமரும் திரோதாயி

அரன் அடியென்றும் அநுக்கிரகம்தானே. - திருமந்திரம்

அரன் அடி என்றும் அநுக்கிரகம் - ஆன்மா சிவமாம் தன்மை பெறுதல் உப்பு நீருடன் கலந்து நீராவதுபோல உயிர்கள் சிவத்துடன் கலந்து சிவமாகி ஒன்றிவிடுதலாகும். அதை அத்வைதம் என்பர். அத்வைதம் - தத்துவம் அஸி - அது நீ ஆகிறாய் இரண்டற்றநிலை தன் உயிர் அறப்பெறுதல் எனப்படும். "நாம் ஒழிந்து சிவமானவர்" என மணிவாசகர் கூறுகிறார்.

"அண்டம் கடந்த பொருள் பண்டும் இன்னும் என்னும் உள்ள ஆனந்த வெள்ளப் பொருளாகிய இறைவன், "வான் கெட்டு மாருதம் மாய்ந்து அழல் நீர் மண்கெடினும் தான் கெட்டல இன்றி சலிப்பறியாத் தன்மையனாக சிவகாமியோடு ஆடும் நடனம் காண்பதே கண்கள் பெற்ற பயனாகும்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தில்லைக்கு வருகின்றார். நடராசப் பெருமானது திருவதனத்தைப் பார்க்கின்றார். அதனை நாமும் பார்க்கும் வண்ணம் பாடுகிறார்..... சென்று தொழுமின்கள் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து நடட்டம்

என்று வந்தாய் என்னும் எம்பெருமான் தன் திருக்குறிப்பே முழுமையாக திருநடனத்தை உற்று நோக்குகின்றார். பிறவியின் பயனை உணருகின்றார்.

"குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண் சிரிப்பும்

பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீறும்

இனித்த முடைய எடுத்த பொற் பாதமும் காணப்பெற்றால்

மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதேயிந்த மாநிலத்தே"

ஞான சம்பந்தப் பெருமான் கண்ட காட்சியை

"ஐந்துபே ரறிவும் கண்களே கொள்ள

அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்

சிந்தையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்

திருந்துசாத்து வீகமே யாக

இந்துவாழ்சடையான் ஆடுமானந்த

எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்

வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து

மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்." என சேக்கிழார் நாயனார்

பாடுகின்றார். திருநடம் கும்பிடப்பெறுவது மண்ணிலே பிறந்த பிறவியின் பயனாகும்.

அம்பிகைக்கு ஆலயத்தில் நிகழும் வழிபாடுகளில் ஆடிப்பூர விழாவிற்கு சிறப்பான திடமுண்டு

ஸ்ரீபத்சர்மா கிருஷ்ணானந்தசர்மா
விரிவுரையாளர்
சமஸ்கிருதத்துறை
பல்கலைக்கழகம்
யாழ்ப்பாணம்.

உலகின் கண் மக்கள் சுகத்தையே எப்பொழுதும் விரும்புகிறார்கள். வாழ்க்கையில் இன்ப துன்பங்கள் மாறிமாறிப் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. சுகமானது கிருத்திரிமசுகம், அகிருத்திரிமசுகம் என இருவகைத்தானது. கிருத்திரிமசுகமானது அநித்தியமானது. இன்பம்போலத்தோன்றித் துன்பத்தைவிளைவிப்பது. யாம் இச்சரீரம் பெற்றது இறைவனை வணங்கி முத்தி இன்பம் பெறும் பொருட்டேயாம் என்பது நாவலர் கூற்று. இத்தகைய நித்தியமான இன்பம் அகிருத்திரிமசுகம் எனப்படும்.

உயிர்கள்மேல் பெரும் கருணைகொண்ட இறைவன் அவரவர்களின் மனநிலைக்கு ஏற்ப பல்வேறு வழிகளை அமைத்துள்ளான். இவ்வழிகளையே சமயங்கள்-தர்சனங்கள் போதிக் கின்றன. கீதையில் பகவானும் மக்கள் தமது நிலைகளுக்குத்தக்கவாறு தாம் விரும்பிய கடவுள்களை வழிபாடு செய்கின்றனர். அத்தெய்வங்களின் வடிவில் தாமே அவர்களுக்குப் பலன்களை வழங்குவதாகக் கூறுகிறார். “யாதொரு தெய்வங் கொண்டார் அங்கே அத்தெய்வமாகி மாதொருபாகனார் வருவார்” என்ற கூற்றும் இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும். சமய நெறிகளில் அகச்சமயங்களான ஷண்மதங்கள் எனப் போற்றப்படும் அறுவகைச் சமயநெறிகளில் ஒன்றாக விளங்குவது சாக்தம் ஆகும். இந்நெறி நின்று அம்பிகையை வழிபடுபவர்கள் சாக்தர்கள் எனப்படுவர்.

இப்பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்திற்கு ஓர் முதற்காரணம் இருந்திருத்தல் வேண்டும். வைதிக இலக்கியங்களும்-குறிப்பாக பிராம்மணங்கள் உலகின் தோற்றத்திற்கு ஒரு பொருள் ஆரம்பத்தில் இருந்து அதிலிருந்தே இப்பிரபஞ்சம் உண்டாகியது என கூறுகின்றது. அப்பொருள் எத்தகையது என விளக்க முற்பட்டபோது அது வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் எட்டாதது(யதோ வாசா நிவர்த்தத்தே அப்ராப்ய மனஸாஸக) என கூறுகின்றன. அருணகிரிநாதரும் இவ்விதமே “காணொணாதது, உருவேடருவது, பேசொணாதது, உரையேதருவது, காணுநான்மறைமுடிவாய் நிறைவது” என கூறுகிறார். உபநிடதங்கள் இதனை “ஸத்” என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றன. அது ஒன்றே முதலில் இருந்தது. (ஸதேவ ஸொம்ய இதமக்ர ஆஸித்) நாம் காணும் இவைகளெல்லாம் எவற்றிலிருந்து தோன்றினவோ, முடிவில் அவை எவற்றி ஓடுங்குகின்றனவோ அதுவே பிரம்மம் என தைத்திரிய உபநிடதம் கூறுகின்றது. ஐம்பெரும் பூதங்களினாலான இவ் உலகின் தோற்றத்திற்குக் காரணமான இப்பொருள் ஒன்றே பலவாறாக விரிந்துள்ளது இதையே “ஏகம் சத் விப்ரா பகதா வதந்தி” என வேதங்கள் இயம்புகின்றன.

சரீரம் பெற்றவர்கள் இவ்விதமான அவ்யக்த நெறிநின்று வழிபடுதல் கடினமாகும் என கீதையில் பகவான் கூறுகிறார். காராகமத்திலும் மந்திரத்தின் வழிநின்று உபாசிப்பவர்களும், யோகிகள், ஞானிகள் முதலியோரும் பூஜை, தியானம் என்பவை செய்வதற்குப் பொருத்தமாக இறைவன் தாமே விளையாட்டாக ஒரு

உருவத்தை மேற்கொள்ளுகிறான் என கூறுகின்றது. (யதீனாம் மந்திரினாம் சைவ யோகினாம் ஞானினாம் ததா, தியான பூஜா நிமித்தம் ஹிதனும்க்ரவண்ணாதி லீலையா) இவ்வாறு நாமரூபமற்ற அப்பரம்பொருளுக்கு உருவையும், பெயரையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் சமயநெறிகள் கொண்டு விளங்குவது இறைவன் ஆன்மாக்களைக் கடைத்தேற்றுவிக்கும் பெருவிருப்புடைய தன்மையேயாகும். “ஒருநாமம் ஒருருவம் இல்லாதார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடித்தெள்ளேனாம் கொட்டாமே” என மணிவாசகர் கூறுவதும் நோக்கத்தக்கதாகும்.

இத்தகைய மேலான அப்பரம்பொருளைப் பெண்பாலாகக்கருதி வழிபடுபவர்கள் சாக்தர்கள். உலகிற்குக் காரணமான அப்பொருளை ஜகன்மாதாவாக குறிப்பிடுகின்றார். குணம் குறியற்ற அந்த சத் பொருளானது “ஸ்தானு” எனப்படுகின்றது. நர்க்குணமான இத்தன்மையில் இதன் ஆற்றல் நெருப்பிலே சூடுபோன்று அதனுள்ளே ஒன்றிக் கிடக்கின்றது. சதபதப் பிராமணத்திலே உலகின் ஆரம்பத்தில் ஒருபொருள் இருந்தது அது தனித்திராது தன்னை இரண்டாக்க விரும்பியது, இரண்டாக்கியது. பின் அதில் ஒன்று ஆணாகவும் மற்றொன்று பெண்ணாகவும் ஆகியது. அவை ஜீவராசிகளைப் படைத்தன. சாந்தோக்கிய உபநிடதமும் “ததைகூத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேதி” என நான் பலவாறாக விரிவேன் என கூறுகின்றது. பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்குகின்ற இந்நிலையில் இது சகுணவஸ்துவாக மாறுகின்றது.

“அருளது சக்தியாகும் அரற்றைக்கருணையிலன்றித்

தெருள் சிவமில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சக்தியில்லை

சிவசக்தி தன்னையின்றும் சக்திதான் சிவத்தையின்றும்

உவந்து இருவரும் புணர்ந்து இங்கு உலகு உயிரெலாம் சன்றம்” என

சித்தியார் கூறுவதும் “சக்தி பின்னமிலான் எங்கள்பிரான்” என்ற நிலையில் சகுணமான இப்பிரபஞ்சம் தோன்றியது. சிவத்திற்கும், சக்திக்கும் இடையேயான இத்தன்மையை

“சிவ சக்த்யா யுக்தோ யதி பவதி சக்த; ப்ரபவீதம்

நசே தேவம் தேவோ நகவகுசல: ஸ்பந்தீவம்” என சங்கரரும்

“வாயுமனமுங் கடந்த மனோன்மணி

பேயுங் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்பிள்ளை

ஆழமறவுங் கடந்த வரணக்குத்

தாயுமகளுநற்றாரமுமாமே” என திருமூலரும் கூறுவதனையும் காணலாம்.

இவ்விதம் ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்திவ்வுலகெங்குமாய் நின்றருள் புரியும் பரம்பொருளை முதன்முதலாக வணங்கும் பொழுது தாய்உருவிலே வழிபட்டனர். தாயைத் தெய்வமாகவும் தெய்வத்தைத் தாயாகவும் தொன்றுதொட்டே நம்முடைய மரபில் வழிபட்டுவருகின்றனர். ‘மாத்ருதேவோபவ’ என தைத்திரிய உபநிடதம் குறிப்பிடுவதை காணலாம். இத்தாய்த்தெய்வவழிபாடு மிகவும் தொன்மையானது மது சமய மரபில் தனித்துவம் மிக்க ஓர்வழிபாடாகவும் இது காணப்படுகின்றது. கேனஉபநிடதத்திலும் ‘உமாஹைமவதி சர்வலோபமானா’ என கூறப்படுகின்றது.

இவ்விதமான தேவியினுடைய வழிபாட்டு மரபுகளைக் கூறுகின்ற ஆகமங்கள் தந்திரங்கள் என சிறப்பாக அழைக்கப்படும். இறைவனால் ஆக்கப்பட்ட இவை அறுபத்திநான்கு எனவும், எண்ணிறந்தவை எனவும் கூறப்படுகின்றது. இவற்றில் சூபாகம் பஞ்சகம் எனப்படும் ஐந்து தந்திர சாஸ்திரங்களும் ஸ்ரீவித்யா உபாசனை பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறுகின்றன. நல்ல குருநாதர் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல என்றதற்கிணங்க மகாமாயா வடிவான தேவியானவள் பிரம்மா முதலிய தேவர்களைத் தனது சக்தியால் மோகிக்கச் செய்து தம்மைத் துதிக்கச் செய்தவள். அஞ்ஞான இருளை அகற்றி ஞானத்தை பிளிர்ச் செய்வதற்கு தேவிவழிபாடு சிறந்ததாகும். பிரமாண்ட புராணம், மார்க்கண்டேய புராணம் என்பவற்றிலும் இவை பற்றி

சிறப்பாக கூறப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீலலிதா சகஸ்ரநாமம் திரிசதி என்பன பிரம்மாண்ட புராணத்தில் விளங்குகின்றது. தேவியின் எழுநூறு மந்திரங்கள் வடிவான எழுநூறு சுலோகங்களைக் கொண்டதாக விளங்குகின்ற தேவீமஹாத்த்ரியம் அல்லது 'சப்தசந்' பிரமாண்ட புராணத்தில் நடுநாயகமாக விளங்குகின்றது. தேவியை நன்கு வழிபட்டு காமக்குரோதம் முதலிய எண்குணங்களையும் கொண்டதாகும். சத்துவம், ராஜசம், தாமசம் ஆகிய முக்குணங்களையும் கொண்ட மகாமாயையே முறையே காளி, லஷ்மி. சரஸ்வதியாகவும் இச்சை, கிரியை, ஞானம் ஆகியவற்றின் வடிவமாகவும் ஆனந்தம், சத், சித்வடிவினதாகவும் விளங்குகின்றது.

இத்தகைய சக்தியை புரட்டாதிமாத சாரதா நவராத்திரியிலும், பங்குனிமாத வசந்த நவராத்திரியிலும் சிறப்பாக வழிபடுவார்கள். தை அமாவாசை, மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், சித்திரைப் பூரணை, வைகாசிவிசாகம், ஆடிப்பூரம், கேதாரகௌரி விரதங்கள் போன்ற விஷேட நாட்களும் அம்பிகையினுடைய வழிபாட்டிற்குரிய சிறந்த நாட்களாகும். இவற்றிலே ஆடிப்பூரநன்னாளின் சிறப்புற்றி பூர்வ காரணாகமம் பூர்கர்வ விதிப்படலம் எனும் தலைப்பின் கீழ் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது.

“ஆசாடேபூரமேலம் ஸ்யாதஸ்வநீபூரமேவா” என ஆடிப்பூர தினத்திலே அல்லது பூரநஷ்திரம் முழுமையாக உள்ள நன்னாளிலே எல்லாவிதமான சித்திகளையும், சாந்திகளையும், மேன்மைகளையும் அடைவதற்கும் கிராமம் முதலான எல்லாவற்றையும் காப்பதற்கும் மங்களம் நிறைந்த புண்ணியக்ரமாவான இவ்வைவவத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என கூறுகின்றது.

மேலும் அம்பிகை திருஅவதாரம் செய்த நன்னாள் பூரநாள் என கொள்ளப்படுகின்றது. திருப்புகழில் அருணகிரிநாதரும் “திரிபுரத்தப்புப் புவிதரத்தோன்றி” என பூரநட்சத்திரத்திலே அம்பிகை திருஅவதாரம் செய்தாள் என எடுத்தியம்புகிறார். ஆதி சக்தியாகிய ஜகன்மாதா அன்னைபராசக்தி மக்களை ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென இவ்வலகில் அவதரித்த தினம் ஆடிப்பூரமாகும். இந்நன்னாளில் தேவிபக்தர்கள் தங்களதும் தங்களைச் சார்ந்தவர்களினதும் நலன்களுக்குமாகத் தேவியைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்வார்கள். அணிமாதி அஷ்டசித்திகளையும் அதற்குரிய சக்திகளையும் செய்வதற்குரிய முயற்சிகளை சித்தபுருஷர்களும், யோகிகளும் மேற்கொள்ள ஆரம்பிக்கும் நன்னாளாகவும் ஆடிப்பூரம் கருதப்படுகின்றது.

இத்தினத்திலேயே பூமிதேவியாகிய ஆண்டாள் அவதரித்தாள் என திருவாடிப்பூரத்திலே செகத்துதித்தாள் வாழியவே எனவும் கர்க்கடகே பூர்வபல்குன்யாம் துளளீகாநநோத்பவாம் எனவும் ஆண்டாள் வைபவம் கூறுவதனையும் காணலாம். மேலும் இப்பூரக்ரமவைபவத்தை குறிப்பிட விதிமுறைகளின்படி நாடாத்துபவன் எல்லாப் பாவங்களில் இருந்தும் விடுபட்டு சகலவிதமான புத்திரர், பௌத்திரச் செல்வச்செழிப்பு என்பவற்றோடு கூடிவாழ்வான் என எடுத்தியம்புகின்றது. இதனால் அரசனும், மக்களும் நன்மை அடைவார்கள் என காரணாகமம் கூறுகின்றது. இங்கு தந்திரசாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது போன்று கன்னிகளை வழிபடும் தன்மையும் கூறப்படுகின்றது

**“வஸ்த்ர சந்தன புஷ்பாந்தயை: அர்ச்சயேத் கன்யகார்க்ரமாகத்
தாப தீபாநைவேத்யம் தாம்பூலந்தாபயேத்தத
யதா சக்த்யா கூர்ணாளி யாவத் கன்யகாம் ப்ரபூஜயேத்”**

இவற்றிலிருந்து நோக்கும் போது உலகிலுள்ள யாவற்றையும் சக்தி அம்சமாக நோக்கும் பண்பும், குறிப்பாக சாக்த தந்திரங்களில் பின்பற்றப்படுகின்ற இவ் அம்சங்களும் ஆகமங்களிலும் கூறப்படுவதனை நோக்கலாம். அம்பிகைக்கும் அம்பிகையினுடைய சக்கரமாகிய ஸ்ரீசக்கரத்திற்கும் தந்திரசாஸ்திரங்களில்

தத்துவார்த்தரூபமாக நஷத்திர ரூபம் குறிப்பிடுவதையும் காணலாம். ஸ்ரீதத்துவநிதி நஷத்திரகுடாமணி எனும் நூல்களில் இப்பூர நஷத்திர தேவதையின் வடிவம் பற்றியும் கூறப்படுகின்றது.

இவ்விதமான சிறந்த தேவி வழிபாடானது மனிதனுக்கு அவனுடைய பிறவியின் ஈற்றிலேயே அடையப்படுகின்றது “சரமேஜன்மணி” என லலிதா சகஸ்யநாம உரைநூலில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. எனவே பலபிறப்புக்களிலும் பல தேவைகளை வழிபட்டு ஏற்பட்ட புண்யத்தினாலேயே தேவியை வழிபடும் பேற்றினை அடையலாம். தேவியே மோஷ சாதனமான சிவபதமுத்தியை அருளுபவள் “அந்தே ஈச மேஷப்ரதா” என சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றாள். அறிவு நூல்களில் கூறப்பட்ட சிறப்பான நாட்களிலும் ஆடிப்பூர தினத்திலும், பூரநஷத்திர தினங்களிலும் அம்பிகையை முறைப்படி ஆராதித்து இகபர சௌபாக்யங்களை அடைந்து நிறைவான அகிருத்திரிமசுகத்தை அடைவோமாக.

உ சாத்துணை நூல்கள்

01. ஸ்ரீமத் பூர்வகாரணாகமம்
02. ஸ்ரீதத்துவ நிதி
03. வரிஸ்யா ரகஸ்யம்
04. விழா, விரதம், பண்டிகை

வேவிலந்தை முத்துமாரியம்மா நீ அருளவேண்டும் அம்மா

வேவிலந்தை வாழ்பவளே தேவி முத்துமாரியம்மா
வேதனைகள் தீர்த்திடுவாய் தாயே முத்துமாரியம்மா
ஆவி சோர வந்து நின்றோம் ஆதி பராசக்தி அம்மா
பாவிடர்கள் நாங்கள் செய்த பாவமெல்லாம் தொலைந்திடவே

உன்னருளால் எண்ணமெல்லாம் தூய்மைபெற வேண்டும்மா
எண்ணியன எய்திடவே நீ அருள வேண்டும்மா
கண்ணின் கடைப் பார்வையொன்றே எங்களுக்குப் போதும் அம்மா
காலமெல்லாம் உன் நினைவில் நாம் திளைத்து வாழ்ந்திடவே

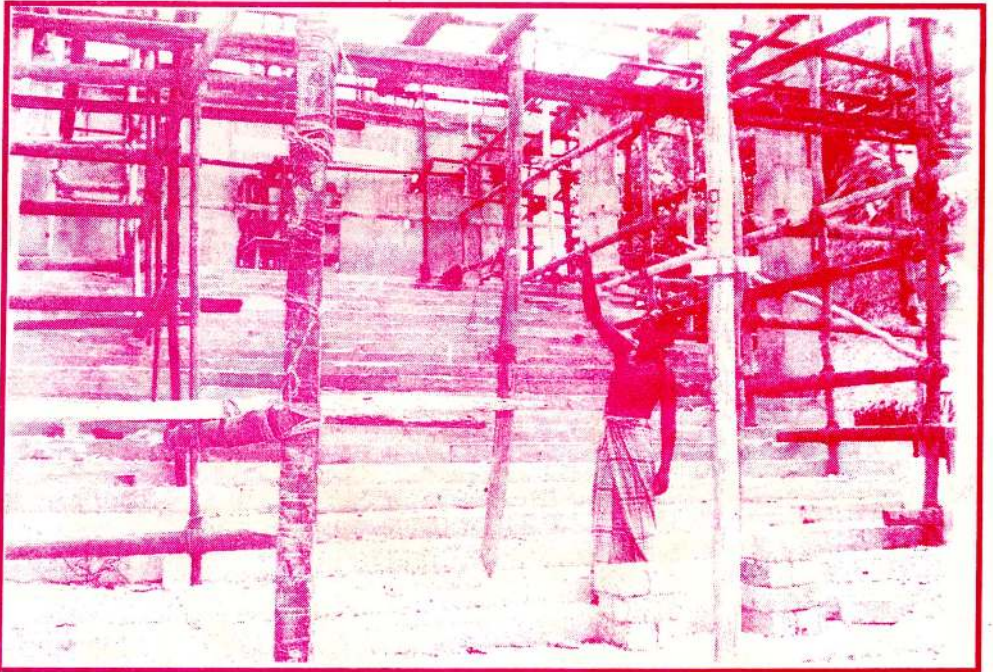
அடியவர்கள் உன்னைத் தினம் நாடவேண்டும்
அருள்பெறவே கசிந்துருகிப் பாடவேண்டும்
கவுணியர்க்குப் பால் சுரந்த கலசம் நீயே
கலங்கி நிற்கும் எங்களுக்கும் கவசம் நீயே

எஸ்.டி.எ.ஏகநாதன்

மாவட்ட நீதிபதி ~ பருத்தித்துறை

கட்டிடக்கலைஞர் சகலகலாவல்லவன்
திரு.க.சுந்தரலிங்கம்

தேர்முட்டி படிக்கட்டுக்குமேல் உள்ள வேலைபற்றி விளக்கமளிக்கிறார்
கட்டிடக் கலைஞர் திரு.க.சுந்தரலிங்கம்

Faint, illegible text caption located below the first photograph.

Faint, illegible text caption located below the second photograph.

ஆலயம்சார் கலைகளின் சமூக திருப்பும் தியக்கமும்

ஆறுமுகம் சீர்பாலயம்

எமது சமூகத்தில் கலையின் இருப்பினை நோக்கும்போது இன்றுவரை கலைப்படைப்பும் நுகர்வும் அதிகளவு பொதுவான தளத்தில் சந்திப்பது மதம் சார்ந்த நடைமுறைகளிலேயாகும். கோயில்சார் வெளிப்பாடுகளாக அமையும் ஆலய கட்டடக்கலை தொடக்கம் அன்றாட சாத்துப்படி வரை நிலையான ஊடகங்களுள்ளும், நிலைப்புத் தன்மை குறைந்த ஊடகங்களாலும் கொண்டுவரப்படும் உணர்வுநிலை ஒன்றாகவே அமைவதாக உள்ளது. இவ்வாலயம் சார்பான பாரம்பரிய கலைகளின் இருப்பும் அவற்றின் தியக்கமும் இவற்றுக்கான சமூக பின்புலமும் இன்றுவரை ஒன்றை ஒன்று குழப்புவதாக அன்றி ஒன்றை ஒன்று ஊக்குவதாக ஒரு ஒழுங்கு முறைமைகளுக்குள் அமைகிறது. இங்கு கலைவேறு, சமயம்வேறு, தொழில்வேறு என பிரித்து நோக்கப்படுதலைவிட சேர்த்து உள்வாங்கும் ஒரு போக்கே காணப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தின் கலை வெளிப்பாடுகள் என கொள்ளப்படுபவைகள் அனைத்திற்குள்ளும் இவற்றின் தியங்குநிலை பற்றிய, பாரம்பரிய நவீன சிந்தனை முறைமைகளுக்குள் இக்கலைகளின் தொடரான இருப்புப் பற்றிய ஆய்வுகளும், இவற்றை சமூகவரலாற்றுடன் இணைத்து நோக்குதலும், வரலாற்று நோக்கில் இவற்றுக்குள் காலத்துக்கு காலம் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், இவை இச்சமூக எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ப வெளிப்பாட்டு மொழியை கையாண்ட விதங்கள் பற்றிய நோக்குகளும், இவை சார்பான ஆய்வுகளும் மிகவும் முக்கியம் பெறுவனவாகும். மேற்கொள்ளப்படவேண்டியவையுமாகும்.

இக்கலை வெளிப்பாடுகள் தமது அடிப்படையில் சமயம் சார்பான அதிலிருந்து அதன் அர்த்தங்களிலிருந்தும் விடுபட்டுக் கொள்ளாத தன்மையுடன் அதேநேரம் காலத்துக்கு காலம் நபருக்கு நபர் இடத்துக்கு இடம் தேவைக்கேற்ப அழகியல் உணர்திறன் தன்மைக்கேற்ப மாற்றங்களை உள்வாங்குவதாக அமைந்து வந்துள்ளன. இம்மாற்றங்களும் இவற்றுக்கான முற்றிலும் எழுந்தமானமானதும் உத்வேகமானதுமான செயற்பாடுகள் இத்துறைசார் வெளிப்பாடுகளினுள்ளேதான் நிகழ்ந்த வண்ணம் உள்ளது.

இங்கு தொழிலாக அதுவே வாழ்வாக வாழ்வின் அனைத்து சந்தடிகளுக்குள்ளும் முன்னேறுதல் என்பது பொதுவான ஒரு முனைப்பாக உள்ள சூழலில் வாழ்தலின் ஒரு பகுதியான இவ்வெளிப்பாடுகள் அமைதல் இவற்றில் சுதந்திரமானதும் அதேநேரம் சமூக ஏற்புடைமையுடையதுமான வெளிப்பாடுகள் உருவாவதற்கான சாத்தியப்பாடுகளை வழங்கியுள்ளது. நிறுவனமயப்பட்ட கற்றல் கற்பித்தல் வரையறைகளுக்குட்பட்டதுமான வெளிப்பாடுகளில் பிரக்கை பூர்வமாக தம்மை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளல் என்பது ஒருவித தேக்கநிலையையே உருவாக்கியுள்ளது. பிரக்கை பூர்வமாக செயற்பட்ட இப்படைப்பாளிகள் ஒரு சில முயற்சிகளுடன் தம்மைச்சில பாணிமுறைகள் ஊடாக இனங்காட்டி அதனையே தம்மை நிலைநிறுத்தற்கான தொன்றாக கொள்ளுதலும் இவை அடுத்த கட்ட நகர்விற்கான வழிமுறையாக அன்றி அதனுடனேயே படைப்பினதும் படைப்பாளியினதும் ஆளுமையும் வீச்சும் அடங்கிக்கொள்ளும் சூழல் அதிகம் உள்ள எமது சமூகத்தில் பாரம்பரிய நியமங்கள் அதன் அடிப்படைகள் எனும் வரையறைக்குட்பட்ட

ஒரு தளத்தை களமாக கொண்டு அதேநேரம் அதற்குள் தம்மை இறுக்கிக்கொள்ளாது சுதந்திரமாக செயற்படும் இப்படைப்பாளிகள் பற்றிய அவர்கள் சிந்தனை முறைமைபற்றிய நோக்கு மிகவும் குறிப்பிடப்படவேண்டியது. யாழ்ப்பாணத்து சமூக அமைப்பின் இயங்குநிலைக்கேற்ப அமைவதாக இவ்வாலயம் சார் வெளிப்பாடுகள் அதிகம் அமைகின்றன. சமூக அமைப்பின் இயங்குநிலை, சமூகமாற்றம் என்பவற்றுக்கேற்ப படைப்பாளிகள், அவர்களின் வினைத்திறன் முறைமைகள் மாறுபட்டு வந்துள்ளன. இங்கு சமூகத்தின் இயங்குநிலை, சமூகத்திற்கும் மதத்திற்கும் இடையிலான ஊடாட்டம், மதத்திற்கும் கலைக்கும் இடையிலான ஊடாட்டங்கள் இவைகளின் அடியாக படைப்பாளிகள் தம்மை இருத்திக் கொள்வதற்கான முயற்சியும் சரியான சமூகச் சமநிலை இனங்கண்டு அதனை பேணி வந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கலைவரலாற்றுப் போக்கில் காலந்தோறும் விடுபடாத முயற்சிகளும் புதியவிடயங்களுக்கும்மான திறவுகளுமே அக்கலைகள் சமூக மாற்றத்துடன் இயக்கத்துடன் முரண்பட்டுக் கொள்ளாது இயைந்து போகத்தக்க பண்புகளை கொண்டதாக அமையக் காரணம் இவ்வாறான சமநிலையும் அர்த்தங்கள் பெறுமானங்கள் குழம்பாதவாரும் முற்றிலும் புதிய பாய்ச்சல்களுக்கான சவால்களை எதிர்கொண்டு அவற்றினையே நியமங்களாக்கும் முயற்சிகளும் சத்தமின்றி இக்கலை வெளிப்பாடுகளினுள்ளேதான் நடந்தேறிக் கொண்டுள்ளன. இவற்றுக்கான ஏற்பும், அங்கீகாரமும் சமூகத்தால் கேள்விக்கிடமின்றி உள்வாங்கப்பட வேண்டியதொன்றாக அதுவே தேவையான தொன்றாக பிரித்துப்பார்க்க முடியாததொன்றாக கொள்ளப்படும் சூழ்நிலை உருவாக்கலில் இத்துறைசார் படைப்பாளிகளின் ஆற்றலும் சிந்தனையும் குறிப்பிடப்படவேண்டிய செல்வாக்கை செலுத்தியுள்ளது. இவை நினைத்துக் கருதி செய்தல் என்பதைவிட இவ்வெளிப்பாட்டின் களமும் (பாரம்பரிய பட்டறை பயில்வுமுறைகள், தொழில்நுட்ப நடைமுறை) இங்கு நிலவும் போட்டியும், தனித்துவத்தை நிலை நிறுத்தி தமக்கான கேள்வியையும் அத்துடன் அதனுடனான அந்தஸ்தை ஏற்படுத்தலும் முன்னின்று செயற்பட வேண்டுமென்ற படைப்பாளியின் மனநிலையும் படைப்பாளி வேண்டிய சுதந்திரத்துடன் தனியாகவும் குழுவாகவும் இத்துறைகளுக்குள் இயங்க வைத்துள்ளது. தமக்கான சாத்தியப்பாடுகளுக்குள் பெரியளவிலான பாய்ச்சல்களை புதுப்புது அணுகுமுறைகள், சோதனை முயற்சியின் ஊடாக செய்து பார்க்க அதில் வெற்றிகாண வழிவகுப்பதாக இவை அமைகின்றன. சமயம், தத்துவம், சாஸ்திரம் இவைகள் குறிப்பிட்ட பண்பாட்டு வட்டத்தினுள்ளிலிருந்து வெளிப்படுத்தல் என மேற்படி விடயங்களுக்குட்பட்ட நியமங்களுக்குள் மீளமீள மீள் படைப்புக்கள், மாதிரிகள் மட்டும் உருவாவதான ஒரு சூழ்நிலை நிலவவில்லை. இவ்வரையறைகளுக்குள் அடங்கியதாக இப்படைப்பாளிகளின் வினைத்திறன்கள் அடங்கிவிடவில்லை. சமூக நிலவரங்களும் அதற்குள் தம்மை வலுவாக இருத்திக்கொள்ளல் என்பதும் இடையறாது நிகழ்ந்து வந்துள்ளது. இவர்கள் தமது ஆக்கங்களுக்குள் நாளுக்குநாள் மேற்கொள்ளும் புதிய புதிய நியமங்கள் சமூக எதிர்பார்ப்பை நிவர்த்தி செய்வதாக அவையே பரவலாக மீண்டும் மீண்டும் எல்லா இடமும் எதிர்பார்க்கப்படுவதாக இந்நியமங்கள் மீள் கட்டியமைக்கப்பட்ட நியமங்களாக பரவலடையுமளவிற்கு வலுவும் செல்வாக்கும் மிக்கதாக இவர்களின் வெளிப்பாட்டு மொழிக் கையாளுகை நிகழ்கிறது. இவை சமூக எதிர்பார்ப்பை நிவர்த்தி செய்தல் என ஒரு கட்டத்துடனன்றி அதனைச் செய்யும் விதத்தின் ஊடாக அது பகிரப்படும் அர்த்தங்களின் ஊடாக எதிர்பார்ப்புகளை கூட்டி கூட்டி புதிய நியமங்களின் வருகைக்கான இடைவெளிகளை தயார்ப்படுத்தல் என ஒன்றை ஒன்று மேவி ஒருவித ஒழுங்குமுறையுடன் செயற்பாடுகள் அமைகின்றன.

பண்பாடு சார்ந்த பண்பாட்டு தனித்துவங்கள் பல்வேறு கூறுகளாக இணைப்பாக்கம் செய்யப்பட்டுக்கொண்டு வெளிப்படும் இப்போக்கின் இயங்குநிலையும் தற்கால யாழ்ப்பாண சமூக இயங்குநிலையும் ஒருங்கிசையத்தக்கன. உதாரணமாக எவ்வாறு ஆலய கட்டட உருவாக்கங்களில் புதிய புதிய வடிவமைப்புகள் பல்வேறு ஊடகச் சாத்தியப்பாடுகள் சார்பாக புதிய உருவமைப்புகள், மதம், பண்பாடு சார்ந்த விடயங்கள் வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து வெவ்வேறு வடிவங்களிலிருந்து தேவைக்கேற்ப ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. இவ்வொருங்கிசையும் இக்கூட்டுச் சேர்ப்பில் வெளிப்படும் புதிய தனித்துவமான கட்டமைப்பும் தற்கால யாழ்ப்பாணத்து ஆலயக்கட்டடங்கள் பற்றிய தனித்துவத்தை காட்டுவதாக அமைகின்றன. இதேபோன்றே ஆலயம்சார் அனைத்து வெளிப்பாடுகளும் புதியபுதிய உத்திமுறைகள், புதிய புதிய ஒருங்கிணைப்புகள் என அடிப்படை அர்த்தம் விடுபட்டுப் போகாத அதனை விட்டுக் கொடுக்காத உணர்வுநிலைகளுடன் கட்டியமைக்கப்படுகின்றன.

காலனித்துவமும் நவீனத்துவமும் யாழ்ப்பாணத்தில் கலைபற்றிய அவற்றின் கருத்தாநிலை பற்றிய அவற்றின் பயில்வுநிலை பற்றிய விடயங்களுக்குள் நிறைய மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வழிவகுத்தது. மேலைத்தேய அடிப்படை கலைபற்றிய பார்வையில் இவற்றின் வரலாற்றெழுதியல் பற்றிய பார்வையில் தவிர்க்க முடியாது உட்புகுந்துள்ளது. எம்மிடையே பாரம்பரியமாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட கலை வடிவங்கள் நோக்கப்பட்ட தன்மை அவை மேற்கத்தைய கலைவெளிப்பாடுகளுடன் ஒப்பிடப்பட்ட தன்மை அந்த அடிப்படையில் கலைபற்றிய அதன் எண்ணக்கருபற்றிய கற்றல் கற்பித்தல் கல்வித்திட்டம் ஊடான கலைப் பயில்வு அறிமுகம் என்பனவும் நவீனத்துவம் அறிமுகப்படுத்திய கட்டம் கட்டி நோக்கப்பட்ட சிந்தனைப் போக்கும். பாரம்பரியக் கலைகள் மீதான ஒருபக்க பார்வையை மட்டும் நோக்கச் செய்துள்ளன. சிலவேளைகளில் இவைகள் கலைவரலாற்று தளத்தில் வைத்து நோக்கப்படுதல் முக்கியமற்றதாக இவை நினைத்துக்கருதி தவிர்க்கப்படல் என்பதைவிட தவிர்க்கப்படுதல் என்பது உணரப்படாமலே விடுபட்டுப் போயின.

இவற்றுக்கும் சமூகத்துக்குமான பாரம்பரிய தொடர்புகளும் பண்பாட்டுத் தனித்துவமும் கலைபற்றிய அதன் வரலாறு பற்றிய, விமர்சனம் பற்றிய கருத்தாடல்களுக்குள் வைத்து நோக்கப்படுதல் வேண்டுமென்ற கட்டாயத்தை உணர்த்தி நிற்பதாக இவை இன்று தெரிகின்றன. இக்கலைகளின் வரலாறு சமூகவரலாற்றை கூறும் ஒன்றாகவே அமையும்.

இப்பாரம்பரிய கலைகளுக்கும் இதன் பயில்வு, வெளிப்பாடு, இதன் பரிச்சயம் இது உள்வாங்கப்படும் முறைமை என்பவற்றுடன் யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டு வட்டத்தினுள் இவற்றின் இயக்கம், இவை இச் சமூக மக்களால் எளிதில் உள்வாங்கப்படுவதற்கும் அதேநேரம் இவற்றை தம் பண்பாட்டு அடையாளங்களாக கொள்வதற்குமான சூழ்நிலை, இச்சூழ்நிலை உருவாக்கலுக்கான இச்சமூகத்தின் உந்துதல்கள், இப்படைப்புகளை வெளிப்படுத்துபவர்களுக்கும் உள்வாங்குபவர்களுக்கும் இடையிலான சமூக உறவுகள் பாரம்பரிய சமூக அமைப்பு, அதில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், புலப்பெயர்வுகள், வெளிநாட்டு வருவாய்கள் எவ்வாறு இவற்றுக்குள் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளன போன்ற கேள்விகளுக்கான விடைகள்தான் இவைகள் தனியே இக்கலைகளின் வரலாறாக அன்றி இச்சமூக வரலாறாக அமைய வழிவகுக்கும்

சுயம் தேசியம் அடையாளம் பற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்கின்ற ஒரு இனம் தனது மரபையும் தனித்துவ அடையாளங்கள் பற்றியும் அவற்றை மீள் வாசிப்பிற்குப்படுத்தி புதிதாகக் கொள்வதும் இன்றிமையாத ஒரு தேவையாகும். இன்றைய நவீன, பாரம்பரிய கருத்தாடல்களும் ஜனரஞ்சக, நுண்கலை பற்றிய கருத்தாடல்களுக்குமான அடிப்படைகள் இப்பாரம்பரியமான நவீனத்துவ நடைமுறைகளுக்கும் தம்மை தமது வலிமை குன்றாது இருப்புச் செய்து செய்கின்ற கோயில் சார்கலைகள் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கும்ளேயே முதல்படிநிலையில் உள்ளன. எனவே இவற்றின் திறவுகள் சமூக வரலாற்றின் திறவுகளாக கலைவரலாற்று திறவுகளாக அமையும்.

சக்தி வழிபாடு

ந.தேவராசா B.A

ஆசிரியர்

“தனந் தரும் கல்வி தருமொரு நாளுந் தளர்வறியா
மனந்தருந் தெய்வ வடிவுந்தரு நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இவந்தரு நல்லன வெல்லாந் தரு மன்பரண்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாளவிராமி கடைக்கண்களே”

என்று சக்தியை போற்றுகின்றார்

-அபிராமிப்பட்டர்-

நாம் காணும் இவ்வுலகம் யாவும் சக்தி மயம் இந்த உலகம் அம்மா அப்பா வடிவமானது. இங்கு நாம் அம்மைக்கே முதலிடம் கொடுக்கின்றோம். தாய்நாடு என்கின்றோம் தாய்மொழி என எங்கும் தாயின் பெயரே அம்மையை நாம் இயல்பாகவே அறிந்து கொள்கின்றோம். அம்மை காட்ட அப்பனை அறிந்து கொள்கின்றோம் பின்னர் இருவரையும் ஒன்றாக காண்கின்றோம் இந்த இரண்டு காட்சிகளிலும் அம்மையை காணும் காட்சி இயற்கை அப்பனை காணும் காட்சி செயற்கை. இதனாலே தான் அனுபூதிமாதர்கள் பலர் இறைவனை அம்மை வடிவில் கண்டு ஆனந்தமடைகின்றனர். இந்த அண்ட சராசரத்தையே நாம் அம்மை வடிவில் கண்டு ஆனந்தம் அடைகின்றோம்.

“அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே” என அழைக்கின்றார் ‘மணிவாசகர்’ “தோடுடைய செவியன்” என்று ‘அம்மையை’ முன்வைத்து தமிழோடிசை பாடுகின்றார். ‘சம்பந்தர்’ “மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குகின்றார்” ‘சேக்கிழார் பெருமான்’ “தேவி நின்னருள் பெறாத தேயமோர் தேயமோ” எனப்பாடி இறைவனை அம்மை வடிவிற்காண்கின்றார் ‘மஹாகவிபாரதியார்’

சர்வம் சக்திமயம் அண்டசராசரம் கண்ட தெய்வம் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் ஆகியுமன்றும் சக்தி மயமே படைத்தல் மாத்திரம் நடந்தால் உலகம் தாங்காது. காத்தல் மாத்திரம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தால் உலகம் பழமை நீங்காது ஆகவே அழித்தல் நிகழும் போதுதான் உலகம் புதுமை பெறுகின்றது. இவ்வாறு இம்மூன்றும் நிகழும் போதுதான் வாழ்க்கை இலேசானதாக அமைந்துவிடும். இந்த உண்மையினை உலக வாழ்மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

அழிவும் ஆக்கமும் தொடர்ந்து நிகழவேண்டும். அழிவின்மூலம் ஒன்று முழுமையாக அழிந்துபோகவில்லை. ஒரு சிறுகுடிசை கிடந்த இடம் விட்டு அழிக்கப்படுகிறது. அதில் ஒரு பெரிய வீடு கட்டப்படுகிறது. அங்கு பாரிய மாற்றம் நிகழ்கின்றது. அழிவு என்று கூறும்போது இங்கு நாம் மாற்றத்தையே கூறவேண்டும் நெல் மணி ஒன்று வயலிலே விதைக்கப்படும்போது அது தனது நிலையில்மாறி பலநெல் மணிகள் உருவாக வழிசெய்கிறது. அதே போலவே அழிவும் ஆக்கமும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்னொருவிடயம் நோக்கப்படும்போது தோட்டத்திலே களை அழிகிறது பயிர் வளர்கிறது. சமூகத்திலே கெட்டவர்கள் அழிகின்றனர். அவர்களோடு கேடும் அழிகின்றது. இதனால் நல்லவர்கள் ஆக்கம் பெறுகின்றனர் இதனையே பாரதியார் “நூற்றிரண்டு மலைகளைச் சாடுவோம் நுண்ணிடைப் பெண்ணொருத்திபணியிலே” என்று கூறுகின்றார். அவ்வளவு நம்பிக்கை பெண்களில் ஏன் வந்தது காரணம் பெண் சக்தி வடிவமானவள்.

எல்லாம் சக்திமயம் சர்வமே சக்தி இத்தகைய ஒரு நிலையிலேதான் சக்தி வழிபாடு நிலைக்கிறது எதனைப் பார்த்தாலும் ஒரு சக்தியினாலேயே இயங்குகிறது. பறவை பறக்கிறது, விலங்குகள் நடக்கின்றன ஒரு சக்தியினாலேயே அலை பிறக்கின்றது நீர் பாய்கின்றது இவற்றுக்கெல்லாம் ஒரு சக்தி இருப்பதனாலேயே நாம் உணவு உண்கின்றோம் உலாவுகின்றோம் உறங்குகின்றோம் இதெல்லாம் எவ்வாறு நடக்கின்றது. இதற்கெல்லாம் ஒரு சக்தி தேவையே. நம்முள்ளே சீவன் ஆகிய சக்தி இல்லாவிட்டால் இந்த சடசக்தி இயங்குமா? இந்த உண்மையை உணர்ந்தால் தான் விஞ்ஞானம் மெய்ஞானத்திற்கு வழிவகுக்கும் இத்தகைய ஒரு செயல் ஒழுங்கினை நாம் உணரவேண்டும் அப்போதுதான் வாழ்வு ருசிக்கும்.

சிவனுக்கு ஒரு இராத்திரியும் சக்திக்கு ஒன்பது இராத்திரிகளும் கொண்டு சக்தி விரதத்தினை அனுட்டிக்கின்றோம். இங்கே சக்தியை பல வடிவங்களில் காண்கின்றோம். இச்சக்தியை உலக வாழ்விற்கு அடிப்படையான கல்வி செல்வம் வீரம் என்ற நிலையில் உருவகித்து வழிபாடு இயற்றுகின்றோம். வீர ஆக்கத்திற்கு காரணமான அழிவு சக்தி இதனை துர்க்கை காளி மாரி முதலிய பெயர்களாலும் செல்வம் காத்தலுக்கு காரணமான ஆக்க சக்தி இதனை இலட்சுமி திருமகள் முதலாய பெயர்களாலும் கல்வி அறிவுக்கு காரணமான ஆக்க சக்தியை சரஸ்வதி கலைமகள் என பல நாமங்களால் சொல்லி வழிபாடு இயற்றி வருகின்றோம்.

இச்சக்தி வழிபாடு இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது. இந்தியாவின் சிந்துவெளிப் பள்ளத்தாக்கு நாகரிக காலத்தில் சக்தி வழிபாடு சிறப்பு பெற்று விளங்கியமையை மொகெஞ்சதாரோ ஹரப்பா ஆய்வுகள் வெளிக் கொணர்கின்றன. அங்கு கிடைக்கப்பெற்ற முத்திரைகள் தாயத்துக்கள் உருவச்சிலைகள் தமிழர் தம் சைவப்பெருமையை விளக்குகின்றது. அங்குகிடைக்கப்பெற்ற நிருவாணக் கோலத்திலான பெண் உருவம் அதன் கைகள் இரண்டிலும் வளையல்கள் அணிந்துள்ளமையும் மற்றொன்று தலைகீழாக நிற்கின்ற பெண் உருவம் அதன் வயிற்றில் இருந்து செடி ஒன்று முளைத்து வரும் பாங்கு காட்டப்பட்டுள்ளது. இவை உலகத்தின் அனைத்து தோற்றத்திற்கு தாய் காரணம் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

எமது சமூகமட்டத்தில் காணப்படும் தாய்வழி தந்தைவழி சமூக அமைப்பிலும் பல நாடுகளில் தாய் தெய்வத்திற்கு முதன்மை கொடுக்கப்பட்டுள்ளமை இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. சிந்துவில் தாய் தெய்வம் போல் எகிப்தில் சியூஸ் தெய்வமும் சினாசியாவில் சிபிஸ் தெய்வமும் சிரியாவில் அஸ்தாத் என்ற பெண் தெய்வமும் வழிபடப்பட்டன. சங்ககாலத்திலும் சக்தி வழிபாடு சிறப்புபெற்று விளங்கி உள்ளது. பாலைநிலத் தெய்வமாக கொற்றவை சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளாள் இதனை திருமுருகாற்றுப்படையில் “இழையணி சிறப்பில் ‘பழையோள்’ குழவி” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு ‘பழையோள்’ என்பது சக்தியாகிய கொற்றவையையே. இச்சக்தியையே காடுகிழாள் என பண்டைத்தமிழர் அழைத்தனர்.

வேதகாலத்தில் ஆண்தெய்வங்களுக்கு முதன்மை கொடுத்து வழிபாடு இயற்றப்பட்ட போதும் கூட இங்கு பெண் தெய்வத்தை அதிதி எனக்குறிப்பிட்டனர். இவ் அதிதியை பல பெயர்கள் கொண்டு அழைத்தனர் அவை உஷ, இராத்திரி, சந்தியா, சரசுவதி, பிருதுவி என வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இந்திரன் வாயு அக்கினி முதலிய தேவர்கள் தாமே பெரியவர் என போட்டியிட்டனர். அவர்களின் பிணக்கினைத் தீர்க்க தாயாகிய சக்தி ஒருதரும்பு வடிவில் அவர்கள் முன்னே தோன்றினாள். “இதனை அசைக்கவோ அழிக்கவோ யாருக்கு வல்லமை உண்டோ அவரே ஆற்றல் நிரம்பியவர்” என அசரீரி ஒலித்தது. அக்கினி அத்தரும்பை எரிக்க முயன்றான் முடியவில்லை வாயு அசைக்க முயன்றான் முடியவில்லை. இந்திரனும் ஏனையவர்களும் பலவாறு

முயன்றும் முடியாதவர்களாகி நிற்க சக்தி பெரும் சுடராகி முன்னே தோன்றி யாவரும் வியந்து போற்றும் வண்ணம் உண்மைச் சொரூபத்தைக் காட்டியருளினாள் இங்கு சக்தியின் மகிமை பேசப்படுகின்றமையைக் காணமுடிகிறது.

எங்கும் எவையும் உமை அல்லது சக்தியின் திருவடிவங்களே என்பது சூதசங்கிதையின் கருத்து சக்தி என்ற சொல்லின் பொருள் வல்லமையே சிவத்தின் வல்லமையே சக்தி இத்தகைய சக்திக்கும் சிவத்தைப் போல மூர்த்தங்கள் கூறப்படுகின்றன. அம்மூர்த்தங்கள் பதினெட்டாகும்.

சக்தியானவள் பத்துவயதுச் சிறுமியாக உருவகித்தபோது 'பாலா' என அழைக்கப்படுவாள். பதினாலு வயதுக் குமரியாக இருக்கும் போது லலிதாம்பாள் எனவும் இங்கு இவள் வீற்றிருக்கும் கட்டிலுக்கு பிரம்மா விஷ்ணு உருத்திரன் ஈஸ்வரன் ஆகியோர் நான்கு கால்களாக விளங்குவர். இதேபோல் ஸ்ரீஇராயேஸ்வரி, நவகூரிபாலா, அன்னபூரணி அஸ்வருதா இராசமாதங்கி, லகூயாமா, வாக்வாதினி, நகுலி, வராசி, லகுவராகி, சொப்பனவராசி, கிரஸ்கரிணி, பரை, புவனேஸ்வரி, சண்டி தூர்க்கை என பதினெட்டு மூர்த்தங்களும் அமையப்பெற்றவளாக சக்தி விளங்குகின்றாள் இத்தகைய சக்தி வழிபாடு இந்தியாவில் அன்றுதொட்டு வழங்கிவந்த போதிலும் அது ஈழத்திலும் பிரசித்திபெற்று எம் சமயத்தில் சக்திக்குள்ள சிறப்பினைக் காட்டி நிற்கின்றன. சக்தியின் பின்னமிலான் எங்கள் பிரான் சக்தியின்றிச் சிவமில்லை என்ற கூற்றிற்கு இணங்க அன்று ஈழத்தில் சிறப்புற்ற சக்தி வழிபாட்டு தலங்களில் மாத்தளை முத்துமாரி அம்பாள், தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி அம்பாள் வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்பாள் மட்டுவில்லில் பன்றித்தழைச்சி கண்ணகை அம்பாள் அல்வாய் வேவிலந்தையிலே முத்துமாரியம்பாள் என சக்தியின் ஆலயங்கள் பெருகி சக்தி அருள் பாலித்து வரும் அற்புதக் காட்சிகள் எம்மனதில் என்றுமே பக்திப்பிரவாக செய்துவைக்கின்றது.

சக்தி விரதங்களாக நவராத்திரி, பங்குனி உத்தரம், சுக்கிலவாரம் ஆகியன விசேடமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. சக்தி வழிபாட்டில் உய்தி பெற்றவர்கள் அனேகர் அபிராமிப்பட்டர், தாயுமானவர் போன்ற அடியவர்களுடன் சிறந்த சக்திவழிபாட்டு காரணான மஹாகவி பாரதியார் அவரைத் தொடர்ந்து பாரதிதாசன் போன்றோரும் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள். பாரதிதாசனின் பாடலில் அதுவே ஓங்கி ஒலிக்கின்றது.

**“எங்கெங்குந் காணினும் சக்தியடா! ~ தம்பி
ஏழகடல் அவள் வண்ணமடா!.....”**

அம்பிகை வழிபாட்டால் அருள்பெற்ற அருளாளர்

வே. ஞானசம்பந்தன்

யாழ் - பல்கலைமாணவன்

மனதையுடையவன் மனிதன், நினைத்தற் கருவியாக அமைந்தது மனம். எவன் எதை நினைக்கின்றானோ அவன் அவ்வண்ணமேயாகுவான். அரிதரிது மானிடப்பிறவி இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ தெரியாது என அங்கலாய்ப்புக் கொண்டவர் தாயுமானவர். மனிதப் பிறவியின் நோக்கம் யாது என்பதை அறிந்து அம்பிகையை வழிபட்டு உய்தி பெறல் வேண்டும்.

அறுவகைச் சமயங்கட்கும் ஆறு தெய்வங்கள் முதன்மையாகப் போற்றப்படுகின்றன. பெண் தெய்வ வழிபாடு சிந்துவெளி காலமுதல் நிகழ்ந்த தொன்றாகும். அம்பிகே என்பது வடமொழி. இதனையே அம்பிகை, அம்பாள், உலகத்து நாயகி மகாதேவி என்றெல்லாம் அழைப்பர். உலகம் பதினான்கையும் ஈன்றவள் அவள். தாயாகவும் கன்னியாகவும் இருப்பவள். நாம் அனைவரும் அம்பிகைக்குக் கடன்காரர் ஆவோம். எமக்கு வேண்டியதான தனு, கரண, புவன, போகங்களை யெல்லாம் தந்தவள் அவள். இதனைத் திருப்பிக் கொடுப்பது எப்படி? கடன்பட்டார் நெஞ்சம் போற் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன். நாம் கலங்குகின்றோமா? இக்கடனைத் தீர்க்கும் ஒரேவழி அவளை வழிபடுதலேயாகும். “என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்றார் நாவுக்கரசர்.

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்

தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்ததலைவியை வழிபடாது வாழாவிருப்பது அறிவுடமையாகாது. “காலையில் எழுந்துன் நாமமே மொழிந்து” என்கிறார் அருணகிரி.

பாரதத்தின் நடுவிலே எழுநூறு சுலோகங்கொண்ட கீதை போல மார்க்கண்டேய புராணத்தில் எழுநூறு மந்திரங்களைக் கொண்ட தேவிமகாத்தியம் அமைந்துள்ளது. இது தேவியின் புகழை விளக்குகின்றது. தன்னை நண்ணினார்க்கு நல்லல் நண்ணார்க்கு நலமிலல். இதனை

மணியே மணியினாளியே ஒளிரும் மணிபுனைந்த

அணியே அணியும் அணிக்க ழகேஅணு காதவர்க்குப்

பீணியே பீணிக்கு மருந்தே அமரர்க் கொரு விருந்தே

பணியேன் ஒருவரை நின்றதம் பாதம்பணிந் தயின்னே - அம்பிகையை

அம்பிகையை வழிபட்டவர் இன்னொருவரை வழிபடவேண்டி

வராது. வேண்டத் தக்கது அறிந்து முழுவதும் தருவார்.

முத்திக்கு வித்தானவள் அம்பிகை. மோட்சநாட்டம் கொண்டவர்களால் வழிபடத்தக்கவள், திரயீவித்யா வடிவானவள். உலகைப் போஷிக்கும் ஜீவனமானவள், பிறவிக்கடலைக் கடக்க உதவும் படகானவள். அவளை மீறியவர்கள் எங்கும் இல்லை. பத்துக்கரம் கொண்டவள் சிங்கவாகினி, அம்பிகே நமைக் காப்பாற்று காப்பாற்று என்று தேவர், முனிவர்களால் வழிபடப்பட்டவள். அம்பிகை வழிபாட்டில் அறுபத்துநான்கு உபசாரங்கள் உண்டு. இவள் மந்திரத்தின் சிறப்புப்பெயர் ஸ்ரீவித்தை. அறுபத்து மூன்று கோணங்களைக் கொண்ட ஸ்ரீசக்கர வடிவானவள்.

அம்பிகையை வழிபட்டவர்களுள் ஒருவர் காளிதாசர். போஜராசன் சபையிலே இருந்தவன் தண்டி எனும்புலவன். இவனோ காளிதாசனோ சிறந்த புலவன் என்ற சர்ச்சை தோன்றியது. இதற்கு விடைதரவேண்டிய நிலை அம்பிகைக்கே நேரிட்டது. அரசனும் ஏனைய புலவர்களும் அம்பிகையின் கோயிலை

முற்றுகையிட்டுக் குழுமியிருந்தனர். பலர் காளிதாசனே பெரும்புலவன் என விடைதருவாள் எனக் காத்திருந்தனர் மாறாக தண்டியே கவி என விடைவந்தது. இது கேட்ட காளிதாசன் வாயில் வந்தபடி அம்பிகையை வசைபாடினான், உன்னை நம்பி மோசம் போனேனே என்று புலம்பினான். கேட்டதேவி புன்முறுவலுடன் மகனே நீ அவசரப்பட்டுவிட்டாய், உண்மையுணராது திட்டினாய், வசைபாடினாய் என் அருள் பெற்ற நீதான் நான், நான்தான் நீ, நீ என்னுருவாகிவிட்டாய் உன்புகழை யாருமறியச் செய்ய விரும்பினேன். அவசரப்பட்டுவிட்டாய் என்னையுன் வாயாற் திட்டினாய். அடுத்த பிறப்பில் வாய்பேச இயலாத ஊமையாய்ப் பிறப்பாய் என்றாள் அம்பிகை. தாயே என்னை மன்னிக்கமாட்டாயா என்று புலம்பினான்; மன்றாடினான் தண்டனையில் மாற்றம் இல்லை.

தமிழகத்திலுள்ள காஞ்சிபுரத்தில் ஊமையாய்ப்பிறந்தான் காளிதாசன். முன்பு விட்டகுறை அவனைத் தேவியிடம் அன்பு கொள்ளத் தூண்டியது. சூரிய ஒளியினாலேதான் சூரியனைக் காணலாம். அவள் அருளாலேதான் அவளை வழிபடும் பாக்கியம் கிடைக்கும். இதுவும் அவள் கருணைதான். பெற்றமனம் பித்து பிள்ளை மனம் கல்லு என்பர்.

காஞ்சிக் காமாட்சி ஆலயமே அவன் இருப்பிடம் வாய் பேசா ஊமை அவளுக்கே தொண்டு செய்து அவளின் பிரசாதத்தையே உண்டு அர்த்த ஞாமப் பூசை முடிந்து கதவு பூட்டுமவரை அங்கேயே இருப்பான். ஒருநாள் கதவு பூட்டும் தருணத்தில் தெய்வீக அழகு வாய்ந்த இளம் பெண்ணொருத்தி தாம்பூலம் கமழ இந்த ஊமையை நோக்கி வந்தாள். தன் வாயிற் குதப்பிய தாம்பூலத்தை அவன் வாயிற் கொடுத்து அருள்புரிந்து மறைந்தாள். ஆம் இவள் காமாட்சிதான் காமம் ஒழிந்தவர்க்கே காட்சி கொடுப்பாள். காமனை எரித்தவன் துணைவி அல்லவா. ஊமை அருட்கவியாகிவிட்டான். பாடினான் நமக்கு அர்ச்சனை பாட்டே என்ற சிவனுக்குத் துணைவி ஆதலால் காளிதாசனின் பாடலைக்கேட்டு மகிழ்ந்தாள் திரிகரண சுத்தியோடு வழிபட்டவர்களை அம்பிகை என்றும் கைவிடமாட்டாள். அப்படிக்கைவிட்ட வரலாறும் இல்லை.

இது மட்டுமா அம்பிகையின் கருணை. அம்பிகையின் சிறப்புப் பெயரான சரஸ்வதி கடாட்சம் பெற்றவன் கம்பன். கல்வியிற் பெரியன் கம்பன் என்று நாவலர் பெருமானால் பாராட்டப்பட்ட கவிச்சக்கரவர்த்தி அம்பிகை அருள் மழையில் நனைந்தவன். தனது அடியவனுக்காக ஒரு சமயம் விறகு விற்பவனாகத் தலைமீது விறகு கட்டைச் சுமந்து வந்தாள் அம்பிகை. இராமாயண அரங்கேற்றத்தின்போது தமிழ் என்றொருசொல் இல்லை என்று புலவர்கள் ஆட்சேபித்தனர். இது ஒரு கிராமியச்சொல் கிராம மக்களிடையே வழக்கிலுண்டு இதை நிரூபித்துக் காட்டுவேன் என்று கூறியகம்பர் உதவிக்கு யாரிடம் போவது. அம்பிகையை மனமுருகி வழிபட்டார். மறுநாள் அரசனும் புலவர்களும் கிராம வீதியால் வந்தபோது தெருவோரமுள்ள சிறு குடிசை யொன்றில் மத்தொனி கேட்டது. காது கொடுத்த போது பிள்ளைகள் சற்று விலகியிருங்கள் தமிழ் பறக்கும் என்ற வார்த்தை கேட்டது கம்பன் மனமகிழ்ந்தான். அரசனும் புலவர்களும் அச்சொல்லை ஏற்றுக்கொண்டனர். என்னே அம்பிகையின் அருள் கலைக் கடலாகிய அம்பிகையின் அருளுக்கு நிகரில்லை. இம்மாட்டா அம்பிகையின் பாதச் சிலம்பொலியைக்கூட அரசனுக்கு கேட்கவைத்து அம்பிகையை வழிபட்டவர்களுக்கு அவள் சேவகம் செய்வாள் என்பதைப் பலரும் அறியவைத்தான் கம்பன்.

அம்பிகையின் அருள் இத்துடன் நின்றுவிடவில்லை அருள் என்பது இதுதான் என்று எடுத்துக்காட்டொணாதது. அருள் என்ற சொல்லின் 'ள்' என்பதை எடுத்துவிட்டால் 'அரு' எனவரும். அரு கண்ணுக்குத் தெரியாதது இதனைத்

தெரிந்து அனுபவித்தவர்கள் அம்பிகை அடியவர்கள். இன்று மாச்சார சம்பந்தமாக அல்வையூர் வேவிலந்தைப் பதியில் திருவிளையாடல் பலபரிந்து அளவற்ற அடியவர்களுக்கு அருளாட்சி செய்து வருகின்றாள் முத்துமாரி அருள்பெற முந்துங்கள் வழிபாடு செய்யுங்கள்.

அடுத்துச் சிந்திக்க வைத்தவர் கடவூர் சுப்பிரமணியம் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட அபிராமிபட்டர். அம்பிகையைப் புறத்து மட்டுமல்ல அகத்தும் அந்தர்யாமியாக வழிபடுபவர். ஒரு சமயம் தியானநிலையில் இருந்து தியானம் கலைந்த வேளையில் இவரின் பக்தி நிலையைப் பரிசோதிக்க வந்த சரபோசிமகாராசா இவர்முன் வந்து இன்று அமாவாசையா, பெளர்ணமியா என்று கேட்டார். தடுமாறி பெளர்ணமி எனவிடையளித்தார். உண்மையில் அன்று அமாவாசைத் தினம் மன்னன் கருத்துப்படி அன்று பூரண நிலவைக் காட்டவேண்டிய நிலைக்கு ஆளானார் அபிராமிபட்டர். தாயிருக்கப் பிள்ளை ஏங்கலாமா நீயிருக்க நான் வருந்தலாமா? என அம்பிகையிடம் முறையிட்டார். ஆலயவாசலில் யமக அமைப்பில் நூறு கயிறுகள் பொருத்தப்பட்ட உறிமீதிருந்து பாடினார். ஒவ்வோர் பாட்டு முடிவிலும் ஒவ்வொரு கயிறாக அறுக்கப்பட்டது. உறியின் கீழே கொழுந்து விட்டு அக்கினி சுவாரித்து எரிந்து கொண்டிருக்கின்றது பட்டர் பாடுகிறார். விழிக்கே அருளுண்டு அபிராமிக்கு, வேதம் சொன்ன வழி வழிபடநெஞ்சண்டு என்று 79வது பாடலைப் பாடியவேளை அடியார் துயர்நீக்கும் அம்பிகை தன் காதிலிருந்த குண்டலத்தைக் கழற்றி வானவீதியில் எறிந்தாள். குண்டலம் பூரணசந்திரனாகத் தோன்றியது. அமாவாசை பெளர்ணமியானது அனைவரும் புளகாங்கிதம் கொண்டனர். அம்பிகை அடியார்க்கு இயலாதது ஒன்றில்லை.

பிற்காலத்தில் தோன்றிய அம்பிகை தாசர் இராமகிருஷ்ணரின் அநுபூதிதான் என்னே. அம்பிகையுடன் தியான நிலையில் உரையாடி அவளது கருத்து அறிந்தே எதனையும் செய்யமுற்படுபவர் இவர். இவரின் சாதனைகளும் பொன் மொழிகளும் இன்றல்ல என்றுந்தான் மறையாது, அழியாது.

கிருதயுகத்தில் ஞானத்தாலும், திரேதாயுகத்தில் தானத்தினாலும், துவாயர யுகத்தில் யாகத்தாலும், கலியுகத்தில் பக்தியினாலுமே அம்பிகை பாதாம்புயத்தை அடையலாம். பக்தியின் ஆரம்பநிலை வழிபாடாகும். அவள் கண்ணின் சிறப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு காமாட்சி, பங்கஜாட்சி, வனசாட்சி, விசாலாட்சி, மீனாட்சி என்ற காரணப் பெயர்கள் தோன்றின.

“கரை பொழி திருமுக கருணையால் உலகெழு கடனிலை பெறவளர் கரமேந்திய பைங்களி” மாசாம்பவி என்பது திருப்புகழ் அவளது கடைக்கண் பார்வை கிடைக்குமானால்,

**தனந்தரும் கல்வீதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வவடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமலிரா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாந்தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே** - என்பர் அபிராமிபட்டர்.

மனிதர் தெய்வமாகலாம் என்பதே நமது சமயத்துணிவாகும். பரிணாமவளர்ச்சியுடைய மனிதன் மேலும் வளர்ச்சியடைவதில் ஆசங்கை இல்லை. இந்த வளர்ச்சியின் முடிவு தெய்வத்தன்மை யடைவதேயாகும். மன, மொழி, மெய்களால் வழிபட்டகாளிதாசர், கம்பர், அபிராமிபட்டர், இராமகிருஷ்ணர், சம்பந்தாண்டான் என்போர் மாத்திரமின்றி இலைமறை காய்போலத் தெரிந்தும் தெரியாததும் இருப்போர் பலராவர். அம்பிகை வழிபாட்டால் இருமை இன்பமும் கிடைத்து வாழ்வோமாக.

அல்வாய் வேவிலந்தை முத்தமாரி அம்மன் தேவஸ்தானம்
வீழாக்களும் உபயகாரர்களும்

மாதம்	உபயம்	உபயகாரர்கள்
தை	தைப்பூசம்	திருமதி. க. செல்லம்மா
	அபிராமிப்பட்டர்விழா	செல்வி. தி. பளனிப்பிள்ளை
	பூரணை அபிஷேகம்	திருமதி. க. தங்கம்மா
மாசி	இலட்சார்ச்சனை	திருமதி. க. திவ்வியமணி
		திருமதி. ம. பத்மநாயகி
		திருமதி. வி. பூபாலதேவி
		திரு. தி. கோபாலசண்முகம்
		திருமதி. த. அருந்தவநாயகி
		திரு. த. தங்கராசா
		திரு. வே. சீவரத்தினம்
		திரு. வே. தங்கராசா
		திரு. சி. கணேசமூர்த்தி
		திரு. மு. கந்தசாமி
	மாசிமகம்	திரு. க. சண்முகநாதன்
	பூரணை அபிஷேகம்	திரு. க. சச்சிதானந்தம்
பங்குனி	பங்குனித்திங்கள்	திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை
	அபிஷேகம் பொங்கல்	திரு. S. V. ஜீவரத்தினம்
		திரு. செல்வேந்திரன்
	பூரணை	திரு. க. கதிர்காமத்தம்பி
	உத்தரம்	திரு. க. கதிரவேல்
சித்திரை	பூரணை அபிஷேகம்	திருமதி. விக்ரர் ரோகினி
	அப்பர்குருபூசை	திரு. க. முத்துலிங்கம்
வைகாசி	பொங்கல் அபிஷேகம்	திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை
	பூரணை	ஊரவர்
	கும்பாபிஷேகதின	
	1008 சங்காபிஷேகம்	ஊரவர்
	சம்பந்தர் குருபூசை	திருமதி. க. செல்லம்மா
ஆனி	மணிவாசகர் குருபூசை	திரு. வே. மகேசன்
	பூரணை	திரு. க. சோமசுந்தரம்
ஆடி	திருவிழா 01	திரு. செ. இராசா
	திருவிழா 02	திரு. த. சந்திரதாஸ்
	" 03	திரு. வ. மகேந்திரம்
	" 04	திருமதி. செ. செல்லம்மா
	" 05	திரு. கா. இராசரத்தினம்
	" 06	திரு. தி. இராமச்சந்திரன்
	" 07	திரு. மு. இராசையா
	" 08	திரு. செல்வராசா
	" 09	திரு. க. கிருஷ்ணபிள்ளை
	" 10	திரு. க. இராமசாமி
	" 11	திரு. க. பாலகிருஷ்ணன்
	" 12	திரு. ம. அம்பிகைபாலன்
	" 13	திரு. சி. கணேசமூர்த்தி
	" 14	திரு. க. கனகசபாபதி
	பூரணை 15	திரு. கி. சீவரத்தினம்

மாதம்	உபயம்	உபயகாரர்கள்
ஆடி	பூங்காவன இளைஞர்விழா 16 ஆடிப்பூரம்	அல்வையூர் இளைஞர் திரு. வ. மகேந்திரம் திருமதி. செ. செல்லம்மா
ஆவணி புரட்டாதி	பக்திமுத்திபாவனா உற்சவம் மங்களதீப்புசை சுந்தரர்குருப்புசை சுமங்கலிப்புசை வரலக்ஷ்மிப்புசை ஆடிப்பூரணை பூரணை பூரணை நவராத்திரி 1ம் நாள் " 2ம் நாள் " 3ம் நாள் " 4ம் நாள் " 5ம் நாள் " 6ம் நாள் " 7ம் நாள் " 8ம் நாள் " 9ம் நாள் " 10ம் நாள் கேதாரகௌரிப்புசை தீபாவளி	திரு. தி. இராமச்சந்திரன் கன்னிப்பண்கள் ஆலயம் குடும்பஸ்தர் திரு. செ. சூரியகுமார் திரு. கி. சீவரத்தினம் செல்வி கா. நாகம்மா திரு. சோ. விவேகானந்தம் திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை திரு. பெ. கனகசபாபதி திரு. க. சண்முகநாதன் திரு. வீ. இராசையா திரு. மா. சுப்பிரமணியம் திரு. சு. கந்தவனம் திருமதி. க. செல்லம்மா திருமதி. கா. நாகம்மா திருமதி. சி. சரஸ்வதி திரு. S. V. ஜீவரத்தினம் திருமதி. வே. சாரதாதேவி ஆலயநிர்வாகம்
ஐப்பசி	கந்தசஷ்டி 1ம் நாள் " 2ம் நாள் " 3ம் நாள் " 4ம் நாள் " 5ம் நாள் " 6ம் நாள் " 7ம் நாள்	திரு. மு. முத்தையா திரு. ச. கேசரத்தினம் திரு. வ. நல்லையா திரு. சு. கந்தவனம் திரு. மா. சுப்பிரமணியம் திரு. வே. சீவரத்தினம் திரு. சி. கணேசமூர்த்தி திரு. இ. புவனேந்திரம் திருமதி. மகேஸ்வரிபாலசிங்கம்
கார்த்திகை	பூரணை பூரணை	திரு. க. சோமசுந்தரம் திருமதி. த. அருந்தவநாயகி
மார்கழி	விநாயகர்சஷ்டி திருவெம்பாவை 1ம் நாள் " 2ம் நாள் " 3ம் நாள் " 4ம் நாள் " 5ம் நாள் " 6ம் நாள் " 7ம் நாள் " 8ம் நாள் " 9ம் நாள் " 10ம் நாள்	திருமதி. த. அருந்தவநாயகி திரு. க. சிவநேசன் திரு. ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி திரு. வே. கனகசபாபதி திரு. வே. தேவராசா திரு. மா. சுப்பிரமணியம் திரு. Dr. சி. வேலும்மயிலும் திரு. பொ. அரியரத்தினம் ஆலயம் திரு. ஆ. சரவணமுத்து திரு. ப. ஈஸ்வரநாதன்

உ
நன்றி நுவிலல்

அல்வாய் வேவிலந்தை ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தான சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்டம் இன்று சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளது. தேரின் வனப்பை, சிறப்பை, கண்கொள்ளாக் காட்சியைக் கண்டு அடியார் பூரித்தவண்ணம் இருந்தனர். இச்சிறப்புக்குக் காரணமானவர்கள் அனைவரையும் கௌரவித்து பாராட்டி நன்றி தெரிவிப்பது நம் கடனன்றோ.

இச்சித்திரத் தேரினை வடிவமைத்தவர் அமரர் ஸ்தபதி ஆறுமுகம் சீவரத்தினம் ஆச்சாரியார் அவர்கள். அவர் உலகப் புகழ்பெற்ற சிற்பசக்கரவர்த்தி. 130க்கு மேற்பட்ட தேரினை உருவாக்கிய அவர் தேர் வேந்தன் எனப் பாராட்டப்பட்டவர். சிற்பக்கலைக்கோர் முன்னோடி அவர்என்ற காரணத்தால் கலாபூஷணம் எனும் கௌரவப் பட்டம் அவரை நாடி வந்தது. புகழ்பூத்த சீவரத்தினம் அவர்கட்கு வாய்த்த மைந்தன் ஜெயப்பிரகாஷ் தந்தை வழியில் சிறுவயதிலிருந்தே சென்ற காரணத்தால் வயதிற்கு மிஞ்சிய ஆற்றலைப் பெற்ற ஜெயப்பிரகாஸ் தன் சகாக்களுடன் இன்சொல்பேசி இன்புறுவதைக்காணக் கூடியதாயுள்ளது. இதனால் அவர்குமுவினர் மிக்க விகவாசிகளாகக் காணப்படுகின்றனர். ஜெயத்திற்கு வாய்த்த வலதுகை அவரது சிறியதந்தையான திரு.ஆ.சிவலிங்கம் அவர்கள். சாதாரண மரக்குற்றியை தெய்வ உருவங்களாக செதுக்கி எடுக்கும் அபாரத்திறமை அவருக்கே உரித்தானது. இவர் ஒரு பிரமா என்கின்றார்கள் அவரது தொழிற் பட்டடைக்கு சென்றவர்கள் அந்த அளவில் நம் சித்திரத்தேருக்கு உயிர் கொடுத்தவர் சிவலிங்கம் அவர்கள். இவர்களுடன் இவர்களது குழுவினரின் செயற்பாடு பாராட்டக்கூடியதாயுள்ளது. தொழில் மகத்துவம் பெற பாடுபடும் இச்சிற்பாசாரிகளின் பெயர் தேர் உள்ளவரை நிலைக்குமென்பது உறுதி. இவர்கள் அனைவரையும் திருப்பணிச்சபை சார்பில் பாராட்டி நன்றி கூறுகின்றோம்.

சித்திரத் தேரினை உயிர்பெறச் செய்தவர்கள், வர்ணந்தீட்டியோர், குறுகிய காலத்தில் தம்கடமையை நிறைவு செய்த அக்கலைஞர்கட்கும் நன்றி உரித்தாகுக.

தேர்முட்டி வேலை மிகமிகப் பயங்கரமானது. இதற்கு தொழில்நுட்ப ஆலோசனை வழங்கிய பொறியியலாளர் பலர். செல்வி வசந்தா, திரு. சிவகுமார், திரு. சண்முகநாதன் போன்றோர் தமது அறிவாற்றலை அம்பிகைக்கு பெரிதும் பயன்படுத்தினர் அவர்தம் கௌரவசேவைக்கு சிரம்தாழ்த்தி நன்றி தெரிவிக்கின்றோம். தேர்முட்டி கட்டுமான வேலையை மேஸ்த்திரி இராசையா ஆரம்பித்தாலும் அதனைச் செய்து செய்வித்து முடிப்பவர் தந்துணிவாளன், சகலகலாவல்லவன் திரு. க.சுந்தரலிங்கமே. குறைந்த செலவில் நிறைந்த பயனை அம்பிகைக்கு அளிப்பவர் திரு. சுந்தரலிங்கமென்ற சித்தப்பா, சித்தப்பா என்றால் வேலைத்தளம் நடுங்கும், இன்புறும். அடிக்கிறகைதான் அணைக்கும். இஃது இவரது நிர்வாக, மேற்பார்வைத் திறனை உணர்த்துகின்றது. இவரது சகாக்கள் மிகுந்த விகவாசிகள், இரத்தம் சிந்த உழைக்குந் தன்மையினர். இவர்களை நாம் மறப்பினும் அம்பிகை என்றும் நினைப்பாள், உதவுவாள் என்பதனை சித்தப்பா பலதடவை கண்டுள்ளார். இவர்கள் அனைவர்க்கும் நன்றி உரித்தாகுக.

1000 அடி நீளமான தேரோடும் வீதி புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைப் பாதுகாக்க 2அடி உயரமான பாதுகாப்பு அணை கட்டப்பட்டுள்ளது. தார் வீதியாக்க பலர் பல வழிகளில் உதவினர். இதனால் ரூபா 8 இலட்சம் பெறுமதியான

வேலையை ரூபா 5 லட்சத்தில் செய்து முடிக்க முடிந்தது. வீதி அபிவிருத்திப் பகுதிப் பொறியியலாளர், தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்கள், அதிகாரிகள் போன்றோரின் ஆலோசனைகள், பேருதவிகள் அவ்வப்போது கிடைத்தன. அவர் அனைவர்க்கும் அம்பிகையின் கடைச்சம் கிட்ட வேண்டுதல் செய்கின்றோம், நன்றி பகர்கின்றோம். இவ்வீதி அமைப்பின்போது தொழிற்பட்ட உழவு இயந்திர உரிமையாளரான நக்கீரன் சீலன் சாரதி திருநாவுக்கரசு போன்றோரின் அளப்பரிய சேவையினை நாம் என்றும் மறந்திடமுடியாது. இவர்கள் அனைவர்க்கும் நன்றி.

அம்பிகைக்கு அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்ட மலர் ஒன்று படைக்க வேண்டுமென சபை முடிவு செய்தது. அதற்கென மூவர்கொண்ட மலர்க்குழு நிறுவப்பட்டது. திரு.ஆ.சிவநாதன் ஆசிரியர் அவர்களிடம் முழுப் பொறுப்பும் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஒரு பொறுப்பை ஏற்றால் எவ்விதம் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் இயங்க வேண்டும் என்பதனை நாம் திரு.ஆ.சிவநாதனிடமே கற்கவேண்டும். அந்தளவில் அவர் ஓர் உதாரண புருஷனாக திகழ்ந்துள்ளார். தேர் மலர் சிறக்க பாடுபட்ட அவருக்கு திருப்பணிச்சபை பெரிதும் கடப்பாடுடையதாயுள்ளது. அவர்தம் முயற்சிக்கு நன்றி. தேர் மலர்சிறக்க ஆசியுரை தந்து அந்தணப் பெருமக்களுக்கும், வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பிய பெரியோர்க்கும் ஆக்கங்களை படைத்த அறிஞர் பெருமக்களுக்கும் நன்றி. தேர்த்திருப்பணிக்கு பல அடியார்கள் வேம்பு, மருது, வாகை, நுணா, பனை மரங்கள் தந்து உதவியுள்ளார்கள். அனைவர்க்கும் நன்றி.

தேர்த்திருப்பணியினை விரைவுபடுத்தி உற்சாகமுட்டிய சத்திரஞ்சீமோ (கனடா) ஆழ்வார் சீவரத்தினம் அவர்கள் இத்திருப்பணி வேண்டுதல் ஒன்றினை கனடாவிலுள்ள ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகையில் விடுத்தார். அம்பிகை மேலுள்ள விசுவாசத்தாலும் ரூபா ஐந்து லட்சம் சேர்ந்தது. அப்பணம் ஆரம்பத்தில் பெரிதும் உதவியது. அவரது முயற்சி கிட்டாவிடின் இவ்வருடம் வெள்ளோட்டம் நடத்தியிருக்க முடியாது. எமது கடன் பழு பற்றி அறிந்த லண்டன் வாழ் திருமகன் அரியரட்ணம் ஈஸ்வரமோகன் தனதும் சகோதரரினதும் பங்களிப்பாக தந்தையார் பெயரில் ரூபா ஐந்தேகால் லட்சமும் (5,25,000/=), உறவினர் நண்பரின் (7பேரின்) பங்களிப்பாக ரூபா நாலுலட்சத்து எழுபத்தெண்ணாயிரமும் (4,78,000/=) அனுப்பியமை அம்பாளின் அருட்செயலென்றேகூற வேண்டும். அவர்கள் அனைவர்க்கும் நன்றிகூறி அம்பாளர் அருள்புரிய வேண்டுகின்றோம்.

உள்ளூரில் உள்ளவர்களின் நிலை உறுதியும். ஒருவர் 10,000/= தந்தால் பெரும் சாதனை. வெளிநாட்டுத் தொடர்புடையோரின் பேருதவியின்றி இத்திருப்பணி ஒப்பேறிடமுடியாது. தேர்த்திருப்பணி நிறைவுபெற ரூபா 15 லட்சம் இன்னும் தேவைப்படுகின்றது. அம்பிகை தனது காரியத்தை முடிப்பாள். ஆரம்பத்திலேயே அவ்வாயைச் சொந்த மண்ணாகக் கொண்ட திரு.நடேசுப்பிள்ளை வித்தியாதரன் தமது குடும்பம் சார்பாக பணம் தருவதாகக் கூறி உற்சாகமுட்டினார்கள். சில லட்சம் இதுவரை தந்தமைக்கு அம்பாளின் அடியார்களாகிய நாம் நன்றி தெரிவிக்கின்றோம். இப்பணத்தை யெல்லாம் பெற அயராது முயற்சித்த திருப்பணிச் சபைத் தலைவர் திரு.சி.கணேசமூர்த்திக்கும் செயலாளர் திரு.க.புவனேந்திரன், மற்றும் திரு.வி.சிவகுமார், பருத்தித்துறை பிரதேசபைத் தலைவர், உபதலைவர்க்கும் நன்றி.

பணமுடை ஏற்படும் போதெல்லாம் கைமாற்றுத் தந்து உதவிய திரு.சு.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கட்கும் சித்தப்பாவுக்கும் நன்றி.

சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்ட மலரினை அழகுசெய்ய வேண்டிய புகைப்படங்களை இலவசமாக எடுத்துத் தந்துதவிய குகன் ஸ்ரூடியோ உரிமையாளருக்கும் நன்றி.

இந்நூலினை குறுகிய காலத்தில் உருவாக்கித் தந்த மருதம் அச்சக உரிமையாளர் திரு.ஐ.சிவநாதன் அவர்கட்கும், கண்ணி வடிவமைப்பாளர்களுக்கும், உதவியாளர்கட்கும், அவ்வப்போது 'ஒப்பு நோக்குநராக' நின்று நெறிப்படுத்திய திரு.ஆ.சிவநாதன் அவர்கட்கும் மனமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். வேண்டிய போதெல்லாம் உதவிபுரிந்த இந்துவாலிபசங்க இளைஞர்கட்கும் நன்றி.

மிகநெருக்கமானவர்கள் பலரின் பெயர்களை இங்கு குறிப்பிடவில்லை அவர்களும் இப்பணியை மேற்கொள்வதால் அம்பிகையின் இந்நிகழ்வு சிறக்க உதவிய சம்பந்தப்பட்டோர் அனைவர்க்கும் ஆலய பரிபாலனசபை, திருப்பணிச்சபை சார்பில் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

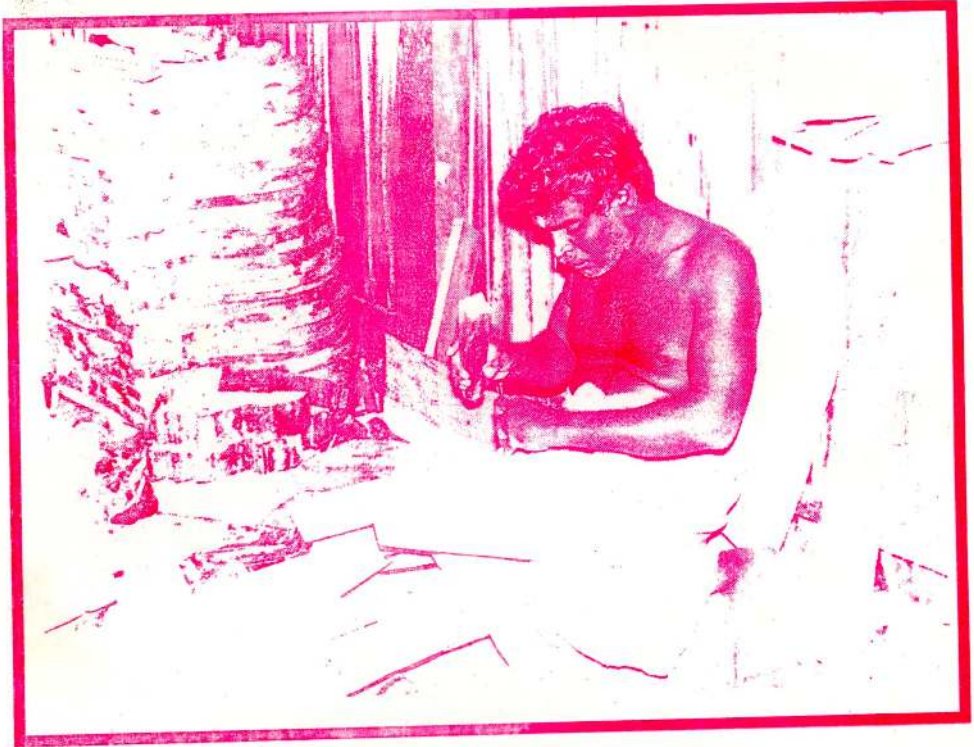
நா.சந்திரசேகரம்

பிராகுளாளர்

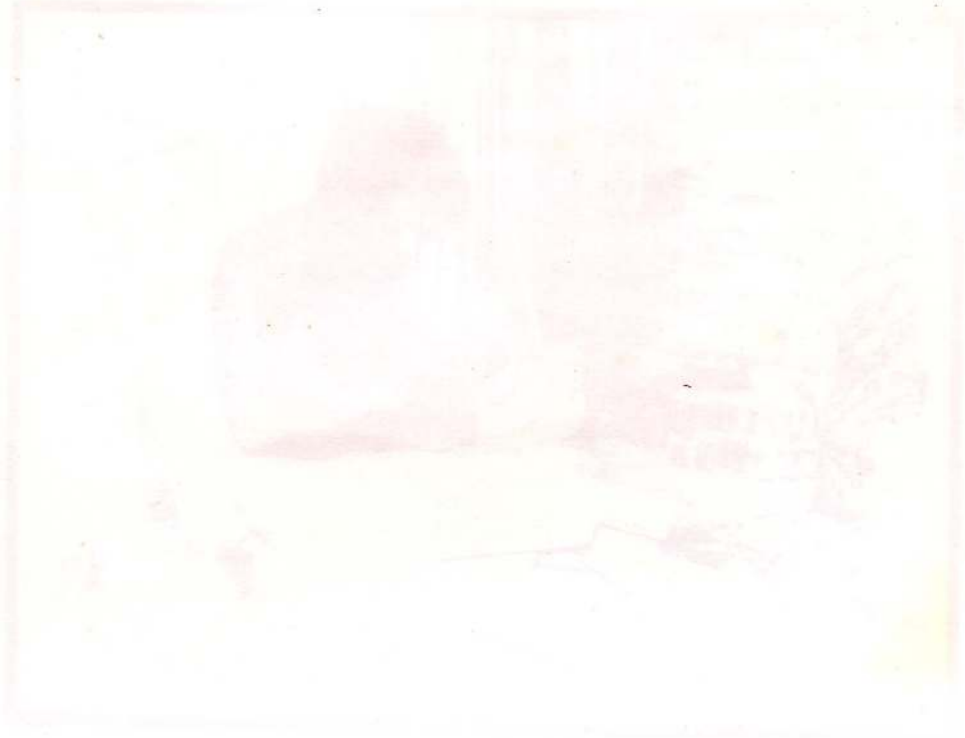
(திருப்பணிச்சபை, பரிபாலனசபை)

நாம் தயகுறவதற்கு நாம், நாமேதான் காரணம். வேற யாரும் அல்ல. நாமே விளைவுகள், நாமே காரணங்கள். எனவே நாம் சுதந்திரர்கள். நான் துன்பப்பட்டால் அது எனக்கு நானே உண்டாக்கிக்கொண்டது. நான் விரும்பினால் என்னால் மகிழ்ச்சியாக இருக்கமுடியும் என்பதை இது காட்டுகிறது. மனித சங்கல்பம் எல்லா சூழ்நிலைகளையும் கடந்த நிற்கிறது. அந்த வலிமையான, உறுதியான எல்லையற்ற சங்கல்பத்திற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் முன்னால் எல்லா ஆற்றல்கள்கூட, கட்டாயம் தலைவணங்கியே தீரவேண்டும். ஒருங்கியாக வேண்டும், சேவகர்களாக வேண்டும்.

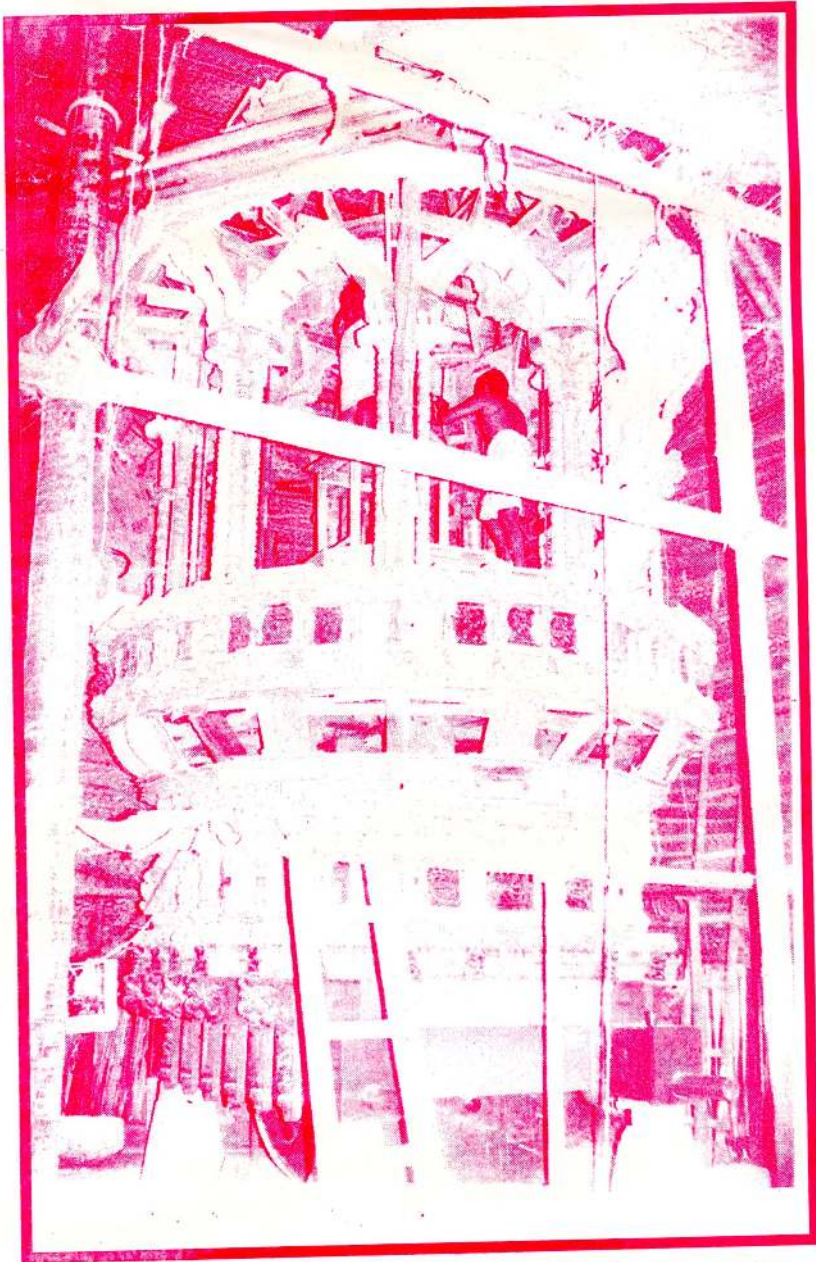

தெய்வ உருவங்களை அழகாக செய்தவரும்
சிற்பகலாவினோதன் திரு.ஆ.சிவலிங்கம்

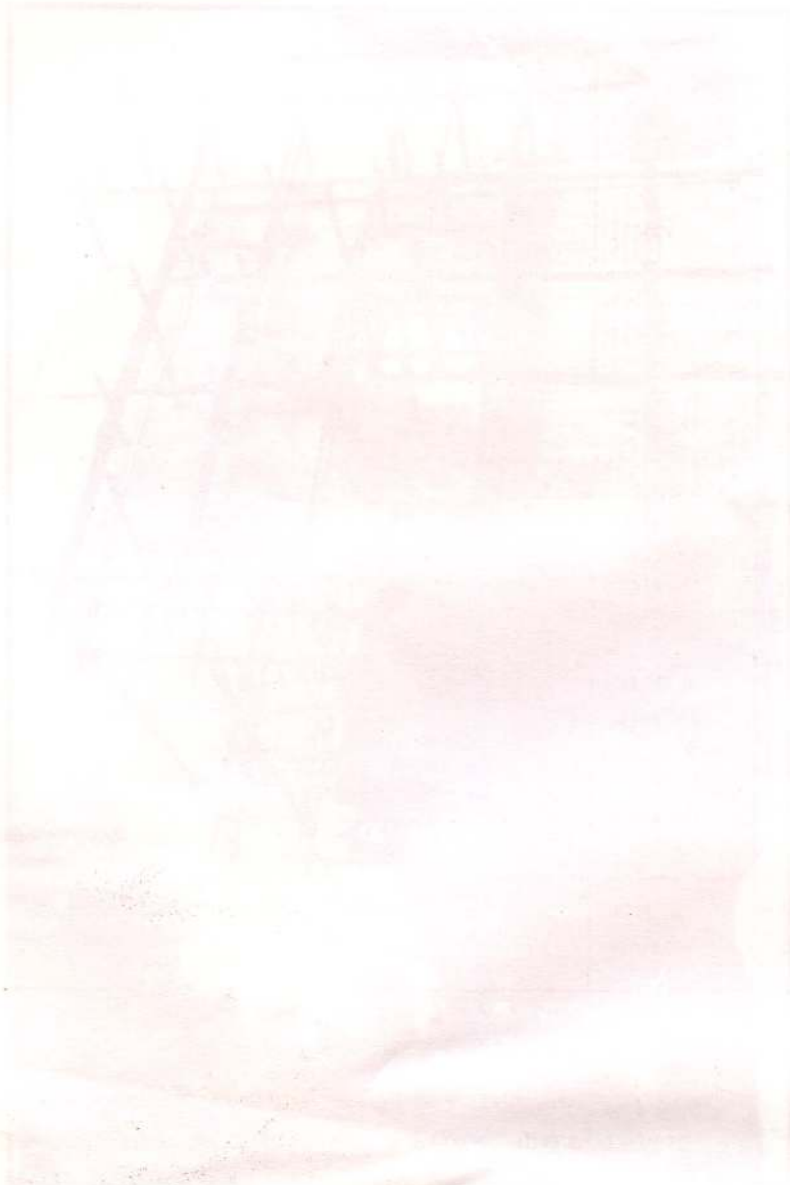
சென்னை நகரில் உள்ள
சென்னை நகரில் உள்ள

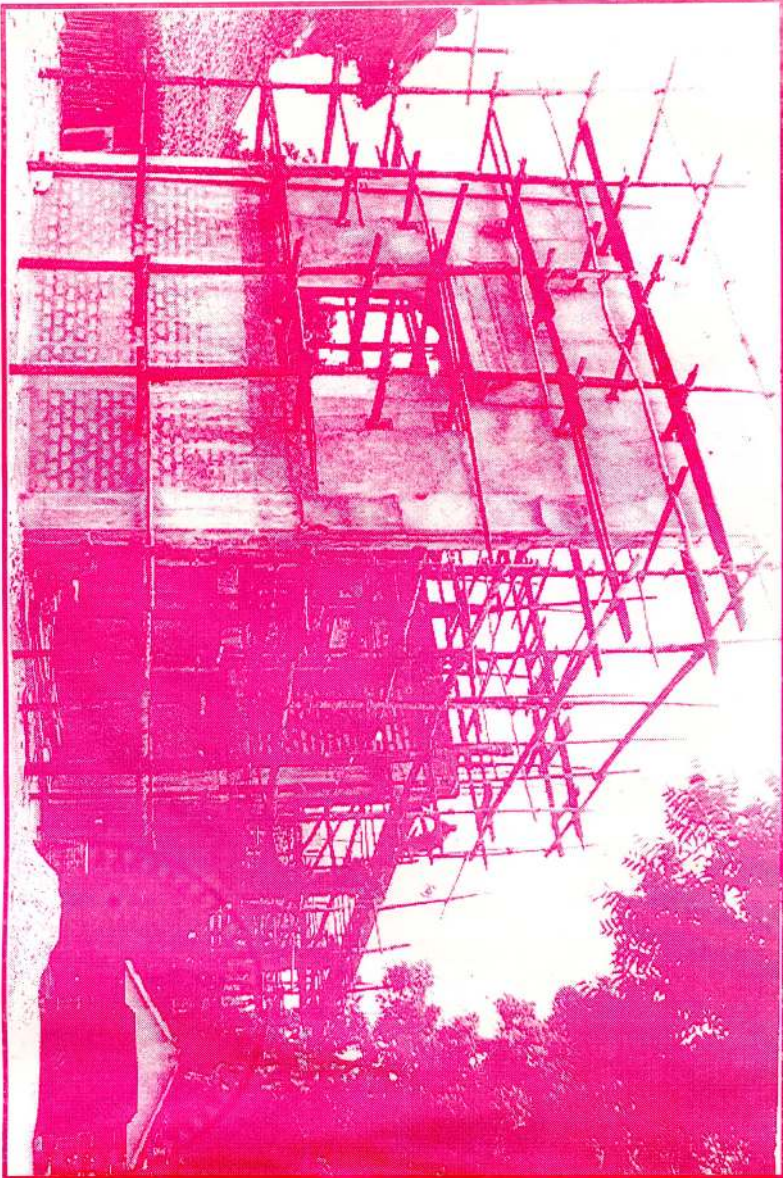
கலைஞர்கள் சித்திரத்தேர்வை உருவாக்கும் காட்சி

St. Ann's School, Noolaham, Travancore

Digitized by Noolaham Foundation.

தாய் தேர்முட்டி கட்டும் போதுள்ள தேர்நாள்

**அல்வாய் வேவ்லந்தை முத்துமாரியம்மன் ஆலய
தேர்த்திருப்பணிக்கு நிதி உதவி செய்து**

அடியார் சிலரின் பெயர் விபரம்

**சூபா பத்தாயிரத்திற்கு உட்பட உதவியோரின் விபரமும்
செலவு விபரமும் தேர் வேலை முடிவுற்றதும்
வரவு செலவுக்கணக்கு அறிக்கையாக வெளியிடப்படும்**

	தொகை ரூபா ச	தொகை ரூபா ச
திரு.பொன்.அரியரட்ணம் குடும்பம்(லண்டன்/ஈஸ்வரம்ஸ்,அல்.கிழக்கு)		538794.00
திரு.அ.ஈஸ்வரமோகன்	225370.00	
திரு.அ.உ.தயகுமார்	125370.00	
திரு.பொ.சிவயோகநாதன்	125370.00	
திரு.அ.கு.கேஸ்வரன்	31342.00	
திரு. றமேஸ்வரா	31342.00	
திரு.அ.ஈஸ்வரமோகன்மூலம் அனுப்பியவர்கள்		595506.00
திரு.க.சக்திவடிவேல்-துளாவை	125370.00	
திரு. A. P. S. இரத்தினசிங்கம் றமேஸ்வரமோட்டன்சீமா	125370.00	
திரு.செ.செல்வறஞ்சன் நவனந்தோட்டம்	125370.00	
திரு.செ.கு.கநேசன்-மாதாங்கோவில்லடி	62686.00	
திரு.தம்பு சிவநடராசா-ஐயாவத்தை	31342.00	
திரு.சு.சிவகுமார்-பெரியார் பகுதி	31342.00	
திரு.பா.பாலேந்திரா - திரிசீமா	31342.00	
திருமதி.வசந்தா பிரபருபன்- திரிசீமா	31342.00	
திருமதி.சின்னம்மா பொன்னையா - பத்தானை.	31432.00	
திரு.சின்னையா குடும்பம் அல்வாய் வடக்கு.		210000.00
திரு.சி.கணேசமூர்த்தி	100000.00	
திரு.சி.ஜெயராசா	25000.00	
திரு.சி.தர்மராசா	25000.00	
திருமதி.இந்திரா கனகசந்தரம்	50000.00	
திருமதி.சந்திரா துரை	10000.00	
திரு.நடேசபிள்ளை குடும்பம் (உதயன்) யாழ்		150000.00
திரு.க.கணபதிப்பிள்ளை குடும்பம் - அண்ணா இல்லம்		100000.00
திரு.க.மயில்வாகனம் குடும்பம், பெரியார் பகுதி		100000.00
திரு.வே.தங்கராசா- சாரதா இல்லம் அல்வாய் வடக்கு		100000.00
திரு.வே.சீவரத்தினம் வெள்ளவாயா		44000.00
திரு.ஆழ்வார் சீவரத்தினம் கனடாவில் சேர்த்து அனுப்பியது		474000.00
திரு.ஆ.சீவரத்தினம் - சத்திரஞ்சீமா	24875.00	
திருமதி.துரைராசா இராஜலக்ஷ்மி - இரும்புமதவடி	50000.00	
திரு.சு.கிருஷ்ணானந்தம் - கொட்டடி வளவு	25000.00	
திருமதி ராதா மனோ சுவரஞ்சீமா	25000.00	

திரு.க.கருணானந்தம் சத்திரஞ்சீமா	20000.00	
திரு.க.புஷ்பானந்தம் - சத்திரஞ்சீமா	18162.00	
திரு.பொ.கனகலிங்கம், இரும்புமதவடி	15000.00	
திரு.கதிர் ஜெகதீஸ்வரன்	12575.00	
திரு.சி.அருணாசலம் - மோட்டஞ்சீமா	12500.00	
திரு.கனகவேணுகோபால் - நாவலடி	12500.00	
திரு.வ.சதாசிவம் (புவி) நவனந்தோட்டம்	12375.00	
திருமதி.சண்.நிர்மலா - இரும்புமதவடி.	10480.00	
திரு.காங்கேசு மாஸ்ரர் குடும்பம் - யாழ்	10480.00	
திரு.சிவமோகன் - கல்யாணமூலை	10000.00	
திருமதி.வசந்தராணி செல்வக்குமார் - இன்பருட்டி.	10000.00	
திரு.நா.பாஸ்கரன் - பெரியார் பகுதி	10000.00	
(மிகுதி 10000/= ரூபாவுக்குள்)		
திரு.மு.மனோகரன் - விளாப்புக்கூடல்		50000.00
திரு.க.கிருஷ்ணபிள்ளை குடும்பம்		30000.00
திரு.க.சோசுந்தரம் - தாமந்தோட்டம்		30000.00
திரு.பழிஸ்கந்தராசா - மஹாத்மா வீதி. அல்வாய் வாக்கு		30000.00
திருமதி.சிவகுமார் சுசிலாதேவி - விளாப்புக்கூடல்		28080.00
திரு.க.திருவருட்ஜோதி		25000.00
திரு.த.தங்கராசா - அல்வாய் கிழக்கு		25000.00
திரு.க.சுப்பிரமணியம் (பொட்டப்பா) இன்பர்சிட்டி		25000.00
திரு.நா.கிரிதரன் - கதிரன் வடலி		25000.00
திரு.வி.சிவபாலன் - பெரியார் பகுதி		25000.00
திரு.கீர்த்திலிங்கம் - கதிரன்வடல்		25000.00
திரு.வே.குமகதாசன் சின்னாலடி		25000.00
திரு.வே.சிந்திராஸ்		25000.00
திருமதி.செ.இலட்சுமிப்பிள்ளை - மாவடி		25000.00
திரு.க.நவரத்தினம் - கலங்கனா தோட்டம்		25000.00
திரு.ஆ.சரவணமுத்து நாவலடி		27776.00
திரு.நா.சந்திரசேகரம் - சின்னாலடி.		25000.00
திரு.அரிய.சுதாகரன் - திரிசீமா		25000.00
திரு.சிவ.இரத்தினசிங்கம் சேனாத்தறை		25344.00
திரு.க.சுரேஸ் பொதிராணை		22724.00
திரு.மு.நேசகுமார் - எள்ளுக்குண்டான்		20000.00
திரு.ம.சபேசன்		17775.00
திரு.ப.கதிர்காமத்தம்பி குடும்பம்		15000.00
திரு.சி.முருகானந்தம் - வத்தனை		13000.00
திரு.சி.சிவசங்கர் பெரியார் பகுதி		10000.00
திரு.ந.தயாளன்		10000.00
திரு.ந.வைகுந்தன்		10000.00
திரு.ச.பரந்தாமன்		10000.00
திரு.ம.சிவதாசன் - பொன்னம்பலம் வீதி		10000.00
திரு.க.புவனேந்திரன் கண்டாவத்தை		10000.00
சி.குமார் - குமிழடி		10000.00
திரு.இ.சோமசுந்தரம் அல்வாய் தெற்கு		10000.00
திரு.க.கணபதிப்பிள்ளை - கலட்டி.		10000.00
திரு.சபா.விஸ்வநாதன் - சாளம்பை		10000.00
திரு.சபா.குமாரதேவன் - அத்தாய்		10000.00
திரு.சு.மாணிக்கவாசகர் - கொட்டடி வளவு		10000.00

திரு.அ.குணாள் திரிசீமா	10000.00
திருமதி.கலைச்செல்வி சிவகுமார் - அம்மன் வீதி	10000.00
திருமதி.கமலா தம்பி - பருத்தித்துறை	10000.00
திருமதி.தி.மங்களேஸ்வரி- அம்மன் வீதி	10000.00
திருமதி.தே.மேனகப் பிரியா - இலகடி.	10000.00
திரு.க.ட.ராசா - ஹப்பி ரெக்ஸ்ரைஸ், நெல்லியடி.	10000.00
திரு.சண்முகசுந்தரம் - செல்லமுத்தூஸ், நெல்லியடி.	10000.00
திரு.மு.சற்குணராசா - பழவத்தை	10000.00
திரு.ம.தவராசா - கொட்டடி வளவு	10000.00
திருமதி.சிவமலர் செல்லநாயகம் - திக்கம்	10000.00
திருமதி.வள்ளிமுத்து தம்பையா - திக்கம்	10000.00
திருமதி.தவமணி ஜெயக்கொடி - பெரியார் பகுதி	10000.00
திரு.பா.சதீஸ்குமார் சகோதரர் பெரியார் பகுதி	10000.00
திரு.வே.சக்திவேல் - வத்தனை	10000.00
திரு.வே.கிருஷ்ணவேல் - "	10000.00
திரு.பொ.தியாகராசா - திக்கம்	10000.00
திரு.பொ.செல்வராசா - வெள்ளவாயா	10000.00
திரு.கா.நமசிவாயம் - ஆடுவான் தோட்டம்	10000.00
திரு.க.நாகரத்தினம் - நாவலடி	10000.00
திருமதி..செல்வக்குமார் சகுந்தலாதேவி - கலட்டிச்சீமா	10000.00
திருமதி.சக்திவேல் சற்குணதேவி - குழந்தையாவளவு	10000.00

பொருளாளர்

அவ்வாய் சுவரையொதுக்கியுள்ளார் அவ்வாய் சுவரையொதுக்கியுள்ளார்

சுவரையொதுக்கியுள்ளார் சுவரையொதுக்கியுள்ளார்

சுவரையொதுக்கியுள்ளார் சுவரையொதுக்கியுள்ளார்

சுவரையொதுக்கியுள்ளார் சுவரையொதுக்கியுள்ளார்